

17.4.2024

A9-0029/ 001-001

MUUDATUSETTEPANEKUD 001-001

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raport

Jonás Fernández

A9-0029/2023

Direktiivi 2013/36/EL muutmine seoses järelevalvevolituste, sanktsioonide, kolmanda riigi ettevõtja filiaalide ning keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega

Ettepanek võtta vastu direktiiv (COM(2021)0663 – C9-0395/2021 – 2021/0341(COD))

Muudatusettepanek 1

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED*

komisjoni ettepanekule

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses järelevalvevolituste, sanktsioonide, kolmanda riigi ettevõtja filiaalide ning keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega ning direktiivi 2014/59/EL

(EMPs kohaldatav tekst)

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud *paksus kaldkirjas*, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga **■**.

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1, võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut, olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele, võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹, võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust², toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning arvestades järgmist:

- (1) Pädevad asutused, nende töötajad ja juhtorganite liikmed peaksid olema vabad poliitilisest ja majanduslikust mõjust. Huvide konflikti riskid kahjustavad liidu finantsüsteemi usaldusväärsust ega võimalda saavutada lõimunud pangandus- ja kapitaliturgude liitu. Direktiiv 2013/36/EL peaks andma liikmesriikidele täpsemad sätted selle kohta, kuidas tagada pädevate asutuste (sh nende personali ja juhtkonna) tegevuse sõltumatus ja objektiivsus. Sellega seoses tuleks huvide konfliktide ärahoidmiseks kehtestada miinimumnõuded **ja seada ranged piirangud nn pöördukse efektile. Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA))** peaks koostama pädevatele asutustele rahvusvaheliste parimate tavade alusel huvide konfliktide ärahoidmise suunised.
- (1a) **Direktiivi 2013/36/EL muutmine seoses järelevalvevolituste, sanktsioonide, kolmanda riigi ettevõtja filiaalide ning keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega ning direktiivi 2014/59/EL muutmine peaks toimuma kooskõlas pangandusliidu loogikaga ja viima panganduse ühtse turu edasise ühtlustamiseni. See peaks alati tagama eeskirjade proportsionaalsuse ja püüdma veelgi vähendada nõuete täitmise ja aruandlusega seotud kulusid, eelkõige väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide puhul, kooskõlas 2021. aastal avaldatud Euroopa Pangandusjärelevalve uuringuga „Study of the Cost of Compliance to Supervisory Reporting Requirements“ (Järelevalvelise aruandluse nõuete järgimise maksumus), mille eesmärk oli vähendada aruandluskulusid 10–20 %.**
- (2) Pädevatel asutustel peaks olema vajalikud volitused krediidasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamiseks, kui asjaomane krediidasutus on tunnistatud raskustes olevaks või tõenäoliselt raskustesse sattuvaks, ent ei vasta teistele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/59/EL³ või määruses (EL) nr 806/2014⁴ sätestatud

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate

kriisilahendustingimustele. Sellises olukorras tuleks krediidasutus riikliku maksejõuetusmenetluse või mõne muu riigisisises õiguses ette nähtud menetluse teel likvideerida ning seega peaks selline finantsinstitutsioon tegevusloas märgitud tegevuse lõpetama.

- (3) Krediidasutus võib liidus osutada pangandusteenuseid ainult siis, kui tal on olemas vastav tegevusloa ja liidu territooriumil füüsiline kohalolek kas juriidilise isiku või filiaalina. Ainult nii on võimalik allutada krediidasutusi tulemuslikule usaldatavusnõuete kohasele reguleerimisele ja järelevalvele, mis on vajalikud maksejõuetuks jäämise riski minimeerimiseks ja kui see ikkagi peaks juhtuma, siis maksejõuetusega tegelemiseks nii, et see juhitamatult ei leviks ega viiks kogu finantsüsteemi kokkuvarisemiseni (ülekanumiskriis nt hoiuste väljavoolu tõttu või panga maksejõuetus, mis on tingitud ettevaatamatust laenuandmisest). Kui oleks lubatud osutada liidus pangandusteenuseid sellise kohaloluga, suureneks finantsturgudel, kus krediidasutused tihedalt tegutsevad, selliste riskisegmentide olemasolu ja levimus, millele ei kohaldata liidu usaldatavusnõuete kohast reguleerimist ega järelevalvet, ning see võib lõpuks ohustada liidu või mõne selle liikmesriigi finantsstabiilsust. 2008.–2009. aasta finantskriis on seni hilisim pretsedent, mis näitas, kuidas väikesed turusegmendid, mis on usaldatavusnõuete kohase reguleerimise ja järelevalve alt välja jäänud, võivad muutuda liidu ja selle liikmesriikide finantsstabiilsusele märgatavaks ohuks. Niisiis on vaja sätestada liidu õiguses sõnaselge nõue, et kolmandas riigis asutatud ettevõtjad, kes tahavad liidus osutada pangandusteenuseid, peaksid asutama mõnesse liikmesriiki vähemalt filiaali, mis peab hankima tegevusloa liidu õigusaktide kohaselt (v.a juhul kui ettevõtja tahab osutada liidus pangandusteenuseid tütarettevõtja kaudu). Ent selline filiaali asutamise nõue ei tohiks kohalduda teenuste pöördpakkumise korral, sest sel juhul on klient see, kes pöördub teenuse saamiseks kolmanda riigi ettevõtja poole. ***Seda nõuet ei tuleks kohaldada ka juhul, kui tegemist on pankade- ja vahendajatevaheliste tehingutega, välja arvatud tehingud tütarettevõtjatega, või direktiivi 2014/65/EL alusel osutatavate teenustega ja kõrvalteenustega, mille ainus eesmärk on osutada teenuseid kõnealuse direktiivi alusel. Sellise erandi tegemisel tuleks siiski arvesse võtta [lisada viide rahapesuvastasele direktiivile] määratletud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eeskirjade järgimist.***
- (4) Krediidasutuste järelevalve tegijatel peaksid olema kõik oma tööülesannete täitmiseks vajalikud volitused, mis hõlmavad järelevalvealuste üksuste eri tegevusi. Selleks ja võrdsete tingimuste laiendamiseks peavad järelevalve tegijatel olema kõik järelevalvevolitused, mis hõlmavad olulisi tegevusi, mida järelevalvealused üksused teha võivad. Seetõttu tuleks Euroopa Keskpangale ja riikide pädevatele asutustele teada anda, kui järelevalvealuse üksuse oluline tehing (sh kui järelevalvealune üksus omandab olulise osaluse finantssektori ettevõtjas või finantssektorivälises ettevõtjas, on üks oluliste varade ja kohustuste üleandmise osapool või osaleb ühinemises või jagunemises) tekitab usaldatavusega seotud või rahapesu ja terrorismi rahastamise

investeeringisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

kahtlusi. Peale selle peaks Euroopa Keskpangal (EKP) ja riikide pädevatel asutustel olema volitused sellistel juhtudel sekkuda.

- (5) Direktiivis (EL) 2017/1132 on sätestatud ühinemise ja jagunemise ühtsed reeglid ja kord, eelkõige piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise ja jagunemise jaoks. Seetõttu peaks käesolevas direktiivis pädevate asutuste jaoks sätestatud hindamiskord direktiivis (EL) 2017/1132 sätestatud täiendama ega tohiks selle ühegi sättega vastuollu minna. Direktiivi 2017/1132 kohaldamisalas olevate eelnimetatud piiriüleste ühinemiste ja jagunemiste korral peaks selle hindamine, kas kõik asjaomased tingimused on täidetud ning kõik ühinemis- või jagunemiseelse tõendi saamiseks vajalik korrektselt tehtud, sisaldama pädeva järelevalveasutuse põhjendatud arvamuse esitamist. Seetõttu tuleks põhjendatud arvamus edastada määratud riigiasutusele, kes vastutab direktiivi (EL) 2017/1132 kohase ühinemis- või jagunemiseelse tõendi väljastamise eest.
- (6) Tagamaks, et pädevad asutused saavad enne selliste oluliste tehingute tegemist sekkuda, tuleb neid sellest ette teavitada. Sellisele teatele peaks olema lisatud teave, mille alusel pädevad asutused saavad kavandatud tehingut hinnata usaldatavusnõuete ning rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaste nõuete seisukohast. Hindamine peaks algama kohe pärast sellise kogu vajalikku teavet sisaldava teate saamist ning olema olulise osaluse omandamise või oluliste varade ja kohustuste üleandmise korral ajaliselt piiritletud.
- (7) Olulise osaluse omandamise või oluliste varade või kohustuste üleandmise korral peaks pädev asutus saama hindamise tulemusena otsustada tehingu vastu. Kui pädevad asutused teatava aja jooksul tehingule vastuväiteid ei esita, tuleks see lugeda heakskiidetuks.
- (8) Proportsionaalsuse tagamiseks ja tarbetu halduskoormuse vältimiseks peaksid need pädevate asutuste lisavolitused hõlmama vaid oluliseks peetavaid tehinguid. Automaatselt tuleks olulisena käsitada vaid ühinemist või jagunemist hõlmavaid tehinguid, sest ühinemise või jagunemise tulemusena tekkinud uu(t)el üksus(t)el võib olla varasema(te)ga võrreldes märgatavalt teistsugune usaldatavusprofiil. Samuti ei tohiks ühineda ja jaguneda soovivad üksused asjaomast tehingut lõpule viia enne, kui on selleks saanud pädevate asutuste heakskiitva arvamuse. Teisi tehinguid (sh osaluse omandamist ning varade ja kohustuste üleandmist), mida käsitatakse olulisena, peaksid pädevad asutused hindama vaikiva nõusoleku menetluse raames.
- (9) Mõnel juhul (nt kui tegu on eri liikmesriikides asutatud üksustega) võib olla vaja mitut teadet ja eri pädevate asutuste, **sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamisega tegelevate asutuste** hindamistoiminguid, mistõttu peavad nad tegema tõhusat koostööd. Seega on vaja täpsustada koostöökohustusi, eriti varajast piiriülest teavitamist, sujuvat teabevahetust ja hindamise koordineerimist.
- (10) Krediidiasutuses olulise osaluse omandamisega seotud sätted tuleb viia kooskõlla krediidiasutuse poolt olulise osaluse omandamisele kohalduvate sätetega juhuks, kui sama tehingu korral on vaja mõlemat hindamist. Kui need sätted ei ole korralikult kooskõlla viidud, võib pädevate asutuste hindamistegevuses puududa põhimõtteühtsus ja nii võidakse jõuda erinevate ostusteni. Seetõttu on vaja keeruliste tehingute korral anda pädevatele asutustele teate kättesaamise kinnitamiseks samasugune lisaag.

- (11) Euroopa Pangandusjärelevalvele tuleks anda volitused töötada välja regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid, millega määrata nendele täiendavatele järelevalvevolitustele sobivad raamid. Eelkõige tuleks neis regulatiivsetes ja rakenduslikes tehnilistes standardites kindlaks määrata, millist teavet tuleb pädevatele asutustele esitada, mida nad hindavad ja kuidas toimub mitme pädeva asutuse koostöö. Need eri osad on vajalikud selleks, et piisavalt ühtne järelevalvemetoodika võimaldaks lisavolitusi andvate sätete tõhusat rakendamist minimaalse võimaliku lisahalduskoormusega.
- (12) Krediidiasutused, finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad peavad kindlasti järgima usaldatavusnõudeid, et tagada enda ohutus ja usaldusväärsus ning finantsüsteemi stabiilsus nii liidus tervikuna kui ka liikmesriikides eraldi. Seega peaks EKP-l ja riikide pädevatel asutustel olema volitused õigel ajal otsustavalt sekkuda, kui krediidiasutus, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või tema tegelik juhtkond ei järgi usaldatavusnõudeid või järelevalveotsuseid.
- (12a) Käesoleva direktiivi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 (krediidiasutuste suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta) rakendamise eest vastutavad pädevad asutused peaksid tagama pangandusgruppides usaldatavusnõuete asjakohase tasakaalu, et tagada konsolideerimisgrupi ja iga selle tütarettevõtja vastupidavus ja võime toetada oma kliente ka hädaolukorras ning võtta arvesse konsolideerimisgrupi riskijuhtimise tõhusust, tagades samal ajal piisavate kaitsemeetmete olemasolu, et tagada finantsstabiilsus kõigis liikmesriikides. Selleks nõuavad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused, et finantsinstitutsioonid säilitaksid asjakohase kapitali ja likviidsuse taseme ning tugineksid finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavadele, et tagada kahjumi nõuetekohane jaotamine konsolideerimisgrupi vahel ning et likviidsust saaks vajaduse korral stressiolukorras üle kanda. Seda tuleks täiendada määruse (EL) nr 806/2014 kohaste lisavolitustega, et pädevad asutused saaksid osana varajase sekkumise meetmetest nõuda emasettevõtjana tegutsevalt finantsinstitutsioonilt konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavade täitmist, kui ainult tema tütarettevõtjad vastavad finantsseisundi taastamise näitajatele, juhul kui pangandusgrupp on sõlminud ka konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingu. Need lisavolitused tuleks kehtestada ELi kriisiohjeraamistiku eelseisva läbivaatamise käigus.**
- (13) Sanktsioonide valdkonnas võrdsete tingimuste tagamiseks tuleks liikmesriikidelt nõuda toimivate, proportsionaalsete ja heidutavate halduskaristuste, perioodiliste karistusmaksete ja muude haldusmeetmete sätestamist juhtudeks, kui rikutakse riiklike käesoleva direktiivi ülevõtmise sätteid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013¹. Täpsemalt võivad liikmesriigid määrata halduskaristusi, kui

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

asjaomasele rikkumisele kohaldub ka riiklik kriminaalõigus. Sellised halduskaristused, perioodilised karistumaksud ja muud haldusmeetmed peaksid vastama teatavatele miinimumnõuetele (sh miinimumvolitused, mis tuleb pädevatele asutustele anda, et nad saaksid nimetatud meetmeid kohaldada; kriteeriumid, millega pädevad asutused peaks arvestama nende kohaldamisel; avalikustamisnõuded ning halduskaristuste ja perioodiliste karistumaksete suurusastmed). Liikmesriigid peaksid sätestama perioodiliste karistumaksete kohaldamiseks konkreetsed reeglid ja tulemuslikud mehhanismid.

- (14) Rahalistel halduskaristustel peaks olema heidutav mõju, et riiklikke direktiivi 2013/36/EL ülevõtmise sätteid või määrust (EL) nr 575/2013 rikkuv füüsiline või juriidiline isik ei käituks tulevikus samamoodi. Liikmesriikidelt tuleks nõuda toimivate, proportsionaalsete ja heidutavate halduskaristuste sätestamist. Peale selle peaksid pädevad asutused arvestama halduskaristuse või muu haldusmeetme liigi ja rahalise halduskaristuse suuruse üle otsustamisel varasemate samale füüsilisele või juriidilisele isikule sama rikkumise eest määratud kriminaalkaristustega. Seda on vaja selleks, et haldus- ja kriminaalmenetluses määratud karistuste ja teiste haldusmeetmete kogusuurus piirduks asjaomase rikkumise raskusastet arvestades vajalikuga. Selleks on hädavajalik parandada pädevate ja õigusasutuste koostööd sama isiku sama rikkumisega seotud samaaegse haldus- ja kriminaalmenetluse korral. Liikmesriigid peaksid sätestama sellise koostöö lihtsustamiseks konkreetsed reeglid ja mehhanismid.
- (15) Pädevad asutused peaksid saama määrata samale füüsilisele või juriidilisele isikule samade tegude või tegematajätmistest eest halduskaristusi. Ent selline sama rikkumise eest eri menetluste algatamine ja nende alusel eri karistuste kohaldamine peaks olema erinevates avalikes huvides. Liikmesriigid peaksid sätestama haldus- ja kriminaalmenetluse sobiva koordineerimise reeglid. Neis tuleks piirata sama füüsilise või juriidilise isiku sama rikkumise eest määratavaid karistusi nendega, mis on selliste eri eesmärkide täitmiseks rangelt vajalikud. Peale selle peaksid liikmesriigid sätestama reeglid, mis tagaksid määratud haldus- ja kriminaalkaristuste ning teiste meetmete kogusuuruse piirdumise asjaomase rikkumise raskust arvestades vajalikuga. Samuti peaksid liikmesriigid tagama, et sellised paralleelmenetlused ja neile järgnevad karistused oleks kooskõlas topeltkaristamise keelu põhimõttega ning et asjaomase füüsilise või juriidilise isiku õigused oleks nõuetekohaselt kaitstud.
- (16) Rahalisi halduskaristusi tuleb juriidilistele isikutele kohaldada põhimõtteühtselt, eriti tuleks seda järgida maksimaalse summa kindlaksmääramisel, milles tuleks arvestada asjaomase ettevõtja aastast netokäivet. Ent praegune direktiivis 2013/36/EL esitatud netokäibe määratlus ei ole ammendav ega piisavalt selge, et tagada rahaliste halduskaristuste kohaldamisel võrdsus. Seetõttu on erineva tõlgendamise vältimiseks vaja täpsustada praeguses aastase netokäibe määratluses mitut aspekti.
- (17) Halduskaristustele lisaks peaksid pädevatel asutustel olema volitused määrata krediitiasutustele, finantsvaldusettevõtjatele ja segafinantsvaldusettevõtjatele või nende tegelikule juhtkonnale perioodilised karistumaksud, kui nad ei täida direktiivi 2013/36/EL, määruse (EL) nr 575/2013 või pädeva asutuse otsuse kohaseid kohustusi. Selliseid sunnimeetmeid tuleks kohaldada siis, kui nõude rikkumine või pädeva asutuse tehtud järelevalveotsuse eiramine jätkub. Pädevad asutused peaksid saama kohaldada

neid täitemeetmeid ilma rikkujale eelnevat nõuet, korraldust või hoiatust saatmata. Kuna perioodiliste karistusmaksede eesmärk on sundida füüsilist või juriidilist isikut rikkumist lõpetama, ei tohiks nende kohaldamine takistada pädevat asutust määramast hiljem sama rikkumise eest halduskaristusi.

- (18) Vaja on sätestada halduskaristused, perioodilised karistusmaksed ja muud haldusmeetmed, et tagada rikkumise järel kohaldatava meetme võimalikult suur ulatus ning hoida ära tulevase rikkumise, olenemata sellest, kas riigisisese õiguse kohaselt on tegemist halduskaristuse või muu haldusmeetmega. Seega peaks liikmesriikidel olema võimalik sätestada lisakaristusi ja suuremaid rahalisi halduskaristusi.
- (19) Pädevad asutused peaksid määrama proportsionaalsed ja tulemuslikud perioodilised karistusmaksed. Samuti peaks pädev asutus arvestama perioodiliste karistusmaksede võimaliku mõjuga rikkuja rahalisele olukorrale ning püüdma vältida seda, et rikkuja muutub nende tõttu maksejõuetuks või satub tõsisesse rahalistesse raskustesse või et perioodilised karistusmaksed moodustavad aastakäibest ebaproportsionaalse protsendi.
- (20) ***Erandina võiks üksnes juhul, mis piirdub olukordadega, kus*** liikmesriigi õigussüsteemis ei ole käesolevas direktiivis sätestatud halduskaristused lubatud, ***peaks olema võimalik*** halduskaristuste eeskirju ***erandkorras*** kohaldada nii, et karistuse määramise algatab pädev asutus ja viivad lõpule õigusasutused. Niisiis peavad sellised liikmesriigid ***siiski*** tagama, et eeskirjade ja karistuste kohaldamise mõju oleks pädevate asutuste poolt halduskaristuste määramisega samaväärne. Selliste karistuste määramisel peaksid õigusasutused võtma arvesse algatava pädeva asutuse soovitusi. Määratavad karistused peaksid olema toimivad, proportsionaalsed ja heidutavad.
- (21) Et näha riiklike direktiivi 2013/36/EL ülevõtmise sätete ja määruse (EL) nr 575/2013 rikkumise eest ette sobivad sanktsioonid, tuleks täiendada nende rikkumiste nimekirja, millele kohaldatakse halduskaristusi, perioodilisi karistusmaksed ja muid haldusmeetmeid. Seetõttu tuleks muuta direktiivi (EL) 2013/36/EL artiklis 67 esitatud rikkumiste loetelu.
- (22) Kolmandas riigis asutatud ettevõtjate filiaalidele kohaldatakse liikmesriigis pangandusteenuste osutamiseks riigisisest õigust ja direktiiv 2013/36/EL ühtlustab seda vaid veidi. Kuigi kolmanda riigi ettevõtja filiaale on liidu pangandusturul märkimisväärselt palju ***ja üha rohkem***, kohaldatakse neile praegu vaid väga üldise teabe esitamise nõudeid, aga mitte ühtegi liidu tasandi usaldatavusnõuet ega järelevalvelase koostöö korda. Ühise usaldatavusraamistiku täielik puudumine on viinud selleni, et kolmanda riigi ettevõtjate filiaalidele kohaldatakse usaldatavuse taseme ja ulatuse seisukohalt erinevaid riiklike nõudeid. Peale selle puuduvad pädevatel asutustel mitmekülgne teave ja vajalikud järelevalvevahendid, millega teha korralikku järelevalvet konkreetsete riskide üle, mida tekitavad kolmandate riikide konsolideerimisgrupid, kes tegutsevad ühes või mitmes liikmesriigis nii filiaalide kui ka tütarettevõtjate kaudu. Praegu ei ole nende jaoks mingit lõimitud järelevalvekorda ning kolmanda riigi konsolideerimisgrupi filiaali järelevalve eest vastutav pädev asutus ei pea jagama teavet sama konsolideerimisgrupi teiste filiaalide ja tütarettevõtjate järelevalvega tegelevate pädevate asutustega. Selline killustunud regulatiivmaastik tekitab liidu finantsstabiilsuse ja turu usaldusväärsuse jaoks riske, millega tuleks

korrektselt tegeleda kolmanda riigi ettevõtja filiaale käsitleva ühtlustatud raamistikuga. Selles peaksid olema ühised miinimumnõuded tegevusloa andmise, usaldatavuse, sisemise juhtimissüsteemi, järelevalve ja aruandluse jaoks. Need nõuded peaksid tuginema nõuetele, mida liikmesriigid juba praegu kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele oma territooriumil kohaldavad, ja sarnastele või samaväärsetele nõuetele, mida kolmandad riigid kohaldavad välismaistele filiaalidele, et tagada sellega liikmesriikide tavade põhimõtteühtsus ning viia liidus kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele kohaldatav raamistik kooskõlla levinud asjaomaste rahvusvaheliste tavadega. ***Seepärast ei tohiks uutel kolmandate riigi ettevõtja filiaalidel lubada liidus tegutseda enne, kui Euroopa Pangandusjärelevalve ja kolmanda riigi pädevate asutuste vahel on sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandum.***

- (23) Proportsionaalsuse tagamiseks peaksid kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele kohaldatavad nõuded olenema riskist, mida need filiaalid liidu ja liikmesriikide finantsstabiilsusele ja turu usaldusväärsusele kujutavad. Kolmanda riigi ettevõtja filiaalid tuleks seega liigitada kas 1. klassi (kui neid loetakse riskantsemaks) või 2. klassi (kui nad on väiksed ja lihtsad ega kujuta endast märkimisväärset riski finantsstabiilsusele; võttes aluseks väikse ja mittekeeruka krediidasutuse või investimisühingu määratluse määruses (EL) nr 575/2013). Kolmanda riigi ettevõtja filiaale, kellel on liikmesriigis raamatupidamises arvele võetud varasid vähemalt 5 000 000 000 euro väärtuses, tuleb nende suuruse ja keerukuse tõttu käsitada suurema riski allikana, kuna nende maksejõuetuks jäämine võiks märgatavalt kahjustada liikmesriigi pangandusteenuste turgu või pangandussüsteemi. Kolmanda riigi ettevõtja filiaale, kellel on luba võtta vastu jaehoiuseid, tuleks samuti käsitada riskantsemana nende suurusest olenemata, kuivõrd nende maksejõuetuks jäämine mõjutaks väga haavatavaid hoiustajaid, kes võivad kaotada usu, et liikmesriigi pangandussüsteem on ohutu ja usaldusväärne ning suudab kaitsta nende sääste. Mõlemad sellised kolmanda riigi ettevõtja filiaalid tuleks seetõttu liigitada 1. klassi.
- (24) Samuti tuleks kolmanda riigi ettevõtja filiaal liigitada 1. klassi, kui selle kolmandas riigis asuvale peakontorile (edaspidi „peaettevõtja“) kohaldatakse regulatsioone, järelevalvet ja regulatsioonide rakendamist, mida ei käsitata vähemalt samaväärsena direktiivis 2013/36/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatutele, või kui asjaomane kolmas riik on selliste suure riskiga kolmandate riikide nimekirjas, mille rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastases korras on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849¹ kohaselt strateegilisi puudusi. Sellised kolmanda riigi ettevõtja filiaalid on liidu ja asutamislisliikmesriigi finantsstabiilsusele märkimisväärne risk, sest nende filiaalide peakontorile kohalduvad regulatiivne ja rahapesuvastane raamistik ei hõlma piisavalt konkreetseid riske, mis kaasnevad filiaali tegevusega liikmesriigis ja kolmanda riigi konsolideerimisgrupiga kaasnevaid riske liikmesriigis asuvatele vastaspooltele ega võimalda nende korralikku järelevalvet. Et selgitada välja, kas kolmanda riigi

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantsstabiilsuse rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

pangandusvaldkonna usaldatavus- ja järelevalvenõuded on liidus kehtivatega samaväärsed või mitte, peab komisjon saama anda Euroopa Pangandusjärelvalvele korralduse teha määruse (EL) nr 575/2013 artikli 33 kohane hindamine. Euroopa Pangandusjärelvalve peaks tagama hindamise korrektsuse ja läbipaistvuse ning selles usaldusväärse meetodika järgimise. Peale selle peaks Euroopa Pangandusjärelvalve konsulteerima ja tegema tihedalt koostööd kolmandate riikide järelevalveasutustega ja pangandusvaldkonda reguleerivate valitsusasutustega ning asjakohasel juhul ka erasektoriga, püüdes kohelda neid õiglaselt ning andma neile võimaluse esitada mõistliku aja jooksul dokumente ja seisukohti. Peale selle peaks Euroopa Pangandusjärelvalve tagama, et määruse (EL) nr 575/2013 artikli 33 kohaselt esitatud aruanne oleks piisavalt põhjendatud, sisaldaks põhjalikku kirjeldust sellest, mida hinnati, ja oleks esitatud mõistliku aja jooksul.

- (25) Pädevatel asutustel peaks olema sõnaselged volitused nõuda igal üksikjuhul eraldi kolmanda riigi ettevõtja filiaalilt direktiivi 2013/36/EL III jaotise 1. peatüki kohase tegevusloa taotlemist vähemalt siis, kui filiaal tegeleb ELi siseturu reegleid rikkudes teistes liikmesriikides asuvate vastaspooltega või on märkimisväärseks riskiks liidu või oma asutamislükmesriigi finantsstabiilsusele. Peale selle tuleks nõuda, et pädevad asutused perioodiliselt hindaksid, kas kolmanda riigi ettevõtja filiaalid, kellel on raamatupidamises arvele võetud vähemalt **40 000 000 000** euro eest varasid, on süsteemse tähtsusega või mitte. Selline perioodiline hindamine peab korraga hõlmama kõiki samasse konsolideerimisgruppi kuuluvaid kolmanda riigi ettevõtja filiaale, mis on asutatud ühes liikmesriigis või liidus. Hindamisel tuleb konkreetsete kriteeriumide alusel välja selgitada, kas need filiaalid kujutavad liidu või selle liikmesriikide finantsstabiilsuse jaoks sama suurt riski kui direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt süsteemselt olulised ettevõtjad. Kui pädev asutus jõuab järeldusele, et kolmanda riigi ettevõtja filiaal on süsteemselt oluline, peaks ta kehtestama filiaalile finantsstabiilsuse ohustamise riski maandamiseks sobivad nõuded. Selleks peab pädevatel asutustel olema võimalik nõuda, et kolmanda riigi ettevõtja filiaalid taotleksid liikmesriigis või liidus pangandustegevusega jätkamiseks direktiivi 2013/36/EL kohase tüvarettevõtjast finantsinstitutsiooni tegevusluba. Peale selle peaksid pädevad asutused saama kehtestada muid nõudeid, eelkõige kohustuse korraldada kolmanda riigi ettevõtja filiaali varad või tegevused liidus ümber nii, et filiaal ei ole enam süsteemse tähtsusega, või nõuda täiendavate kapitali-, likviidsus-, aruandlus- või avalikustamisnõuete täitmist, kui sellest piisab finantsstabiilsuse ohustamise riski maandamiseks. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik neid nõudeid süsteemselt oluliseks hinnatud kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele mitte kehtestada vaid siis, kui pädev asutus suudab põhjendada, et kui neid nõudeid kuni aasta jooksul ei oleks, ei suureneks märkimisväärselt risk, mida need filiaalid liidu ja liikmesriikide finantsstabiilsusele ja turu usaldusväärsusele kujutavad.
- (26) Et tagada liidus olevate filiaalide ja tüvarettevõtjatega kolmanda riigi konsolideerimisgrupi kohta tehtud järelevalveotsuste põhimõtteühisus, tuleks süsteemse tähtsuse hindamise jaoks määrata juhtiv pädev asutus. Selleks peaks olema liidus tegutseva kolmanda riigi konsolideerimisgrupi konsolideeritud järelevalve tegija (kui kohaldub direktiivi 2013/36/EL artikkel 111) või pädev asutus, kes nimetatud artikli

kohaselt selliseks konsolideeritud järelevalve tegijaks saaks, kui asjaomase konsolideerimisgrupi filiaale käsitatakse tütarettevõtjatena. Kui asjaomast konsolideeritud järelevalve tegijat ei ole määratud või kui juhtiv pädev asutus ei ole alustanud süsteemse olulisuse hindamist kolme kuu jooksul, peaks seda tegema Euroopa Pangandusjärelevalve. Juhtiv pädev asutus või (asjakohasel juhul) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks konsulteerima ja tegema täiel määral koostööd liidus tegutsevate asjaomase kolmanda riigi konsolideerimisgrupi tütarettevõtjate ja filiaalide järelevalve eest vastutavate pädevate asutustega. Juhtiv pädev asutus ja teised asjaomased pädevad asutused peaksid tegema ühise otsuse selle kohta, kas kohaldada nõudeid kolmanda riigi ettevõtja filiaalile, mis hinnati süsteemset oluliselt, või mitte. Nõuetekohase menetluse tagamiseks peaks juhtiv pädev asutus või (asjakohasel juhul) Euroopa Pangandusjärelevalve jälgima, et süsteemse olulisuse hindamisel peetakse kinni kolmanda riigi ettevõtja filiaali õigusest olla ära kuulatud ja esitada selgitusi.

- (27) Pädevad asutused peaksid hindama kolmanda riigi ettevõtja filiaalide vastavust direktiivi 2013/36/EL nõuetele regulaarselt ja võtma järelevalvemeetmeid, et tagada või taastada filiaalides nõuetele vastavus. Et hõlbustada kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele kohaldatavate nõuete täitmise tulemuslikku järelevalvet ja saada liidus tegutsevate kolmanda riigi konsolideerimisgruppide tegevusest mitmekülgne ülevaade, tuleks pädevatele asutustele teha kättesaadavaks standardvormidel põhinev ühine järelevalve- ja finantsaruandlus. Euroopa Pangandusjärelevalvele tuleks teha ülesandeks töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles on kindlaks määratud asjaomased vormid, ja komisjonile tuleks anda volitused see eelnõu vastu võtta. Peale selle on vaja rakendada sobiv pädevate asutuste vahelise koostöö kord, mis tagab selle, et liidus filiaalide kaudu tegutsevate kolmanda riigi konsolideerimisgruppide kogu tegevus oleks mitmekülgse järelevalve all, et neile liidus kohaldatavate nõuete täitmisest ei hoitaks kõrvale ja nende võimalik oht liidu finantsstabiilsusele oleks viidud miinimumi. Täpsemalt tuleks 1. klassi kuuluvad kolmanda riigi ettevõtja filiaalid kaasata liidus tegutsevate kolmanda riigi konsolideerimisgruppide järelevalvekolleegiumide käsitusallasse. Kui sellist kolleegiumit veel ei ole, peaksid pädevad asutused moodustama kõigi samasse konsolideerimisgruppi kuulvate mitmes liikmesriigis tegutsevate 1. klassi filiaalide järelevalvekolleegiumi.
- (28) Liidu raamistikku kolmanda riigi ettevõtja filiaalide jaoks tuleks kohaldada nii, et see ei mõjutaks liikmesriikide praegust võimalikku kaalutusõigust nõuda üldiselt, et konkreetsete kolmandate riikide ettevõtjad võivad nende territooriumil tegutseda ainult direktiivi 2013/36/EL III jaotise 1. peatüki kohase tegevusloa saanud tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonide kaudu. Selline nõue võib olla seotud kolmandate riikidega, kelle pangandusvaldkonna usaldatavus- ja järelevalvenõuded ei ole liikmesriigis kehtivatega samaväärsed või kelle rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastases korras on strateegilisi puudusi.
- (28a) *Olenemata kehtivatest konfidentsiaalsuseeskirjadest tuleks parandada teabevahetust pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel. Selline teabevahetus peaks siiski olema kooskõlas riigisisese õigusega ning juhul, kui teave pärineb teisest liikmesriigist, peaksid asjaomased pädevad asutused jõudma avalikustamise suhtes kokkuleppele.***

- (29) Pärast IFRS 9 kehtestamist 2018. aasta 1. jaanuaril, mõjutab eeldatava krediidikahju arvutuste tulemus (põhineb mudeldamisel) otseselt finantsinstitutsioonide omavahendite ja regulatiivsete määrade nõuet. Samasuguse mudeldamise alusel arvutatakse eeldatav krediidikahju ka siis, kui finantsinstitutsioon kohaldab riiklikku raamatupidamisraamistikku. Seetõttu on oluline, et pädevatel asutustel ja Euroopa Pangandusjärelevalvel oleks selge ülevaade sellest, kuidas need arvutused mõjutavad riskiga kaalutud vara väärtuste vahemikku ja sarnaste riskipositsioonide korral tekkivaid omavahendite nõudeid. Selleks peaks võrdlusanalüüs hõlmama ka neid mudeldamismeetodeid. Kuna finantsinstitutsioonid, kes arvutavad kapitalinõudeid krediidiriski puhul standardmeetodi kohaselt, võivad eeldatava krediidikahju arvutamiseks kasutada IFRS 9 kohaseid mudeleid, tuleks võrdlusanalüüsi kaasata proportsionaalsuse põhimõtet arvestades ka need finantsinstitutsioonid.
- (30) Määrusega (EL) nr 2019/876¹ muudeti määrust (EL) nr 575/2013, kehtestades läbivaadatud tururiskiraamistiku, mille oli koostanud Baseli pangajärelevalve komitee. Uue raamistiku osaks olev alternatiivne standardmeetod lubab finantsinstitutsioonidel teatavaid riskiga kaalutud varade ja omavahendite nõuete arvutamisel kasutada parameetreid mudeldada. Seetõttu on oluline, et pädevatel asutustel ja Euroopa Pangandusjärelevalvel oleks selge ülevaade riskiga kaalutud varade väärtuste vahemikust ja omavahendite nõuetest sarnaste riskipositsioonide korral mitte ainult alternatiivse sisemudeli meetodi kasutamisel, vaid ka alternatiivse standardmeetodi kasutamisel. Niisiis peaks tururiski võrdlusanalüüs hõlmama nii läbivaadatud standardmeetodit kui ka sisemudeli meetodit.
- (31) Üleilmne üleminek kestlikule majandusele, mis on sätestatud liidu allkirjastatud Pariisi kokkuleppes² ja ÜRO kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030, vajab põhjalikku sotsiaal-majanduslikku ümberkorraldamist ning oleneb sellest, kas saadakse avalikust ja erasektorist kokku selleks vajalikud rahalised vahendid. Euroopa roheline kokkuleppe³ kohaselt peab liit saama 2050. aastaks kliimanetraalseks. Finantssüsteemil on selle ülemineku toetamisel tähtis roll, mis on seotud mitte ainult tekkivate võimaluste ärakasutamise ja toetamisega, vaid ka asjaomaste riskide korraliku juhtimisega.
- (32) Sellise kestlikule, kliimanetraalsele ringmajandusele ülemineku enneolematu ulatus mõjutab finantssüsteemi märgatavalt. Keskpankade ja järelevalve tegijate võrgustik

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesketes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamisnõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

² Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 4).

³ COM(2019) 640 final.

finantssüsteemi keskkonnasäästlikumaks muutmiseks¹ möönis 2018. aastal, et kliimaga seotud riskid on finantsriskide allikas. Komisjoni uuendatud kestliku rahanduse strateegias² on rõhutatud, et keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid ning kliimamuutuse füüsilisest mõjust, elurikkuse kadumisest ja eriti ökosüsteemide seisundi laiemast halvenemisest tingitud riskid on meie majanduse ja finantssüsteemi stabiilsuse jaoks enneolematu probleem. Neil riskidel, *mida tuleks võrdselt arvesse võtta*, on oma spetsiifilisus: need on suunatud tulevikku ning neil on lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis erinev mõju. *Kliimaga seotud keskkonnariskide spetsiifilisus nii üleminekuga seotud kui ka füüsiliste riskide osas nõuab eelkõige selliste riskide juhtimist vähemalt kümne aasta jooksul.*

- (33) Kestlikule, kliimaneutraalsele ringmajandusele ülemineku pikaajalisus ja põhjalikkus tähendab märkimisväärseid muutusi finantsinstitutsioonide ärimudelites. Et saavutada eesmärk viia liidu majanduse kasvuhooegaasid netoheide 2050. aastaks nulli, hoides kaasuvad riskid kontrolli all, on vaja finantssektorit ja eelkõige krediitiasutusi piisavalt kohandada. Sellepärast peaks pädevatel asutustel olema võimalik seda protsessi hinnata ja sekkuda, kui finantsinstitutsioon juhib kliimariske või keskkonna seisundi halvenemisest ja elurikkuse kadumisest tingitud riske nii, et see on talle endale või üldisele finantsstabiilsusele ohtlik. Pädevad asutused peaksid ka jälgima seda, ega finantsinstitutsiooni ärimudel või strateegia ei ole vastuolus liidu asjaomaste *regulatiivsete eesmärkidega* kestlikule majandusele ülemineku *suunas*, mille tõttu on tekkinud riskid finantsinstitutsiooni ärimudelile ja strateegiale või finantsstabiilsusele. Sel juhul peaks neil olema õigus võtta meetmeid. *Need eesmärgid peaksid hõlmama liidu poliitikaeesmärke ja kehtestatud rahvusvahelisi standardeid, nagu Pariisi kokkulepe.* Kliima- ja keskkonnariske laiemalt tuleks vaadelda koos sotsiaalsete ja juhtimisriskidega ühe kategooria all, et kõiki neid tegureid, mis on sageli omavahel seotud, mitmekülgset ja koordineeritult arvesse võtta. Keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid on kestliku arenguga tihedalt seotud, sest keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimistegurid on kestliku arengu kolm põhisammast.
- (34) Et säilitada piisav vastupanuvõime keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite negatiivsele mõjule, peavad liidus asutatud finantsinstitutsioonid suutma keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimisriske süsteemselt tuvastada, mõõta ja juhtida ning asjaomased järelevalve tegijad peavad neid riske hindama nii konkreetse finantsinstitutsiooni kui ka süsteemi tasandil, seades prioriteetseks keskkonnategurid ning jätkates hindamise metoodika ja tööriistade arendes teiste kestliku arengu teguritega. Finantsinstitutsioonid peaksid hindama oma portfelli koostöös liidu eesmärgiga saada 2050. aastaks kliimaneutraalseks ning hoidma ära keskkonna seisundi halvenemise ja elurikkuse kadumise. Finantsinstitutsioonid peaksid koostama konkreetsed kavad tegelemiseks riskidega, mis tekivad lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis nende ärimudeli ja strateegia vastuoludest liidu asjaomaste poliitikaeesmärkidega, mis on

¹ Tegemist on 12. detsembril 2017. aastal Pariisi tippkohtumisel „Üks planeet“ loodud rühmaga, kuhu kuuluvad vabatahtlikult keskpangad ja järelevalve tegijad, et levitada parimaid tavasid ning aidata kaasa keskkonna- ja kliimarisikide juhtimisele finantssektoris ning koondada tavarahandus kestlikule majandusele üleminekut toetama.

² COM(2021) 390 final, 06.07.2021.

sätetatud Pariisi kokkuleppes, pakettis „Eesmärk 55“¹ [ja 2020. aasta järgses üleilmse bioloogilise mitmekesisuse raamistikus]. Finantsinstitutsioonidel peaks olema kohustus kehtestada usaldusväärne juhtimiskord, keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide juhtimise sisekord ning juhtorgani heakskiidetud strateegiad, milles arvestatakse keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite mitte ainult praegust, vaid ka tulevast mõju. ***Need strateegiad peaksid tagama, et järgitakse liidu eesmärki saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/1119***². Kollektiivsed teadmised ja juhtorgani teadlikkus keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest ning finantsinstitutsiooni sisemine kapitali eraldamine keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega tegelemiseks on iga finantsinstitutsiooni muutuste juhtimises väga tähtsad. Keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide eripära tähendab seda, et arusaamad, mõõdikud ja juhtimistavad võivad eri finantsinstitutsioonides olla väga erinevad. Selleks et tagada ühtlustumine kogu liidus ning ühetaoline arusaam keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisriskidest, tuleks usaldatavusnõuetega seotud õigusaktides kehtestada nende riskide hindamiseks sobivad määratlused ja miinimumnõuded. Selle eesmärgi saavutamiseks on määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud määratlused ning Euroopa Pangandusjärelevalvele on antud volitused sätestada minimaalne kogum soovitatavaid finantsinstitutsioonide finantsstabiilsust mõjutavate keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide hindamise meetodeid, seades prioriteediks keskkonnategurite mõju. Kuna keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid on tulevikku suunatud ning stsenaariumianalüüs ja stressitestid koos nende riskide maandamise kavadega on eriti informatiivsed hindamistööriistad, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema volitused koostada ühtsed kriteeriumid selliste riskide maandamise kavade sisu ning stsenaariumide ja stressitestide metoodika jaoks. ***Euroopa Pangandusjärelevalve peaks tuginema oma stsenaariumides kättesaadavatele teaduslikele tõenditele, võttes aluseks finantsüsteemi keskkonnasäästlikumaks muutmise võrgustiku töö ja komisjoni jõupingutused tugevdada koostööd kõigi asjaomaste avaliku sektori asutuste vahel, et töötada välja ühine metoodiline alus, nagu on kirjeldatud komisjoni 6. juuli 2021. aasta teatise („Kestlikule majandusele ülemineku rahastamise strateegia“) meetme 5 punktis c.*** Keskkonnaga seotud riskid (sh keskkonna seisundi halvenemisest ja elurikkuse kadumisest tingitud riskid) ning eriti kliimarisikid peaksid olema kõige tähtsamal kohal, kuna need on kiireloomulised ning stsenaariumianalüüs ja stressitestid nende hindamiseks eriti tähtsad.

¹ Komisjoni teatis COM(2021)568 final (14.7.2021) hõlmab järgmisi ettepanekuid: COM(2021) 562 final, COM(2021) 561 final, COM(2021) 564 final, COM(2021) 563 final, COM(2021) 556 final, COM(2021) 559 final, COM(2021) 558 final, COM(2021)557 final, COM(2021) 554 final, COM(2021)552 final, COM(2021)552 final.

² ***Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).***

- (34a) *Liidu ettevõtete ja kodumajapidamiste peamiste rahastajatena on finantsinstitutsioonidel oluline roll kestliku arengu edendamisel kogu liidus. Selleks et liit saaks saavutada määruses (EL) 2021/1119 sätestatud üldise kliimanetraalsuse eesmärgi, peavad finantsinstitutsioonid integreerima oma poliitika ja tegevuse määratlemisse ja rakendamisse kestliku arengu edendamise rolli. Selle protsessi elluviimiseks tuleb finantsinstitutsioonide ärimudelit ja strateegiat võrrelda asjaomaste liidu poliitikaeesmärkidega kestliku majanduse saavutamiseks, näiteks meetmetega, mille on ette näinud kliimamuutusi käsitlev Euroopa teadusnõukogu, et teha kindlaks nende vastuoludest tulenevad keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid. Kui finantsinstitutsioonid avalikustavad oma kestlikkuseesmärgid ja kohustused muude kohustuslike või vabatahtlike kestlikkusraamistike, näiteks direktiivi 2013/34/EL alusel, peaksid need eesmärgid olema kooskõlas konkreetsete kavadega, et käsitleda keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimisriske, millega nad võivad kokku puutuda lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis. Pädevad asutused peaksid oma asjakohase järelevalvetegevuse käigus hindama, mil määral seisavad finantsinstitutsioonid silmitsi keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega ning kas neil on kaasas juhtimis põhimõtted ja tegevusmeetmed, mis kajastuvad nende usaldatavusnõuetes kindlaks määratud eesmärkides ja vahe-eesmärkides, mis on kooskõlas nende avalikustatud kestlikkuskohustustega kliimanetraalsuse saavutamise protsessis 2050. aastaks. Pädevatel asutustel peaks olema õigus nõuda finantsinstitutsioonidelt usaldatavuskavade eesmärkide, meetmete ja tegevuste tugevdamist, kui neid peetakse ebapiisavaks keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide käsitlemiseks lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis ning need võivad sellega seoses kujutada endast olulist riski nende maksevõimele. Selleks et edendada usaldusväärset ja tõhusat riskijärelevalvet ning juhtimiskäitumist kooskõlas nende pikaajalise kestlikkuse strateegiaga, peaks finantsinstitutsioonide riskivalmidus seoses keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriskidega olema nende tasustamispoliitika ja -tavade lahutamatu osa.*
- (35) Keskkonna-, sotsiaalsetel ja juhtimisriskidel on kaugeleulatuv mõju nii konkreetsete finantsinstitutsioonide kui ka kogu finantssüsteemi stabiilsusele. Seetõttu peaksid pädevad asutused oma asjaomases järelevalvetegevuses nende riskidega põhimõtteühtselt arvestama (sh neid järelevalve raames hindama ja läbi vaatama ning nendega seotud stressiteste tegema). Euroopa Komisjon on oma tehnilise toe instrumendi kaudu toetanud riikide pädevaid asutusi stressitestide meetodika väljatöötamisel ja rakendamisel ning on valmis pakkuma sellist tehnilist tuge ka edaspidi. Ent keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide jaoks mõeldud stressitestide meetodikat on seni kasutatud peamiselt uurivalt. Et kaasata keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud stressitestid kindlalt ja põhimõtteühtselt järelevalvesse, peaksid Euroopa Pangandusjärelevalve, **Euroopa järelevalveasutus** (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA)) ning **Euroopa järelevalveasutus** (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA)) koostama üheskoos suunised, mis tagavad keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud stressitestide jaoks põhimõtteühised kaalutlused ja ühise meetodika. Selliste riskidega seotud stressitestides tuleks alustada kliima- ja keskkonnaga seotud riskidega ning kui ajapikku saab kättesaadavaks rohkem keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud

andmeid ja meetodeid, mille abiga töötada välja uusi tooriistu nende finantsriskidele avaldatava kvantitatiivse mõju hindamiseks, peaksid pädevad asutused hakkama krediidasutuste adekvaatsushindamises hindama selliste riskide mõju üha enam. Et tagada järelevalvetavade ühtlustumine, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve välja andma suunised keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide ühetaolise kaasamise kohta järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi (SREP).

- (36) Eri liiki süsteemsete riskide (sh kliimamuutustega seotud riskide) maandamiseks saab juba kasutada direktiivi 2013/36/EL artiklis 133 (süsteemse riski puhvri raamistik) sätestatud. Kui asjaomased pädevad või määratud asutused leiavad, et kliimamuutustega seotud riskidel võivad olla finantsüsteemile ja liikmesriikide reaalmajandusele tõsised negatiivsed tagajärjed, peaksid need asutused võtma nende riskidega seoses kasutusele süsteemse riski puhvri määra, ***mida võiks kohaldada ka teatavate riskipositsioonide kogumite või allkogumite suhtes, näiteks nende suhtes, mille puhul esineb kliimamuutustega seotud füüsilisi ja üleminekuriske***, kui see on nende arvates selliste riskide maandamiseks tulemuslik ja proportsionaalne.
- (37) Juhtorgani liikmete sobivust võidakse hinnata alles märkimisväärse aja möödumisel nende ametisse nimetamisest ja võtmeisikute puhul üldse mitte. Seega võivad sobivuskriteeriumidele mittevastavad juhtorgani liikmed täita oma töökohustusi pikka aega ja see on probleem, eriti suurte finantsinstitutsioonide puhul. Peale selle peavad piiriülesed finantsinstitutsioonid toime tulema paljude erinevate riiklike reeglite ja protsessidega ning see ei tee praegust süsteemi tõhusaks. Liidus sobivushindamisel eri nõuete kohaldamine on pangandusliiduga seoses eriti terav probleem. Sellepärast on vaja sätestada liidu tasandi reeglid, millega seada sisse põhimõtteühtne ja ennustatav sobivuse ja nõuetele vastavuse raamistik. See soodustab järelevalvealast ühtsust, mis võimaldab pädevatel asutustel üksteist enam usaldada ning annab finantsinstitutsioonidele suurema õiguskindluse. Usaldusväärse sobivuse ja nõuetele vastavuse raamistiku olemasolu juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse hindamiseks on määrava tähtsusega tegur, mis tagab finantsinstitutsioonide adekvaatse juhtimise ja sobiva riskijuhtimise.
- (38) Juhtorgani liikmete sobivuse hindamise mõte on tagada nende sobiv kvalifikatsioon ja hea maine. Finantsinstitutsioonid, kellel lasub peamine oma juhtorgani liikmete sobivuse hindamise kohustus, peaksid seda tegema kõigepealt ja seejärel laskma seda pädeval asutusel kontrollida kas enne asjaomase liikme töökohustuste täitmise algust või pärast seda. ***Eelkõige tuleks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega anda rohkem paindlikkust väikestele ja mittekeerukatele finantsinstitutsioonidele. Sellisel juhul ning erandlikes ja hästi põhjendatud olukordades, kus eelhindamist ei ole võimalik teha, tuleks hindamine teha põhjendamatu viivitusega kohe pärast juhtorganite liikmete ametisse asumist.*** Ent suurte finantsinstitutsioonidega seotud riskide (eriti ülekanduvast mõjust tingitud riskide) tõttu ei tohiks juhtorgani sobimatud liikmed saada mõjutada selliste suurte organisatsioonide juhtimist, kuna sel võib olla tõsine kahjulik mõju. Sellepärast on õige, kui pädevad asutused hindavad suurte finantsinstitutsioonide juhtorgani liikmete sobivust enne nende ametisse asumist (v.a erandlike asjaolude korral). ***See ei tohiks mõjutada teatavate isikute või juriidiliste isikute seadusjärgseid õigusi määrata kohaldatava riigisisese õiguse alusel***

järelevalve alla kuuluvate üksuste juhtorganitesse esindajaid. Sellistel juhtudel tuleks kehtestada asjakohased kaitsemeetmed, et tagada nende esindajate sobivus.

- (38a) *Selleks et toetada sõltumatute arvamuste ja kriitiliste seisukohtade esitamist, peaksid asutuste juhtorganid olema piisavalt mitmekülgsed nii vanuse, soo, geograafilise päritolu, hariduse ja ametialase tausta poolest, et esindada erinevaid seisukohti ja kogemusi. Sooline tasakaal on eriti oluline, et tagada elanikkonna asjakohane esindatus. Finantsinstitutsioonid peaksid seadma eesmärgiks ja määratlema meetmed soolise osaluse tasakaalustamiseks juhtorganis.*
- (39) Finantsinstitutsioonide igapäevase kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamisele ei avalda märkimisväärset mõju mitte ainult juhtorgani liikmed, vaid ka võtmeisikud. Kuna direktiivis 2013/36/EL ei ole võtmeisiku mõistet praegu määratletud, on liikmesriikide tavad praegu erinevad ning see takistab tulemuslikku ja tõhusat järelevalvet ega taga võrdseid tingimusi. Seetõttu on vaja määratleda võtmeisiku mõiste. Peale selle peaks võtmeisikute sobivuse hindamise kohustus lasuma eelkõige finantsinstitutsioonidel endil. *Eelkõige tuleks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega anda rohkem paindlikkust väikestele ja mittekeerukatele finantsinstitutsioonidele.* Ent suurte finantsinstitutsioonide riskide tõttu peaksid nende sisekontrollifunktsiooni juhi ja finantsjuhi sobivust hindama enne ametisse asumist pädevad asutused. *Igal juhul ei tohiks juhtorgani liikmete hindamine piirata liikmesriikide selliste sätete kohaldamist, mis käsitlevad ametisse nimetamist töötajate esinduste või piirkondlike või kohalike valitud organite poolt.*
- (40) Finantsinstitutsioonidele õiguskindluse ja ennustatavuse tagamiseks on vaja kehtestada pädevate asutuste jaoks juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse tõhusa ja õigeaegse kontrollimise kord. See peaks võimaldama pädevatel asutustel küsida vajaduse korral lisateavet ning tagama ka selle, et pädevad asutused suudavad sobivust hinnata ettenähtud aja jooksul. Finantsinstitutsioonid omalt poolt peaksid andma pädevatele asutustele ettenähtud aja jooksul täielikku paikapidavat teavet ning reageerima pädevatelt asutustelt saadud lisateabe päringutele kiiresti ja heas usus.
- (41) Kui arvestada sobivuse hindamise tähtsust finantsinstitutsioonide kindla ja usaldusväärse juhtimise seisukohalt, on vaja anda pädevatele asutustele juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse hindamiseks uued tööriistad (nt vastutusala ja töökohustuste kaardistamine). Need toetavad ka pädevate asutuste tööd finantsinstitutsioonide juhtimiskorra kontrollimisel järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise raames. Juhtorgani kui kollegiaalse organi üldisest vastutusest olenemata peaksid finantsinstitutsioonid koostama individuaalsed kirjeldused ja kaardistuse, milles on kirjas juhtorgani liikmete, kõrgema juhtkonna ja võtmeisikute töökohustused. Nende individuaalsed töökohustused ei ole elati selgelt ega põhimõtteühtselt kirjas ning võib olla olukordi, kus kaks või enam rolli kattuvad, või teatavad kohustused on tähelepanuta jäetud, sest need ei ole täielikult ühe inimese vastutusallas. Iga isiku töökohustuste ulatus peaks olema korralikult määratletud ja ükski valdkond ei tohiks jääda vastutava isikuta. Need tööriistad peaksid tagama juhtorgani liikmete, kõrgema juhtkonna ja võtmeisikute lisavastutavuse.

- (42) Finantsstabiilsuse kaitsmiseks peaksid pädevad asutused saama teha ja rakendada otsuseid kiiresti. Varajase sekkumise meetmete või kriisilahenduse raames võivad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused pidada sobivaks juhtorgani või kõrgema juhtkonna liikmete kõrvaldamist või väljavahetamist. Selliste olukordadega arvestamiseks peaksid pädevad asutused hindama juhtorgani liikmete või võtmeisikute sobivust pärast nende ametisse asumist.
- (43) Finantsinstitutsiooni pädeva asutuse poolt direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks kehtestatud täiendavate omavahendite nõuet ei tohiks **suurendada, kui selle tulemusel hakkab finantsinstitutsiooni suhtes kehtima määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud minimaalne väljundmäär** (ja kõik muu jääb samaks). Lisaks peaks pädev asutus **pärast seda, kui finantsinstitutsiooni suhtes hakkab kehtima minimaalne väljundmäär**, vaatama läbi finantsinstitutsiooni täiendavate omavahendite nõude ning hindama täpsemalt, kas ja mil määral hõlmab see nõue riske, **et finantsinstitutsioonil on sisemudelite kasutamisel ülemäärane varieeruvus või riskikaalude võrreldavuse puudumine**. Kui hõlmab, tuleks finantsinstitutsiooni täiendavate omavahendite nõuet käsitada omavahendite nõudega seotud minimaalse väljundmääraga hõlmatud riskidega kattuvaks, mistõttu peaks pädev asutus nõuet minimaalse väljundmäära kohaldamise ajaks vähendama sel määral, et kattuvus kaoks.
- (44) Samamoodi ei tohiks minimaalse väljundmäära kohaldumisel suurene da finantsinstitutsiooni esimese taseme põhiomavahendite nõude nominaalsumma süsteemse riski puhvri jaoks, kui finantsinstitutsiooniga seotud makrotasandi usaldatavusriskid või süsteemsed riskid ei ole suurenenud. Sellisel juhul **peaks** finantsinstitutsiooni **pädeval** või **määratud asutusel olla võimalik vaadata** läbi süsteemse riski puhvri määrade kalibreeringu, **kui see on vajalik, et tagada nende sobivus**, et need ei võtaks teist korda arvesse riske, mida hõlmab juba minimaalse väljundmäära rakendumine. **Euroopa Pangandusjärelevalvele on antud volitused anda välja suunised selle läbivaatamise kohta. Reeglina** ei tohiks pädevad või määratud asutused kohaldada süsteemse riski puhvri nõudeid riskidele, mis juba on minimaalse väljundmääraga täielikult kaetud, **olenemata sellest, kas finantsinstitutsiooni suhtes kehtib minimaalne väljundmäär või mitte**.

I

- (46) Et süsteemse riski puhvrit saaks õigel ajal tulemuslikult aktiveerida, on vaja täpsustada asjaomaste sätete kohaldamist ning asjaomast tegevuskorda lihtsustada ja see põhimõtteühtseks teha. Süsteemse riski puhvrit peaksid saama seada kõikide liikmesriikide määratud asutused, et oleks võimalik tunnustada teiste liikmesriikide asutuste seatud süsteemse riski puhvri määrasid ja tagada ametiasutustele volitused, millega tegeleda süsteemsete riskidega õigeaegselt, **proportsionaalselt** ja tulemuslikult. Teise liikmesriigi seatud süsteemse riski puhvri määra tunnustamiseks peaks olema tarvis vaid tunnustava asutuse teadet. Tarbetute tegevuslubade andmise menetluste vältimiseks juhtudel, kui puhvri määra määramise otsuse tulemusena varem määratud

määrad kas vähenevad või jäävad samaks, tuleks direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõikes 15 sätestatud kord viia kooskõlla sama direktiivi artikli 133 lõikes 9 sätestatud korruga. Nimetatud direktiivi artikli 133 lõikes 11 sätestatud korda tuleks täpsustada ja viia see teiste süsteemse riski puhvrite määradele kohaldatava korruga rohkem kooskõlla.

(46a) Regulaatiivsete tehniliste standardite, suuniste ning küsimuste ja vastuste koostamisel peaks Euroopa Pangandusjärelvalve pöörama nõuetekohast tähelepanu proportsionaalsuse põhimõttele ning tagama, et ka väikesed ja mittekeerukad krediidiasutused ja investeerimisühingud saavad neid õigusakte ilma liigsete jõupingutusteta üle võtta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1
Direktiivi 2013/36/EL muutmine

Direktiivi 2013/36/EL muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 2 lõikes 5 asendatakse punkt 5 järgmisega:**
- „5) Saksamaal „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Sachsen-Anhalt“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“, ettevõtjad, keda „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ seaduse alusel käsitatakse osana riiklikust elamumajanduspoliitikast ja kelle peamine tegevusvaldkond ei ole pangandustegevus, ning ettevõtjad, keda kõnealuse seaduse alusel peetakse mittetulunduslikeks elamumajanduse ettevõtjateks;“**
- 1) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- a) lisatakse punkt 8a järgmises sõnastuses:
- „8a) „juhtimisfunktsiooni täitev juhtorgan“ – juhtorgan, mis tegutseb finantsinstitutsiooni reaalse juhtimisega ja kuhu kuuluvad finantsinstitutsiooni äritegevust juhtivad isikud;“
- b) punkt 9 asendatakse järgmisega:
- „9) „kõrgem juhtkond“ – sellised füüsilised isikud, kes täidavad finantsinstitutsioonis otsuste elluviimise funktsiooni ning on vahetult aruandekohustuslikud finantsinstitutsiooni juhtorgani ees, olemata ise

selle juhtorgani liikmed ent vastutades finantsinstitutsiooni igapäevase juhtimise eest selle juhtorgani juhiseid järgides;“

- c) lisatakse punktid 9a–9d järgmises sõnastuses:
- „9a) „võtmeisikud“ – **■** sisekontrollifunktsioonide juhid ja finantsjuht, kui nad ei ole juhtorgani liikmed, **ning määruse [palun lisada viide – ettepanek rahapesuvastase määruse kohta – COM/2021/420 final] artikli 9 lõikes 3 osutatud rahapesuvastaste meetmete vastavuskontrolli spetsialist;**
 - 9b) „finantsjuht“ – isik, **kellel on üldine vastutus** finantsinstitutsiooni rahaliste vahendite juhtimise, finantsplaneerimise ja finantsaruandluse eest;
 - 9c) „sisekontrollifunktsioonide juhid“ – hierarhias kõige kõrgemal asuvad isikud, kes vastutavad finantsinstitutsiooni sõltumatu riskijuhtimise, nõuetele vastavuse tagamise ja siseauditi funktsiooni igapäevase toimimise juhtimise eest;
 - 9d) „sisekontrollifunktsioonid“ – riskijuhtimise, nõuetele vastavuse tagamise ja siseauditi funktsioon;“
- d) punkt 11 asendatakse järgmisega:
- „11) „mudelirisk“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 52b määratletud risk;“
- e) lisatakse punkt 29a järgmises sõnastuses:
- „29a) „ELis eraldiseisev finantsinstitutsioon“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 33a määratletud finantsinstitutsioon;“
- f) lisatakse punkt 47a järgmises sõnastuses:
- „47a) „aktsepteeritud kapital“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 71 määratletud kapital;“
- g) lisatakse punktid 66–69 järgmises sõnastuses:
- „66) „suur finantsinstitutsioon“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 146 määratletud finantsinstitutsioon;
 - 67) „tähtis tüdarettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 135 määratletud oluline tüdarettevõtja või sama lõike punktis 147 määratletud suur tüdarettevõtja;
 - 68) „perioodiline karistusmaks“ – igapäevane karistus, mille eesmärk on lõpetada rikkumine ja sundida juriidilist või füüsilist isikut taas täitma oma kohustusi, **mis tulenevad käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riigisisestest õigusnormidest, määrusest (EL) nr 575/2013 või pädeva asutuse otsusest;**
 - 69) „keskkonna-, sotsiaalne ja juhtimisrisk“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 52d määratletud risk;“.

69a) „kliimaneutraalsus“ – määruse (EL) 2021/1119 artiklis 2 sätestatud üldine kliimaneutraalsuse eesmärk.“

2) Artikli 4 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on vajalik asjatundlikkus, ressursid, tegevussuutlikkus, volitused ja sõltumatus, et täita usaldatavusnõuetega seotud järelevalve- ja uurimisfunktsioone ning määrata käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud karistusi ja perioodilisi karistumakseid.

Et säilitada pädevate asutuste sõltumatus oma volituste kasutamisel, peavad liikmesriigid kehtestama vajaliku korra, mis tagab, et pädevad asutused (sh nende personal ja juhtorganite liikmed) saavad tegutseda sõltumatult ja objektiivselt **ning et need juhtorganid on teistest avaliku ja erasektori asutustest õiguslikult eraldiseisvad ja funktsionaalselt sõltumatud** ning ei küsi ega võta vastu juhiseid järelevalve alla kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt, liikmesriikide valitsustelt, liidu organitelt ega muudelt avaliku või erasektori organitelt. **Liikmesriigid tagavad, et juhtorganite liikmed nimetatakse ametisse tähtajaliseks ametiajaks, mida võib objektiivsete, läbipaistvate ja avaldatud kriteeriumide alusel üks kord pikendada, ning et neid saab ametist vabastada üksnes juhul, kui nad ei vasta enam ametisse nimetamise kriteeriumidele või kui nende suhtes on tehtud süüdimõistev kohtuotsus raskes kuriteos. Ametist vabastamise põhjused avalikustatakse. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused avaldavad oma eesmärgid, vastutavad nende eesmärkidega seotud kohustuste täitmise eest ning et nende suhtes kohaldatakse finantskontrolli, mis ei mõjuta nende sõltumatust.** Selline kord ei piira riigisisest õigusest tulenevat korda, mille kohaselt pädevate asutuste suhtes kohaldatakse avalikku ja demokraatlikku aruandekohustust.

Täpsemalt tagavad liikmesriigid, et pädevate asutuste jaoks oleks kehtestatud kord, mida on vaja nende personali ja juhtorgani liikmete huvide konfliktide ärahoidmiseks. Selleks kehtestavad liikmesriigid nende nimetatud personali ja juhtorgani liikmete rolliga proportsionaalsed eeskirjad, mille kohaselt on sellistel isikutel keelatud vähemalt alljärgnev:

- a) kaubelda nende tööandjast pädeva asutuse järelevalve all olevate finantsinstitutsioonide ning nende otseste ja kaudsete emaettevõtjate, tütarettevõtjate ja sidusettevõtjate emiteeritud finantsinstrumentide ja nendega seotud finantsinstrumentidega;
- b) sõlmida pärast pädevas asutuses töö lõpetamist mis tahes lepinguid oma teenuste osutamiseks (sh töölepinguid) alljärgnevatega:
 - i) finantsinstitutsioonidega, kelle üle nad on teinud vahetut järelevalvet (sh nende otseste ja kaudsete ema-, tütar- ja sidusettevõtjatega) **vähemalt uuele ametikohale asumisele eelneva aasta jooksul juhtorgani liikmete puhul ja eelneva kuue kuu jooksul töötajate puhul**;
 - ii) ettevõtetega, kes osutavad teenuseid alapunktis i nimetatud ettevõtjatele, kelle üle nad on teinud vahetut järelevalvet vähemalt uuele ametikohale asumisele eelneva aasta jooksul **juhtorgani liikmete puhul ja eelneva**

kuue kuu jooksul töötajate puhul (v.a juhul, kui nad jäetakse käesolevas lõikes osutatud keelu kehtivuse ajal selliste teenuste osutamisest rangelt kõrvale);

- iii) selliste finantsinstitutsioonide (sh nende otseste ja kaudsete ema-, tütar- ja sidusettevõtjate) konkurentidega, kelle üle nad on teinud vahetut järelevalvet vähemalt uuele ametikohale asumisele eelneva kuue kuu jooksul juhtorgani liikmete puhul ja eelneva kolme kuu jooksul töötajate puhul;*
- iv) äriühingutega, kes teevad pädeva asutuse juures lobitööd ja viivad läbi toetavat tegevust küsimustes, mille eest nad pädevas asutuses töötamise ajal vastutasid, kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil nende vastutus nendes küsimustes lõppes.*

Euroopa Pangandusjärelevalve annab tihedas koostöös ühtse järelevalvemehhanismiga ja vastavaid EKP eeskirju arvesse võttes 31. detsembriks 2024 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised tingimuste kohta, mis võimaldavad pädevatel asutustel juhtorgani ja personali teatavate liikmete puhul punktides i ja ii osutatud ooteaegadest loobuda, neid pikendada või lühendada.

Personali ja juhtorgani liikmetel, kellele kohaldatakse kolmanda lõigu punktis b nimetatud keelde, peab olema õigus saada selle eest sobivat kompensatsiooni.

Liikmesriigid kehtestavad reeglid personali ja juhtorganite liikmete huvide konfliktide lahendamiseks nende ametist lahkumise kuupäeva ja mõne kolmanda lõigu punktis b osutatud ettevõttega liitumise kuupäeva vahel. Nende reeglitega tagatakse eelkõige, et kõnealustel personali või juhtorgani liikmetel on järelevalve alla kuuluvate finantsinstitutsioonide konfidentsiaalsele või tundlikule teabele piiratud juurdepääs.

Enne personali ja juhtorgani liikmete ametisse nimetamist hindavad pädevad asutused, kas esineb huvide konflikt, mis tuleneb kandidaadi varasemast ametialasest tegevusest, majanduslike huvide deklaratsioonist või lähedasest isiklikust suhtest järelevalve alla kuuluvate finantsinstitutsioonide juhatuse liikmetega.

Käesoleva artikli proportsionaalseks kohaldamiseks annab Euroopa Pangandusjärelevalve rahvusvahelist parimat tava arvestades ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja pädevatele asutustele mõeldud suunised huvide konfliktide ärahoidmise ja pädevate asutuste sõltumatuse kohta.⁴

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

*² Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

*³ Euroopa Kesk panga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Kesk panga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus; EKP/2014/17, ELT L 141, 14.5.2014, lk 1).

*⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

2a) Artikli 8a lõikesse 4 lisatakse järgmised lõigud:

„Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib pädev asutus kõnealuse lõike kohaselt saadud taotluse ja direktiivi 2014/65/EL artikli 95a kohaselt saadud teabe põhjal otsustada loobuda pärast ettevõtjalt taotluse saamist nõudest saada kõnealuses lõikes osutatud ettevõtja puhul krediidasutuse tegevusluba kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 8. Erandit ei kohaldata, kui ettevõtja on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti b alapunkti iii kohaselt määratletud krediidasutusena.

Kui pädev asutus otsustab, kas kohaldada teises lõigus osutatud erandit, võtab ta arvesse arvamust, mille Euroopa Pangandusjärelevalve esitab ühe kuu jooksul pärast seda, kui pädev asutus on sellise taotluse esitanud, ning järgmisi elemente:

- a) kui ettevõtja kuulub konsolideerimisgruppi, konsolideerimisgrupi struktuur, konsolideerimisgrupis valitsevad kirjendamistavad ja vara jaotus konsolideerimisgrupi üksuste vahel;*
- b) ettevõtja tegevuse laad, maht ja keerukus asutamislükmesriigis ja liidus tervikuna;*
- c) ettevõtja tegevuse olulisus ja süsteemne risk asutamislükmesriigis ja liidus tervikuna.*

Pädev asutus teavitab ettevõtjat oma otsusest ja avaldab selle koos Euroopa Pangandusjärelevalve arvamusega Euroopa Pangandusjärelevalve veebisaidil. Kui otsus kaldub Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud arvamusest kõrvale, esitab pädev asutus oma otsuses kõrvalekaldumise põhjused. Otsust hinnatakse uuesti iga kolme aasta järel.“

2b) Artiklisse 8a lisatakse järgmine lõige:

„6a. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada elemente, mida pädev asutus peab arvesse võtma, kui ta otsustab teha käesoleva artikli lõike 4 kohase erandi.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“.

3) Artiklisse 18 lisatakse punkt g järgmises sõnastuses:

„g) vastab kõigile järgmistele tingimustele:

- i) direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punkti a või määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et krediidasutus on raskustes või võib tõenäoliselt raskustesse sattuda;
- ii) krediidasutus vastab kriisilahendusasutuse arvates direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punktis b või määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis b sätestatud tingimusele;
- iii) krediidasutus vastab kriisilahendusasutuse arvates direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punktis c või määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimusele.“.

4) Artiklit 21a muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja peab taotlema heakskiitmist kooskõlas käesoleva artikliga. Muud finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad peavad taotlema heakskiitmist kooskõlas käesoleva artikliga, kui nad on kohustatud järgima käesolevat direktiivi või määrust (EL) nr 575/2013 allkonsolideeritud alusel.

Pädevad asutused vaatavad **korrapäraselt** üle finantsinstitutsiooni emaettevõtjad või artikli 8 kohaselt tegevusluba taotleva üksuse emaettevõtjad, et **kontrollida, kas tegevusluba taotlev finantsinstitutsioon või üksus on õigesti tuvastanud** ettevõtja, kes vastab kriteeriumidele, et teda käsitada liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtjana, liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtjana, ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtjana või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtjana.

Kui teise lõigu kohaldamisel selgub, et emaettevõtjad ei asu selles liikmesriigis, kus on asutatud krediidasutus või investeerimisühing või artikli 8 kohaselt tegevusluba taotlev üksus, vaid teistes liikmesriikides, teevad nende teiste liikmesriikide pädevad asutused kõnealusel ülevaatamisel tihedalt koostööd.

Pädevad asutused avalikustavad **ja ajakohastavad korrapäraselt loetelu kõigist oma liikmesriigis kindlaks tehtud ja määratud finantsvaldusettevõtjatest ja**

segafinantsvaldusettevõtjatest, kes vajavad heakskiitmist vastavalt esimesele lõigule.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

-i) esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Lõike 1 kohaldamisel esitavad selles lõikes osutatud finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad asjaomasele konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ja liikmesriigi, kus see ettevõtja on asutatud, pädevale asutusele, kui see asutus ei ole sama asutus, kes teostab konsolideeritud järelevalvet, järgmise teabe:“;

i) esimese lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) teave vähemalt kahe finantsvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat sisuliselt juhtiva isiku nimetamise kohta ja artikli 91 lõikes 1 sätestatud nõuetele vastamise kohta;“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui lõigetes 3 ja 4 osutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja heakskiitmine või heakskiitmise kohustusest vabastamine toimub artiklites 8, 22 ja 27a osutatud hindamisega ühel ajal, koordineerib selle artikli kohaldamise seisukohast pädev asutus tegevust (kui asjakohane) konsolideeritud järelevalvet tegeva asutusega ja selle liikmesriigi pädeva asutusega, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, kui see ei ole sama ametiasutus. Artikli 22 lõike 2 teises lõigus ja artikli 27a lõikes 3 osutatud hindamisaja arvestamine peatatakse, kuni käesolevas artiklis sätestatud menetlus on lõpule viidud.“;

ba) lõike 3 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artiklis 14 sätestatud kriteeriumid krediidasutuste aktsionäride ja liikmete kohta ning artiklis 121 sätestatud nõuded on täidetud.“;

bb) lisatakse lõige 4a:

„4a. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus igal üksikjuhul eraldi lubada heakskiitmisest vabastatud finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate konsolideerimisest väljajätmist, kui on täidetud järgmised tingimused: i) väljajätmine ei mõjuta tütarettevõtjast krediidasutuse või konsolideerimisgrupi üle teostatava järelevalve tõhusust;

ii) finantsvaldusettevõtjal või segafinantsvaldusettevõtjal ei ole muid omakapitali investeringuid peale omakapitali investeringute osaluse tütarettevõtjast krediidasutuses või tütarettevõtjast krediidasutust kontrollivas vahepealses emaettevõtjana tegutsevas finantsvaldusettevõtjas või segafinantsvaldusettevõtjas;

iii) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei kasuta oluliselt finantsvõimendust ja tal ei ole riskipositsioone, mis ei ole seotud tema osalusega tütarettevõtjast krediidasutuses või vahepealses emaettevõtjana tegutsevas finantsvaldusettevõtjas või segafinantsvaldusettevõtjas, mis kontrollib tütarettevõtjast krediidasutust.“;

bc) lõike 10 esimene lõik asendatakse järgmisega:

Kui finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale keeldutakse andmast käesoleva artikli kohast heakskiitu või sellest vabastust, teavitab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus taotlejat keeldumise otsusest ja selle põhjendustest nelja kuu jooksul taotluse saamisest, või kui taotlus on ebatäielik, nelja kuu jooksul kogu otsuse teabe saamisest.“;

5) Artikli 21b lõikesse 6 lisatakse teine ja kolmas lõik järgmises sõnastuses:

„Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata esimeses lõigus nimetatud teabe esitamiseks liidus kindlaks ühtsed vormid, määratlused ja IT-lahendused.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“

6) Lisatakse artikkel 21c järgmises sõnastuses:

Artikkel 21c

Nõue kolmanda riigi ettevõtjatele asutada pangandusteenuste osutamiseks filiaal ja erand teenuste pöördpakkumise jaoks

1. Liikmesriigid nõuavad kolmandas riigis asutatud ettevõtjatelt, keda on mainitud artikli 47 **lõikes 1**, et nood peavad nimetatud artikli lõikes 1 nimetatud tegevuse alustamiseks või jätkamiseks asjaomases liikmesriigis asutama nende territooriumil filiaali ja taotlema VI jaotise kohaselt tegevusluba.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet ei kohaldata, kui kolmandas riigis asutatud ettevõtja osutab asjaomast teenust või tegevust liidus asutatud või asuvale kliendile või vastaspoolele, kes on

a) jaeklient, võrdne vastaspool või direktiivi 2014/65/EL II lisa I ja II jaos määratletud kutseline klient, kes asub või on asutatud liidus, **tingimusel et selline klient või vastaspool** pöördub kolmandas riigis asutatud ettevõtja poole enda ainuisikulisel algatusel, et saada tolelt artikli 47 lõikes 1 nimetatud teenuseid;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidasutus;

c) kolmandas riigis asutatud ettevõtjaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluv ettevõtja.

Ilma et see piiraks punkti c kohaldamist, kui kolmanda riigi ettevõtja püüab leida klienti või vastaspoolt või punktis a osutatud potentsiaalset klienti või vastaspoolt otse või kaudselt üksuse kaudu, kes tegutseb enda nimel või kes on sellise kolmanda riigi ettevõtjaga märkimisväärselt seotud või sellise ettevõtja nimel tegutseva mis tahes muu isiku kaudu, ei käsitata seda kliendi või vastaspoole või potentsiaalse kliendi või vastaspoole enda ainuisikulisel algatusel osutatud teenusena.

3. Lõikes 2 nimetatud algatus kliendi või vastaspoole poolt ei anna kolmanda riigi ettevõtjale õigust turundada talle teisi tooteid või teenuseid, mida talt ei küsitud, küll aga võib seda teha liikmesriigis asutatud filiaali kaudu, **välja arvatud teenused, tegevused või tooted, mis on kliendi või vastaspoole tellitud teenusevõi tegevuse osutamiseks või toote pakkumiseks rangelt vajalikud.**

6a) *Artikli 22 lõike 2 esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:*

„Erandina esimesest lõigust annavad pädevad asutused teate või muu lisateabe kättesaamisest teada kohe või hiljemalt kümne tööpäeva jooksul pärast teate või lisateabe kättesaamist, kui pädev asutus peab lõikes 1 nimetatud kavandatud omandamist keeruliseks.“

6b) *Artikli 23 lõikesse 1 lisatakse järgmised lõigud:*

„Käesoleva artikli lõike 1 punktis e sätestatud kriteeriumi hindamiseks konsulteerivad pädevad asutused kontrolli käigus asutustega, kelle pädevuses on asjaomaste ettevõtjate järelevalve kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849.

Pädevad asutused võivad omandamisele vastuväiteid esitada, kui potentsiaalne omandaja asub riigis, mis on kantud liidu loetellu kolmandate riikide kohta, kelle rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korras esineb strateegilisi puudusi või nõuete järgimisega seotud puudusi, või riigis, mille suhtes kohaldatakse liidu piiravaid meetmeid, ning kui pädev asutus on hinnanud, et see mõjutab potentsiaalse omandaja suutlikkust kehtestada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korra nõuete täitmiseks vajalikud tavad ja protsessid.“

6c) *Artikli 23 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:*

„Käesoleva lõike kohaldamisel ja seoses käesoleva artikli lõike 1 punktis e sätestatud kriteeriumiga võtab pädev asutus kavandatava omandamise hindamisel nõuetekohaselt arvesse direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt ettevõtjate üle järelevalvet teostavate pädevate asutuste kirjalikku negatiivset arvamust, mille pädevad asutused on saanud 30 päeva jooksul pärast esialgse taotluse esitamist, ning see arvamus võib olla mõistlik alus vastuväidete esitamiseks.“

6d) *Artiklisse 23 lisatakse järgmine lõige:*

„6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse lõikes 1 osutatud teate esitamise ajal pädevatele asutustele esitatava teabe miinimumloetelu.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse direktiivi (EL) 2017/1132.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“

7) III jaotisesse lisatakse 3., 4. ja 5. peatükk järgmises sõnastuses:

„3. PEATÜKK

Olulise osaluse omandamine ja võõrandamine

Artikkel 27a

Omandamisest teatamine ja omandamise hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad *artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvatelt* finantsinstitutsioonidelt, [] finantsvaldusettevõtjatelt [] või [] segafinantsvaldusettevõtjatelt [] (edaspidi „omandaja“), et nad peavad *eelnevalt* teavitama oma pädevat asutust, kui nad kavatsesvad kas otseselt või kaudselt omandada [] osaluse, mis ületab omandaja aktsepteeritud kapitalist 15 % (edaspidi „kavandatud omandamine“), ning andma teada ka kavandatud omandamise suuruse ja sellega seotud teabe, mis on sätestatud artikli 27b lõikes 5.

2. Pädevad asutused annavad lõike 1 kohase teabe ja lõike 5 kohase lisateabe kättesaamisest teada kohe või hiljemalt kahe tööpäeva jooksul pärast teabe kättesaamist.

Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ja artikli 22 lõikest 2, võivad pädevad asutused anda lisateabe kättesaamisest teada kohe või hiljemalt kümne tööpäeva jooksul pärast teabe kättesaamist, kui pädev asutus peab käesoleva artikli lõikes 1 või artikli 22 lõikes 1 nimetatud kavandatud omandamist keeruliseks.

3. Pärast teate ja kõikide dokumentide (sh nende, mille lisamist liikmesriik artikli 27b lõike 5 kohaselt nõuab) kättesaamise kirjaliku kinnituse kuupäeva on pädevatel asutustel artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamiseks (edaspidi „hindamine“) aega 60 tööpäeva (edaspidi „hindamisaeg“).

Kui kavandatud omandamine tähendab olulise osaluse omandamist krediidasutuses, nagu mainitud artikli 22 lõikes 1, kohaldatakse omandajale ikka ka nimetatud artiklis sätestatud teavitamisnõuet ja hindamist. *Sellisel juhul lõpeb ajavahemik, mille jooksul pädev asutus peab tegema mõlemad käesoleva lõike esimeses lõigus ja artikli 22 lõikes 2 osutatud hindamised, alles siis, kui lõpeb viimane hindamisperiood.*

4. Pädevad asutused annavad lõikes 2 nimetatud kättesaamiskinnituses potentsiaalsele omandajale teada hindamisaja lõppkuupäeva.

5. Vajaduse korral võivad pädevad asutused hindamisaja jooksul, ent hiljemalt hindamisaja viiekümnendal tööpäeval nõuda hindamise lõpuleviimiseks vajalikku lisateavet. Selline teabenõue esitatakse kirjalikult ja selles täpsustatakse, millist lisateavet on vaja.

6. Pädevate asutuste lisateabenõude ja sellele omandajalt kogu küsitud teavet sisaldava vastuse saamise vahelisel ajal hindamisaja arvestamine peatub. Peatumine ei tohi kesta üle 20 tööpäeva. Pädevad asutused esitavad edaspidiseid täiendava või selgitava teabe nõudeid omal äranägemisel, kuid need hindamisaja arvestust ei peata.

7. Pädev asutus võib lõike 6 teises *lauses* osutatud hindamisaja arvestamise peatamist pikendada kuni 30 tööpäevani järgmistel juhtudel:

- a) omandatav üksus asub kolmandas riigis või kohaldatakse talle sealseid õigusakte;
- b) käesoleva direktiivi artikli 27b lõikes 1 nimetatud hindamiseks on vajalik vahetada teavet asutustega, kes vastutavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849^{*5} artikli 2 lõike 1 punktides 1 ja 2 osutatud kohustatud isikute järelevalve eest.

9. Kui pädevad asutused otsustavad esitada kavandatud omandamise suhtes vastuväite, teatavad nad sellest omandajale pärast hindamise lõpetamist kahe tööpäeva jooksul (sealjuures hindamisaega ületamata) kirjalikult ja põhjendavad oma vastuseisu. Omandaja soovil võib kavandatud omandamise vastase otsuse põhjendused riigisisese õiguse kohaselt avalikustada. Kui riigisiseses õiguses ei ole kavandatud omandamise vastase otsuse põhjendustele kohaldatavaid sätteid, ei takista see liikmesriikidel lubada pädeval asutusel sellist teavet avaldada ka siis, kui omandaja ei ole seda palunud.

10. Kui pädevad asutused ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet kavandatud omandamisele, loetakse see heakskiidetuks.

11. Pädevad asutused võivad määrata maksimaalse aja, mille jooksul kavandatud omandamine lõpule viia, ja võivad seda aega vajaduse korral pikendada.

12. Liikmesriigid ei tohi kehtestada otsesest või kaudsest omandamisest pädevate asutuste teavitamisele või omandamise heakskiitmisele *käesolevas artiklis* sätestatutest rangemaid nõudeid.

^{*5} Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

Hindamiskriteeriumid

1. Artikli 27a lõike 1 kohase kavandatud omandamise teate ja artikli 27a lõike 5 kohase teabe menetlemisel hindavad pädevad asutused omandaja juhtimise arukust ja usaldusväarsust pärast omandamist ja eelkõige olemasolevaid või võimalikke ohte omandajale järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) kavandatud omandamise tulemusel omandaja juhtorganisse lisandunud liikmete maine, teadmiste, oskuste ja kogemuste piisavus, nagu sätestatud artikli 91 lõikes 1;
- b) kas omandaja suudab püsivalt järgida käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 ning (asjakohasel juhul) teistes liidu õigusaktides sätestatud usaldatavusnõudeid;
- c) kas on mõistlikku alust kahtlustada, et seoses kavandatud omandamisega toimub või on toimunud direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 kohane rahapesu või terrorismi rahastamine või selle katse, või kas kavandatud omandamine võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

2. Lõike 1 punktis c sätestatud kriteeriumi hindamiseks konsulteerivad pädevad asutused kontrolli käigus asutustega, kelle pädevuses on asjaomaste ettevõtjate direktiivi (EL) 2015/849 kohane järelevalve.

3. Pädevad asutused võivad keelata kavandatud omandamise üksnes siis, kui neil on selleks *käesoleva artikli* lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele tuginedes mõistlik alus või kui omandaja esitatud teave ei ole artikli 27a kohasest nõudest hoolimata täielik.

Käesoleva lõike kohaldamisel ning lõike 1 punktis c sätestatud kriteeriumiga seoses *võtab pädev asutus kavandatava omandamise hindamisel nõuetekohaselt arvesse direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt ettevõtjate üle järelevalvet teostavate pädevate asutuste negatiivset arvamust, mille pädevad asutused on saanud 30 päeva jooksul pärast esialgse taotluse esitamist, ning see arvamus võib olla mõistlik alus vastuväidete esitamiseks.*

4. Liikmesriigid ei kehtesta omandamise kohustusliku suuruse eeltingimusi ega luba oma pädevatel asutustel võtta kavandatud omandamise kontrollimisel aluseks turu majanduslikke vajadusi.

5. Liikmesriigid avaldavad hindamiseks vajaliku teabe loetelu. See teave tuleb esitada pädevatele asutustele artikli 27a lõikes 1 osutatud teate esitamisel. Teave peab olema proportsionaalne ning omandatava üksuse laadiga sobiv. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole käesoleva artikli kohase usaldatavushindamise seisukohalt oluline.

6. Kui pädevale asutusele on esitatud mitu ühes ja samas üksuses osaluse omandamise teadet, ei diskrimineeri pädev asutus omandajaid (ilma et see mõjutaks artikli 27a lõigetes 2–7 sätestatu kohaldamist).

7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks:

- a) miinimumteave, mis tuleb esitada pädevatele asutustele artiklite 22, 27a, 27f ja 27k lõigetes 1 osutatud teate esitamisel;
- b) käesolevas artiklis ning artiklites 27g ja 27l sätestatud kriteeriumide ühtse hindamise meetoodika;
- c) artiklite 27a, 27f ja 27k kohase teatamise ja usaldatavushindamise kord.

Esimese lõigu kohaldamisel arvestab Euroopa Pangandusjärelevalve Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2017/1132*⁶.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste *regulatiivsete* tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud *regulatiivsed* tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 *artiklitega 10–14*.

7a. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised, et täpsustada käesolevas artiklis ning artiklites 27g ja 27l sätestatud ühiseid hindamiskriteeriume. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kõnealused suunised välja hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

*⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (kodifitseerimine).

Artikkel 27c

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Asjaomased pädevad asutused konsulteerivad artiklis 27b mainitud hindamise käigus üksteisega, kui omandatav üksus on üks järgmistest:

- a) krediidasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või *varahaldusettevõtja*, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või tegutseb potentsiaalse omandaja sektorist erinevas sektoris;
- b) sellise krediidasutuse, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühingu või *varahaldusettevõtja*, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või tegutseb potentsiaalse omandaja sektorist erinevas sektoris, emettevõtja;
- c) juriidiline isik, kelle kontrolli all on krediidasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või *varahaldusettevõtja*, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või kavandatud omandamise sektorist erinevas sektoris.

Pädevad asutused edastavad viivitamata üksteisele hindamiseks vajaliku või olulise teabe. Selleks edastavad pädevad asutused üksteisele hindamise seisukohalt olulise teabe kas taotluse korral või omal algatusel.

2. Pädevad asutused püüavad oma hindamistegevust kooskõlastada ja tagada otsuste põhimõtteühtsuse. Selleks peab omandaja pädev asutus oma otsuses märkima **kõik teise asjaomase** pädeva asutuse seisukohad ja reservatsioonid.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata käesolevas artiklis osutatud pädevate asutuste vahelise konsulteerimise jaoks kindlaks ühised menetlused, vormid ja mallid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 27d

Teatamine võõrandamise korral

Liikmesriigid nõuavad, et **iga finantsinstitutsioon, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kes kuulub artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse, teavitab pädevaid asutusi, kui ta kavatseb** kas otseselt või kaudselt võõrandada olulise osaluse, mis ületab omandaja aktsepteeritud kapitalist 15 %. Selline teade tuleb esitada enne võõrandamist kirjalikult ja peab sisaldama asjaomase osaluse suurust.

Artikkel 27e

Teatamiskohustus ja karistused

Liikmesriigid peavad kehtestama nõude, et kui omandaja ei anna kavandatud omandamisest artikli 27 lõike 1 kohaselt teada enne selle toimumist või on omandanud nimetatud artiklis mainitud olulise osaluse pädevate asutuste vastuseisust hoolimata, peavad pädevad asutused võtma sobivaid meetmeid. Need võivad olla artiklite 65–72 kohased ettekirjutused, perioodilised karistusmaksed ja karistused juhtorgani ning kõrgema juhtkonna liikmetele. Juhuks, kui oluline osalus omandatakse pädeva asutuse vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid ette vastava hääleõiguse peatamise või hääletamisel antud häälte õigustühiseks tunnistamise, ilma et see piiraks karistuste määramist.

4. PEATÜKK

Oluliste varade ja kohustuste üleandmine

Artikkel 27f

Oluliste varade ja kohustuste üleandmisest teatamine ja üleandmise hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad finantsinstitutsioonidelt ■ või ■ finantsvaldusettevõtjatelt ■ või ■ segafinantsvaldusettevõtjatelt ■, **et** artikli 21a lõike 1 kohaselt ■ **peavad nad** teavitama oma pädevat asutust, kui nad kavandavad oluliste varade või kohustuste

üleandmist kas müümise teel või teistmoodi (edaspidi „kavandatud tehing“). Teade peab sisaldama kavandatud tehingu suurust ja artikli 27g lõikes 5 sätestatud teavet.

Kui kavandatud tehingus osalevad vaid sama konsolideerimisgrupi finantsinstitutsioonid, kohaldatakse esimest lõiku ka neile.

Esimese ja teise lõigu kohaldamisel tuleb nõuda neis sätestatud kohustuse täitmist kõigilt samas kavandatud tehingus osalevatelt finantsinstitutsioonidelt.

2. Lõike 1 kohaldamisel:

- a) käsitatakse kavandatud tehingut olulisena finantsinstitutsioonide puhul, mille koguarast või -kohustustest moodustab tehing **konsolideeritud alusel** vähemalt 10 %;
- b) punktis a nimetatud protsendi arvutamisel ei võeta arvesse viivituses olevat või tagatiste kogumisse (määratlus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2162 artikli 3 punktis 3)^{*7} panemise või väärtpaperistamise jaoks üleantavat vara;
- c) punktis a nimetatud protsendi arvutamisel ei võeta arvesse ka direktiivi 2014/59/EL IV jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendite, õiguste ja korra raames üleantud vara ja kohustusi.

3. Pädevad asutused annavad lõike 1 kohase teabe ja lõike 6 kohase lisateabe kättesaamisest teada kohe või hiljemalt kahe tööpäeva jooksul pärast teabe kättesaamist.

4. Pärast teate ja kõikide dokumentide (sh nende, mille lisamist liikmesriik artikli 27g lõike 5 kohaselt nõuab) kättesaamise kirjaliku kinnituse kuupäeva on pädevatel asutustel artikli 27g lõikes 1 sätestatud hindamiseks aega 60 tööpäeva (edaspidi „hindamisaeg“).

5. Kättesaamist tõendava kinnituse andmisel teatavad pädevad asutused finantsinstitutsioonile hindamisaja lõppkuupäeva.

6. Vajaduse korral võivad pädevad asutused hindamisaja jooksul, ent hiljemalt hindamisaja viiekümnendal tööpäeval nõuda hindamise lõpuleviimiseks vajalikku lisateavet. Selline teabenõue esitatakse kirjalikult ja selles täpsustatakse, millist lisateavet on vaja.

7. Pädevate asutuste teabenõude ja sellele finantsinstitutsioonilt kogu küsitud teavet sisaldava vastuse saamise vahelisel ajal hindamisaja arvestamine peatub. Peatumine ei tohi kesta üle 20 tööpäeva. Pädevad asutused esitavad edaspidiseid täiendava või selgitava teabe nõudeid omal äranägemisel, kuid need hindamisaja arvestust ei peata.

8. Kui pädevad asutused otsustavad esitada kavandatud tehingu suhtes vastuväite, teatavad nad sellest finantsinstitutsioonile pärast hindamise lõpetamist kahe tööpäeva jooksul (sealjuures hindamisaega ületamata) kirjalikult ja põhjendavad oma vastuseisu. Finantsinstitutsiooni soovil võib kavandatud tehingu vastase otsuse põhjendused riikliku õiguse kohaselt avalikustada. Kui riiklikus õiguses ei ole kavandatud tehingu vastase otsuse põhjendustele kohaldatavaid sätteid, ei takista see

liikmesriikidel lubada pädeval asutusel sellist teavet avaldada ka siis, kui finantsinstitutsioon ei ole seda palunud.

9. Kui pädevad asutused ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet kavandatud tehingule, loetakse see heakskiidetuks.

10. Pädevad asutused võivad määrata maksimaalse aja, mille jooksul kavandatud tehing lõpule viia, ja võivad seda aega vajaduse korral pikendada.

11. Liikmesriigid ei tohi kehtestada kavandatud tehingust pädevate asutuste teavitamisele või tehingu heakskiitmisele artiklis 27f sätestatutest rangemaid nõudeid.

*7 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2162, mis käsitleb pandikirjade emiteerimist ja pandikirjade avalikku järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT L 328, 18.12.2019, lk 29).

Artikkel 27g

Hindamiskriteeriumid

1. Artikli 27f lõike 1 kohase teate ja artikli 27f lõike 6 kohase teabe menetlemisel hindavad pädevad asutused kavandatud tehingut järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) kas finantsinstitutsioon suudab püsivalt järgida käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 ning (asjakohasel juhul) teistes liidu õigusaktides sätestatud usaldatavusnõudeid;
- b) kas on mõistlikku alust kahtlustada, et seoses kavandatud tehinguga toimub või on toimunud direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 kohane rahapesu või terrorismi rahastamine või selle katse, või kas kavandatud tehing võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

2. Lõike 1 punktis b sätestatud kriteeriumi hindamiseks konsulteerivad pädevad asutused kontrolli käigus asutustega, kelle pädevuses on asjaomaste ettevõtjate direktiivi (EL) 2015/849 kohane järelevalve.

3. Pädevad asutused võivad keelata kavandatud tehingu üksnes siis, kui lõikes 1 sätestatud kriteeriumid ei ole täidetud või kui finantsinstitutsiooni esitatud teave ei ole artikli 27f kohasest nõudest hoolimata täielik.

Lõike 1 punktis b sätestatud kriteeriumiga seoses ***võtavad pädevad asutused kavandatud tehingu hindamisel nõuetekohaselt arvesse*** direktiivi (EL) 2015/849 kohaste pädevate asutuste ***negatiivset arvamust, mille pädevad asutused on saanud 30 päeva jooksul alates esialgse taotluse esitamisest, ning see arvamus võib olla mõistlik alus vastuväidete esitamiseks.***

4. Liikmesriigid ei tohi kehtestada kavandatud tehingule kohustuslikku suurust ega lubada oma pädevatel asutustel võtta kavandatud tehingu kontrollimisel aluseks turu majanduslikke vajadusi.

5. Liikmesriigid avaldavad lõikes 1 nimetatud hindamiseks vajaliku teabe loetelu. See teave tuleb esitada pädevatele asutustele artikli 27f lõikes 1 osutatud teate esitamisel. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole kavandatud tehinguga seotud usaldatavushindamise seisukohalt oluline.

Esimeses lõigus osutatud loetelu ei takista pädevaid asutusi küsimast lisateavet, mis on vajalik, et tagada kavandatud tehingu vastavus käesoleva artikli lõikes 1 kindlaks määratud kriteeriumidele.

Artikkel 27h

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Asjaomased pädevad asutused konsulteerivad artiklis 27g mainitud hindamise käigus üksteisega, kui kavandatud tehingu osaliste seas on üks järgmistest:

- a) krediidasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või **varahaldusettevõtja**, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või kavandatud tehingu sektorist erinevas sektoris;
- b) punktis a nimetatud üksuse emaettevõtja;
- c) juriidiline isik, kelle kontrolli all on krediidasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või **varahaldusettevõtja**, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või kavandatud tehingu sektorist erinevas sektoris.

2. Pädevad asutused edastavad viivitamata üksteisele hindamiseks vajaliku või olulise teabe. Selleks edastavad pädevad asutused üksteisele hindamise seisukohalt olulise teabe kas küsimise peale või omal algatusel.

3. Pädevad asutused püüavad oma hindamistegevust kooskõlastada **ja** tagada otsuste põhimõtteühitsuse. **Ühtlasi** esitavad **pädevad asutused** oma otsustes teiste kavandatud tehingus osalevate üksuste üle järelevalvet tegevate pädevate asutuste arvamused või reservatsioonid.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata käesolevas artiklis osutatud pädevate asutuste vahelise konsulteerimise jaoks kindlaks ühised menetlused, vormid ja mallid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 27i

Teatamiskohustus ja karistused

Liikmesriigid peavad kehtestama nõude, et kui finantsinstitutsioonid ei anna kavandatud tehingust artikli 27f lõike 1 kohaselt teada enne selle toimumist või on teinud nimetatud artiklis mainitud kavandatud tehingu pädevate asutuste vastuseisust hoolimata, peavad pädevad asutused võtma sobivaid meetmeid. Need võivad olla

artiklite 65–72 kohased ettekirjutused, perioodiline karistusmaks ja karistused juhtorgani ja juhtkonna liikmetele.

5. PEATÜKK

Ühinemine ja jagunemine

Artikkel 27j

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „ühinemine“ – üks järgmistest tehingutest:
- i) üks või mitu ettevõtjat annavad likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle mõnele teisele olemasolevale ettevõtjale, kusjuures nende väärtpaberiomanikud, osanikud või aktsionärid saavad vastu teise ettevõtja osa- või aktsiakapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad ning mõnel juhul rahalise juurdemakse, mis ei ületa 10 % asendatud väärtpaberite, osade või aktsiate nimiväärtusest (kui kohaldatavas riiklikus õiguses ei ole sätestatud teisiti) või kui see puudub, nimetatud väärtpaberite, osade või aktsiate arvestuslikust väärtusest;
 - ii) üks või mitu ettevõtjat annavad likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle mõnele teisele olemasolevale ettevõtjale – omandavale ettevõtjale –, ilma et omandav ettevõtja emiteeriks uusi osasid või aktsiaid, tingimusel et kõik ühinevate ettevõtjate aktsiad või osad kuuluvad otseselt või kaudselt ühele isikule või ühinevate ettevõtjate osad või aktsiad kuuluvad osanikele või aktsionäridele kõigis ühinevates ettevõtjates samas proportsioonis;
 - iii) kaks või enam ettevõtjat annavad likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle nende loodud ettevõtjale, kusjuures nende väärtpaberiomanikud, osanikud või aktsionärid saavad vastu uue ettevõtja osa- või aktsiakapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad ja kui see on ettenähtud, rahalise juurdemakse, mis ei ületa 10 % asendatud väärtpaberite, osade või aktsiate nimiväärtusest (kui kohaldatavas riiklikus õiguses ei ole sätestatud teisiti) või kui see puudub, nimetatud väärtpaberite, osade või aktsiate arvestuslikust väärtusest;
 - iv) ettevõtja annab likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle ettevõtjale, millele kuuluvad kõik tema kapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad.
- b) „jagunemine“ – üks järgmistest tehingutest:

- i) ettevõtja annab kõik oma varad ja kohustused pärast likvideerimismenetluse lõpetamist üle mitmele ettevõtjale, mille vastu jaguneva ettevõtja osanikud või aktsionärid saavad jaguneva ettevõtja varad ja kohustused omandava ettevõtja väärtpabereid, osi või aktsiaid ning mõnel juhul juurdemakseid, mis ei ületa 10 % saadud väärtpaberite, aktsiate või osade nimiväärtusest (kui kohaldatavas riiklikus õiguses ei ole sätestatud teisiti), või kui neil nimiväärtust ei ole, nende arvestuslikust väärtusest;
- ii) ettevõtja annab kõik oma varad ja kohustused pärast likvideerimismenetluse lõpetamist üle mitmele uuele ettevõtjale, mille vastu jaguneva ettevõtja osanikud või aktsionärid saavad jaguneva ettevõtja varad ja kohustused omandava ettevõtja väärtpabereid, osi või aktsiaid ning mõnel juhul juurdemakseid, mis ei ületa 10 % saadud väärtpaberite, aktsiate või osade nimiväärtusest (kui kohaldatavas riiklikus õiguses ei ole sätestatud teisiti) või kui neil nimiväärtust ei ole, nende arvestuslikust väärtusest;
- iii) alapunktides i ja ii kirjeldatu kombinatsioon;
- iv) ettevõtja annab osa oma varadest ja kohustustest üle ühele või mitmele ettevõtjale, mille vastu jaguneva äriühingu osanikud või aktsionärid saavad jaguneva äriühingu varad ja kohustused omandava, jaguneva või mõlema äriühingu väärtpabereid, osi või aktsiaid ning mõnel juhul juurdemakseid, mis ei ületa 10 % saadud väärtpaberite, aktsiate või osade nimiväärtusest (kui kohaldatavas riiklikus õiguses ei ole sätestatud teisiti) või kui neil nimiväärtust ei ole, nende arvestuslikust väärtusest;
- v) jagunev ettevõtja annab osa oma varadest ja kohustustest üle ühele või mitmele omandavale ettevõtjale, saades vastu omandava(te) ettevõtja(te) väärtpabereid, osi või aktsiaid.

Artikkel 27k

Ühinemisest ja jagunemisest teatamine ning ühinemise ja jagunemise hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad finantsinstitutsioonidelt, finantsvaldusettevõtjatelt või segafinantsvaldusettevõtjatelt artikli 21a lõike 1 kohaselt (edaspidi „finantssidusrühmad“), et kui nad tahavad ühineda või jaguneda (edaspidi „kavandatud tehing“), peavad nad teavitama sellest kavandatud tehingust pädevaid asutusi, kes hakkavad tegema kavandatud tehingu tulemusena tekkinud üksuste üle järelevalvet, ning esitama neile ametiasutustele artikli 27l lõikes 4 sätestatud asjaomase teabe.

2. Pädevad asutused annavad lõike 1 kohase teabe ja lõike 3 kohase lisateabe kättesaamisest teada kohe või hiljemalt kümne tööpäeva jooksul pärast (lisa)teabe kättesaamist.

Kui kavandatud tehingus osalevad ainult sama konsolideerimisgrupi finantssidusrühmad, on pädevatel asutustel pärast artikli 271 lõike 5 kohase teate ja kõikide liikmesriigi nõutavate dokumentide kättesaamise kirjaliku kinnituse kuupäeva artikli 271 lõikes 1 sätestatud hindamiseks aega kuni 60 tööpäeva (edaspidi „hindamisaeg“).

Kättesaamist tõendava kinnituse andmisel teatab pädev asutus finantssidusrühmale hindamisaja lõppkuupäeva.

3. Vajaduse korral võivad pädevad asutused nõuda hindamise lõpuleviimiseks vajalikku lisateavet. Selline teabenõue esitatakse kirjalikult ja selles täpsustatakse, millist lisateavet on vaja.

Kui kavandatud tehingus osalevad vaid sama konsolideerimisgrupi finantssidusrühmad, võivad pädevad asutused nõuda hiljemalt hindamisaja viiekümnendal tööpäeval lisateavet.

Pädevate asutuste lisateabenõude ja sellele finantssidusrühmadelt kogu küsitud teavet sisaldava vastuse saamise vahelisel ajal hindamisaja arvestamine peatub. Peatumine ei tohi kesta üle 20 tööpäeva. Pädevad asutused esitavad edaspidiseid täiendava või selgitava teabe nõudeid omal äranägemisel, kuid need hindamisaja arvestust ei peata.

4. Erandina lõike 3 kolmandast lõigust võivad pädevad asutused seal osutatud hindamisaja arvestamise peatamist pikendada kuni 30 tööpäevani järgmistel juhtudel:

- a) omandatav üksus asub kolmandas riigis või kohaldatakse talle sealseid õigusakte;
- b) käesoleva direktiivi artikli 271 lõikes 1 nimetatud hindamiseks on vajalik vahetada teavet ametiasutustega, kes vastutavad direktiivi (EL) 2015/849 artikli 2 lõike 1 punktides 1 ja 2 osutatud kohustatud isikute järelevalve eest.

5. Kavandatud tehingut ei viida lõpule enne, kui on saadud pädevatelt asutustelt lubav arvamus.

6. Pädevad asutused esitavad kahe tööpäeva jooksul pärast hindamise lõppu finantssidusrühmadele kirjaliku põhjendatud heakskiitva või laitva arvamuse. Finantssidusrühmade soovil võib arvamuse põhjendused riikliku õiguse kohaselt avalikustada. See ei takista liikmesriikidel lubada pädeval asutusel sellist teavet avaldada ka siis, kui finantssidusrühmad ei ole seda palunud.

Finantssidusrühmad edastavad esimese lõigu kohase oma pädevate asutuste väljastatud põhjendatud otsuse ametiasutustele, kes vastutavad riikliku **äriühingu- ja/või tsiviilõiguse** alusel kavandatud tehingu kontrollimise eest.

7. Kui kavandatud tehingus osalevad vaid ühe ja sama konsolideerimisgrupi finantssidusrühmad ja pädevad asutused ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet, loetakse nende arvamus heakskiitvaks.

8. Pädeva asutuse välja antud heakskiitev arvamus võib olla ajaliselt piiratud.

9. Liikmesriigid ei tohi kehtestada käesoleva peatüki kohasele pädevate asutuste teavitamisele ja tehingu heakskiitmisele siin sätestatutest rangemaid nõudeid.

10. Käesoleva peatüki kohaldamine ei piira nõukogu määruse (EÜ) 139/2004*⁸ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132 kohaldamist.

11. Artikli 27k lõike 1 kohast hindamist ei tehta, kui kavandatud tehingu jaoks on vaja hankida artikli 8 kohane luba või artikli 21a kohane heakskiit.

*⁸ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus).

Artikkel 27l

Hindamiskriteeriumid

1. Hinnates artikli 27k lõike 1 kohast teadet ja artikli 27k lõike 3 kohast teavet, et tagada pärast tehingut finantssidusrühmade usaldatavusprofiili usaldusväärsus, eelkõige tegelikke ja võimalikke ohte finantssidusrühma jaoks nii kavandatava tehingu ajal kui ka pärast seda, hindavad pädevad asutused kavandatud tehingut järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) kavandatud tehingus osalevate üksuste maine;
- b) kavandatud tehingu tulemusena saadud finantssidusrühma otsest äritegevust juhtiva juhtorgani liikmete maine, teadmiste, oskuste ja kogemuste piisavus, nagu sätestatud artikli 91 lõikes 1;
- c) kavandatud tehingus osalevate üksuste finantsseisund, pidades eelkõige silmas praegust ja kavandatud tehingu tulemusena saadud finantssidusrühma äritegevuse liiki;
- d) kas kavandatud tehingu tulemusena saadud üksus suudab püsivalt järgida käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 ning asjakohasel juhul teistes liidu õigusaktides (täpsemalt direktiivides 2002/87/EÜ ja 2009/110/EÜ) sätestatud usaldatavusnõudeid;
- e) kas kavandatud tehingu rakenduskava on usaldatavuse seisukohast realistlik, mõistlik ja tõhus;
- f) kas on mõistlikku alust kahtlustada, et seoses kavandatud tehinguga toimub või on toimunud direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 kohane rahapesu või terrorismi rahastamine või selle katse või kas kavandatud tehing võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

Pädev asutus teeb punktis *e*) nimetatud rakenduskava üle sobivat järelevalvet kuni tehingu lõpuleviimiseni.

2. Lõike 1 punktis f) sätestatud kriteeriumi hindamiseks konsulteerivad pädevad asutused kontrolli käigus asutustega, kelle pädevuses on asjaomaste ettevõtjate direktiivi (EL) 2015/849 kohane järelevalve.

3. Pädevad asutused võivad esitada kavandatud tehingut laitva arvamuse üksnes siis, kui lõikes 1 sätestatud kriteeriumid ei ole täidetud või kui finantssidusrühma esitatud teave ei ole artikli 27k kohasest nõudest hoolimata täielik.

Lõike 1 punktis f sätestatud kriteeriumiga seoses **võtavad pädevad asutused kavandatava tehingu hindamisel nõuetekohaselt arvesse vastuvüüdet pädevatelt asutustelt**, kelle pädevuses on asjaomaste ettevõtjate direktiivi (EL) 2015/849 kohane järelevalve, ning mille pädevad asutused on saanud 30 päeva jooksul alates esialgse taotluse esitamisest ja mis võib olla mõistlik alus laitva arvamuse esitamiseks.

4. Liikmesriigid ei tohi lubada oma pädevatel asutustel võtta kavandatud tehingu kontrollimisel aluseks turu majanduslikke vajadusi.

5. Liikmesriigid avaldavad sellise teabe loetelu, mida on vaja artikli 27k lõike 1 kohase hinnangu andmiseks ja mis tuleb edastada pädevatele asutustele nimetatud artiklis osutatud teate esitamisel. Nõutav teave peab olema kavandatud tehingut arvestades proportsionaalne ja sobiv. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole usaldatavushindamise seisukohalt oluline.

Artikkel 27m

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Asjaomased pädevad asutused konsulteerivad artiklis 27l mainitud hindamise käigus üksteisega, kui kavandatud tehingu osaliste seas on peale finantssidusrühmade üks järgmistest üksustest:

- a) krediidasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või **varahaldusettevõtja**, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või kavandatud tehingu sektorist erinevas sektoris;
- b) sellise krediidasutuse, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühingu või **varahaldusettevõtja**, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või kavandatud tehingu sektorist erinevas sektoris, ematettevõtja;
- c) juriidiline isik, kelle kontrolli all on krediidasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või **varahaldusettevõtja**, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või kavandatud tehingu sektorist erinevas sektoris.

2. Pädevad asutused edastavad viivitamata üksteisele hindamise seisukohalt olulise teabe. Selleks edastavad pädevad asutused üksteisele küsimise peale kogu asjakohase teabe ning omal algatusel kogu hädavajaliku teabe. Finantssidusrühma pädeva asutuse otsuses tuleb ära näidata kõik kavandatud tehingus osalevate eespool loetletud üksuste eest vastutavate pädevate asutuste seisukohad ja reservatsioonid.

3. Pädevad asutused püüavad oma hindamistegevust kooskõlastada ja tagada otsuste põhimõtteühitsuse. Ühtlasi esitavad **pädevad asutused** oma arvamustes teiste kavandatud tehingus finantssidusrühmade üle järelevalvet tegevate pädevate asutuste arvamused või reservatsioonid.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata käesolevas artiklis osutatud pädevate asutuste vahelise konsulteerimise jaoks kindlaks ühised menetlused, vormid ja mallid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 27n

Teatamiskohustus ja karistused

Liikmesriigid peavad kehtestama nõude, et kui finantssidusrühmad ei anna kavandatud tehingust artikli 27k lõike 1 kohaselt teada enne selle toimumist või on teinud nimetatud artiklis mainitud kavandatud tehingu enne pädevate asutuste heakskiitvat arvamust, peavad pädevad asutused võtma sobivaid meetmeid. Need võivad olla artiklite 65–72 kohased ettekirjutused, perioodilised karistusmaksed ja karistused finantssidusrühmade või kavandatud tehingu tulemusena saadud üksuse juhtorgani ja juhtkonna liikmetele.“

- 8) VI jaotis asendatakse järgmisega:

**„VI JAOTIS
KOLMANDA RIIGI ETTEVÕTJA FILIAALIDE
USALDATAVUSJÄRELEVALVE JA SUHTED
KOLMANDATE RIIKIDEGA“**

1. PEATÜKK

Kolmanda riigi ettevõtja filiaalide usaldatavusjärelevalve

I JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 47

Kohaldamisala ja mõisted

1. Käesolevas peatükis on sätestatud *miinimumnõuded kolmanda riigi ettevõtja filiaalide tegevuseks* liikmesriigis:

- a) *käesoleva direktiivi I lisa punktides 2–6 ja 13–15* loetletud kolmandas riigis asutatud *sellise* ettevõtja tegevused, *mis kvalifitseeruks krediidasutuseks või mis vastaks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti b alapunktides i–iii sätestatud kriteeriumidele juhul, kui ta oleks asutatud liidus;*
- b) kolmandas riigis asutatud ettevõtja *tegevus, millele on osutatud käesoleva direktiivi I lisa punktis 1.*

2. *Erandina lõikest 1 ei kuulu lõikes 1 osutatud kohaldamisalasse kolmandas riigis asutatud ettevõtja, kes osutab direktiivi 2014/65/EL I lisa A jaos loetletud tegevusi ja teenuseid ning direktiivi 2014/65/EL I lisa B jaos loetletud teenuseid üksnes direktiivi 2014/65/EL I lisa A jaos loetletud tegevuste ja teenuste osutamiseks.*

3. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kolmanda riigi ettevõtja filiaal“ – filiaal, mille on liikmesriigis asutanud:
 - i) lõikes 1 nimetatud tegevuste tegemiseks ettevõtja, mille peakontor asub kolmandas riigis;
 - ii) krediidasutus, mille peakontor asub kolmandas riigis;
- b) „peaetevõtja“ – ettevõtja, kelle peakontor on kolmandas riigis, kes on asutanud liikmesriigis filiaali ning ettevõtja võimalikud vahe- ja kõrgeima tasandi emaetevõtjad.

Artikkel 48

Diskrimineerimiskeeld

Liikmesriigid ei kohalda kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevuse alustamise ega jätkamise suhtes sätteid, millega kaasneks soodsam kohtlemine kui see, mis saab osaks liidu liikmesriigis paikneva peakontoriga finantsinstitutsioonide filiaalidele.

Artikkel 48a

Kolmanda riigi ettevõtja filiaalide klassifitseerimine

1. Liikmesriigid liigitavad kolmanda riigi ettevõtja filiaali 1. klassi, kui filiaal vastab mõnele järgmistest tingimustest:

- a) kolmanda riigi ettevõtja filiaali raamatupidamises arvele võetud **või sellelt filiaalilt pärinevate** varade koguväärtus liikmesriigis oli vahetult eelmisel aastasel aruandeperioodil II jao 4. alajao kohaselt esitatud aruannete järgi vähemalt 5 miljardit eurot;
- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaalile lubatud tegevused hõlmavad hoiuste ja muude tagasimakstavate vahendite kaasamist jaeklientidelt;
- c) kolmanda riigi ettevõtja filiaal ei kvalifitseeru artikli 48b kohaseks filiaaliks.

2. Liikmesriigid liigitavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalid 2. klassi, kui need ei vasta ühelegi lõikes 1 sätestatud tingimusele.

3. Pädevad asutused ajakohastavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalide klassifikatsiooni järgmiselt:

- a) kui 1. klassi kuuluv kolmanda riigi ettevõtja filiaal ei vasta enam lõikes 1 sätestatud tingimustele, liigitatakse see kohe 2. klassi;
- b) kui 2. klassi kuuluv kolmanda riigi ettevõtja filiaal hakkab vastama lõikes 1 sätestatud tingimustele, liigitatakse see kolme kuu pärast 1. klassi.

3a. Liikmesriigid võivad kohaldada rangemat õiguskorda kõigi kolmanda riigi ettevõtja filiaalide või teatud kolmanda riigi ettevõtja filiaalide suhtes. Käesoleva artikli lõikeid 1–3 ei rakendata, kui liikmesriik kohaldab kolmanda riigi ettevõtja filiaalide suhtes tegevusloa hankimise korda ja muid regulatiivseid nõudeid kooskõlas käesoleva direktiivi kohase tegevusloa saanud finantsinstitutsioonidele esitatavate nõuetega.

Artikkel 48b

Kolmanda riigi ettevõtja filiaalide kvalifitseerumise tingimused

1. Kui kolmanda riigi ettevõtja filiaal vastab järgmistele tingimustele, käsitatakse seda käesoleva jaotise seisukohalt kolmanda riigi ettevõtja kvalifitseeruva filiaalina:

- a) kolmanda riigi ettevõtja filiaali peatevõtja on asutatud riigis, kus kohaldatakse usaldatavusnõudeid ja järelevalvet sellist kolmanda riigi

pangandusjärelvalveraamistikku järgides, mis on käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013 vähemalt samaväärne;

- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaali peaettevõtja järelvalveasutustele kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on käesoleva direktiivi VII jaotise 1. peatüki II jaos sätestatutega vähemalt samaväärsed;
- c) riik, kus kolmanda riigi ettevõtja filiaali peaettevõtja on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 kohaselt kantud selliste suure riskiga kolmandate riikide loetellu, kelle rahapesuvastases ja terrorismi rahastamise vastases korras esineb strateegilisi puudusi.

2. Komisjon võib teha rakendusaktides otsuseid selle kohta, kas mingi kolmanda riigi pangandusjärelvalve raamistik vastab käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b sätestatud tingimustele. Seejuures peab komisjon järgima määruse (EL) nr 575/2013 artikli 464 lõike 2 kohast kontrollimenetlust.

3. Enne teises lõikes mainitud otsuse tegemist võib komisjon küsida määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 kohaselt Euroopa Pangandusjärelvalvelt abi, et too hindaks kolmanda riigi pangandusjärelvalve raamistikku ja konfidentsiaalsusnõudeid ning koostaks aruande selle kohta, kas raamistik vastab käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b sätestatud tingimustele. Euroopa Pangandusjärelvalve avaldab hindamise tulemuse oma veebisaidil.

4. Euroopa Pangandusjärelvalve peab avalikku registrit kolmandate riikide ja nende ametiasutuste kohta, mis vastavad lõikes 1 sätestatud tingimustele.

5. Kui pädev asutus saab artikli 48c kohase tegevusloataotluse, hindab ta käesoleva artikli lõikes 1 ja artiklis 48a sätestatud tingimuste alusel, kas liigitada kolmanda riigi ettevõtja filiaal 1. või 2. klassi. Kui asjaomane kolmas riik ei ole käesoleva artikli lõikes 4 mainitud registris, palub pädev asutus komisjonil hinnata käesoleva artikli lõike 2 kohaldamiseks riigi panganduse regulatiivraamistikku ja konfidentsiaalsusnõudeid, kui käesoleva artikli lõike 1 punktis c nimetatud tingimus on täidetud. Pädev asutus liigitab kolmanda riigi ettevõtja filiaali 1. klassi, kuni komisjon ei ole võtnud vastu käesoleva artikli lõike 2 kohast otsust.

II JAGU

TEGEVUSLOA ANDMISE JA REGULATIIVSED NÕUDED

1. ALAJAGU

ARUANDLUSNÕUDED

Artikkel 48c

Kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele tegevusloa andmise tingimused

1. Liikmesriigid nõuavad kolmandas riigis asutatud ettevõtjatelt artikli 47 lõikes 1 nimetatud tegevuse alustamiseks *või jätkamiseks* nende territooriumil filiaali

asutamist. Kolmanda riigi ettevõtja filiaali asutamiseks tuleb saada käesoleva peatüki kohane tegevusluba.

Käesoleva lõike esimese lõigu esimest lauset ei kohaldata artikli 47 lõikes 1 osutatud teenuste osutamise või tegevuse suhtes, mis toimub liidus asuva kliendi või vastaspoole ainuisikulisel algatusel kooskõlas artikli 21c lõigetega 1 ja 2.

1a. Uued kolmanda riigi ettevõtja filiaalid ei alusta liikmesriigis tegevust enne, kui Euroopa Pangandusjärelevalve ja kolmanda riigi pädev asutus on sõlminud vastastikuse mõistmise memorandumi. Vastastikuse mõistmise memorandumiga luuakse pädevate asutuste vaheliseks koostööks selge raamistik, sealhulgas teabevahetus pideva järelevalve, kriisiohjamise ja kriisilahenduse valdkonnas.

2. Liikmesriigid nõuavad, et igale kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevusloa taotlusele lisataks filiaali tegevuskava, kus on esitatud kavandatud äritegevus, artikli 47 lõikes 1 nimetatud tegevused, organisatsiooniline ülesehitus ja artikli 48h kohased riskikontrollimehhanismid.

3. Kolmanda riigi ettevõtja filiaalile antakse tegevusluba ainult siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) filiaal vastab 2. alajaos sätestatud regulatiivsetele miinimumnõuetele;
- b) tegevuste jaoks, millele peaettevõtja liikmesriigis tegevusluba saada tahab, on ta saanud tegevusloa asutamisejärgses kolmandas riigis, kus tema üle tehakse ka järelevalvet;
- c) kolmanda riigi peaettevõtja järelevalveasutus on liikmesriigis filiaali asutamise soovist ja lõikes 2 nimetatud dokumentidest teavitatud;
- d) tegevusloal on sõnaselgelt kirjas, et kolmanda riigi ettevõtja filiaal võib tegutseda vaid asutamisejärgses liikmesriigis ega tohi pakkuda ega osutada samu teenuseid piiriülelts üheski teises liikmesriigis, **välja arvatud grupisisesed rahastamistehingud sama peaettevõtja teiste kolmanda riigi ettevõtja filiaalidega või pöördpakkumise tulemusena tehtud tehingud**;
- e) pädev asutus saab järelevalvefunktsiooni täitmiseks kolmanda riigi ettevõtja filiaali peaettevõtja järelevalveasutuselt peaettevõtja kohta igasugust vajalikku teavet ning tulemuslikult kooskõlastada oma järelevalvetegevuse kolmanda riigi järelevalveasutuste tegevusega, eriti peaettevõtja, selle konsolideerimisgrupi või kolmanda riigi finantsüsteemi kriisi või finantsprobleemide korral;
- f) pole mõistlikku alust kahtlustada kolmanda riigi ettevõtja filiaali kasutamist rahapesuks (määratlus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849 (mis käsitleb finantsüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist) artikli 1 punktis 3), selle võimaldamiseks või terrorismi rahastamiseks (määratlus eelnimetatud direktiivi artikli 1 punktis 5).

Käesoleva lõike punkti e kohaldamisel püüavad pädevad asutused kasutada näidishalduskokkuleppeid, mille Euroopa Pangandusjärelevalve on koostanud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 lõike 5 kohaselt.

4. Et hinnata, kas lõike 3 punktis g sätestatud tingimus on täidetud, konsulteerivad pädevad asutused asutusega, kelle pädevuses on liikmesriigis direktiivi (EL) 2015/849 kohase rahapesuvastase järelevalve tegemine, ning peavad enne kolmanda riigi ettevõtja filiaalile tegevusloa andmist saama kriteeriumi täitmise kohta kirjaliku kinnituse.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata täiendavalt kindlaks:

- a) teave, mis tuleb kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevusloa taotlemisel esitada pädevatele asutustele (sh lõikega 2 ette nähtud tegevuskava, organisatsiooniline ülesehitus ja juhtimiskord);
 - b) kolmanda riigi ettevõtja filiaalile tegevusloa andmise kord ning käesoleva lõike punkti a kohase teabe esitamise standardvormid ja -mallid;
 - c) tegevusloa andmise tingimused, mida on mainitud lõikes 3;
- ca) *tingimused, mille kohaselt pädevad asutused võivad tugineda teabele, mis on juba esitatud filiaalile eelneva tegevusloa andmise menetluses.***

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 6 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu käesolevas lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 48d

Kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevusloa andmisest keeldumise ja kehtetuks tunnistamise tingimused

1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt järgmised kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevusloa andmisest keeldumise ja kehtetuks tunnistamise tingimused:

- a) filiaal ei vasta artikli 48c või riikliku õiguse kohastele tegevusloa andmise tingimustele;
- b) kolmanda riigi filiaali peasettevõtja või selle konsolideerimisgrupp ei vasta neile kolmandas riigis kohaldatavatele usaldatavusnõuetele või on mõistlik alus kahtlustada, et nad ei vasta sellistele nõuetele või rikuvad neid järgmise 12 kuu jooksul.

Käesoleva kõike punkti b kohaldamiseks peavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalid andma nimetatud punktis mainitud asjaoludest oma pädevatele asutustele teada.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, võivad pädevad asutused tunnistada kolmanda riigi ettevõtja filiaalile antud tegevusloa kehtetuks, kui täidetud on mõni järgmistest tingimustest:

- a) kolmanda riigi ettevõtja filiaal ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul, sõnaselgelt loobub tegevusloast või pole üle kuue kuu tegutsenud (v.a juhul, kui

asjaomane liikmesriik on oma õiguses ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub);

- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaal on saanud tegevusloa valeandmete esitamisega või muul ebaseaduslikul viisil;
- c) kolmanda riigi ettevõtja filiaal ei vasta enam (lisa)tingimustele, mille alusel tegevusluba anti;
- d) ei saa enam kindel olla, et kolmanda riigi ettevõtja filiaal täidab oma võlausaldajatega seotud kohustusi ja eelkõige ei suuda tagada nende varade turvalisust, mille talle on usaldanud hoiustajad;
- e) kolmanda riigi ettevõtja filiaal vastab ühele muudest tingimustest, mille puhul riigisisestes õigusaktides on nähtud ette tegevusloa kehtetuks tunnistamine;
- f) kolmanda riigi ettevõtja filiaal paneb toime mõne artikli 67 lõikes 1 osutatud rikkumise;
- g) on mõistlikku alust kahtlustada, et kolmanda riigi ettevõtja filiaal, selle peavõttevõtja või konsolideerimisgrupp on (olnud) seotud rahapesu või terrorismi rahastamise või nende katsega või on selline risk kasvanud.

3. Et hinnata, kas lõike 2 punktis g sätestatud tingimus on täidetud, konsulteerivad pädevad asutused asutusega, kelle pädevuses on liikmesriigis direktiivi (EL) 2015/849 kohase rahapesuvastase järelevalve tegemine.

4. Euroopa Pangandusjärelevalveks töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

- a) lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimused kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevusloa andmisest keeldumiseks või kehtetuks tunnistamiseks;
- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevusloa kehtetuks tunnistamise kord;
- c) käesoleva artikli lõike 1 viimase lõigu kohase teate sisu ja esitamise kord.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu käesolevas lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

2. ALAJAGU REGULATIIVSED MIINIMUMNÕUDED

Artikkel 48e

Tagatiskapitali nõue

1. Ilma et see piiraks teisi riikliku õiguse kohaseid kapitalinõudeid, peavad liikmesriigid nõudma kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt pideva minimaalse tagatiskapitali olemasolu:

- a) 1. klassi filiaalide puhul **3 %** nende keskmistest kohustustest kolmel vahetult eelnenud aastasel aruandeperioodil, mille kohta on esitatud 4. alajao kohased aruanded, aga mitte alla 10 miljoni euro;
- b) 2. klassi filiaalide puhul **0,5 % nende keskmistest kohustustest kolmel vahetult eelnenud aastasel aruandeperioodil, mille kohta on esitatud 4. alajao kohased aruanded, aga mitte alla 5 miljoni euro.**

2. Kolmanda riigi ettevõtja filiaalid peavad täitma lõikes 1 mainitud minimaalse tagatiskapitali nõuet mõnes järgmises vormis varadega:

- a) raha või rahasarnased instrumendid;
- b) liidu liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade emiteeritud võlaväärtpaberid; või
- c) mõni muu instrument, mida kolmanda riigi ettevõtja filiaal saab piiramatult kasutada riskide ja kahju katmiseks kohe nende tekkimisel.

3. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, et need hoiustaksid lõike 2 kohased tagatiskapitali instrumendid tinghoiukontol filiaali asukohaliikmesriigi krediidasutuses või (kui see on riikliku õiguse kohaselt lubatud) liikmesriigi keskpangas. Tinghoiukontol hoitavad tagatiskapitali instrumendid panditakse või määratakse tagatiseks kriisilahendusasutusele, et tagada kolmanda riigi ettevõtja filiaali võlausaldajate nõuded. Liikmesriigid sätestavad reeglid, mille kohaselt antakse kriisilahendusasutusele volitused tegutseda käesoleva artikli ja artikli 48g kohaldamisel võlausaldajate usaldusisikuna.

4. EBA koostab määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohased suunised, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõike 2 punktis c sätestatud nõuet instrumentide kohta, mida saab piiramatult kasutada riskide ja kahju katmiseks kohe nende tekkimisel. EBA annab kõnealused suunised välja hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Artikkel 48f

Likviidsusnõuded

1. Ilma et see piiraks teisi riikliku õiguse kohaseid likviidsusnõudeid, peavad liikmesriigid nõudma kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt vähemalt 30 päeva likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks piisavate koormamata ja likviidsete varade pidevat olemasolu.
2. Lõike 1 kohaldamiseks nõuavad liikmesriigid 1. klassi kuuluvatelt kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt määruse (EL) nr 575/2013 I jaotise VI osas ja komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/61^{*9} sätestatud likviidsuskatte nõude täitmist.
3. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, et need hoiustaksid käesoleva artikli kohased likviidsed varad tinghoiukontol filiaali asukohaliikmesriigi krediidasutuses või (kui see on riikliku õiguse kohaselt lubatud) liikmesriigi keskpangas. Tinghoiukontol hoitavad likviidsed varad panditakse või määratakse tagatiseks kriisilahendusasutusele, et tagada kolmanda riigi ettevõtja filiaali võlausaldajate nõuded. Liikmesriigid sätestavad reeglid, mille kohaselt antakse kriisilahendusasutusele volitused tegutseda käesoleva artikli ja artikli 48g kohaldamisel võlausaldajate usaldusisikuna.
4. Pädevad asutused võivad käesolevas artiklis sätestatud likviidsusnõudest kolmanda riigi ettevõtja kvalifitseeruvate filiaalide puhul loobuda.

^{*9} Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

Artikkel 48g

Kolmanda riigi ettevõtja filiaalide maksejõuetus ja kriisilahendus

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kolmanda riigi ettevõtja filiaal jääb maksejõuetuks või toimub selle direktiivi 2014/59/EL artikli 96 kohane kriisilahendus, oleks kriisilahendusasutustel seaduslikud volitused ja õigus realiseerida käesoleva direktiivi artikli 48e lõike 3 ja artikli 48f lõike 3 kohaselt tinghoiukontol hoitavatest likviidsetest varadest ja tagatiskapitali instrumentidest moodustatud tagatis. Kriisilahendusasutused arvestavad likviidsete varade ja tagatiskapitali instrumentidega tegelemisel pärast tagatise realiseerimist olemasolevate riiklike õigusnormidega nagu ka järelevalve- ja justiitsvolitustega ning tagavad piisava kooskõlastatuse riiklike haldus- ja õigusasutustega, järgides riiklikku maksejõuetusõigust ja direktiivi 2014/59/EL artiklis 96 sätestatud põhimõtteid.
2. Tinghoiukontole alles jäänud likviidsete varade ja tagatiskapitali instrumentidega, mida lõike 1 kohaselt ei kasutatud, toimitakse kohaldatava riikliku õiguse kohaselt.

Artikkel 48h

Sisemine juhtimissüsteem ja riskikontrollimehhanismid

1. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, et nende äritegevust juhiks liikmesriigis reaalselt vähemalt kaks isikut, kellele tuleb enne saada pädevate asutuste heakskiit. Need isikud peavad olema hea mainega, neil peavad olema oma tööülesannete täitmiseks piisavad teadmised, oskused ja kogemused ning nad peavad pühendama oma tööle piisavalt aega.

2. Liikmesriigid nõuavad 1. klassi kuuluvatelt kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt artiklite 74 ja 75 ning artikli 76 lõike 5 järgimist. Pädevad asutused võivad nõuda kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt kohaliku juhtkomitee loomist, et tagada filiaali piisav juhtimine.

3. Liikmesriigid nõuavad 2. klassi kuuluvatelt kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt artiklite 74 ja 75 järgimist ning artikli 76 lõikes 5 esimeses, teises ja kolmandas lõigus mainitud sisekontrollifunktsioonide olemasolu.

Pädevad asutused võivad 2. klassi kuuluvatelt kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt nende suurusest, sisemisest struktuurist ning nende tegevuste laadist, ulatusest ja keerukusest olenevalt nõuda artikli 76 lõike 5 esimese, teise ja kolmanda lõigu kohaste sisekontrollifunktsioonide juhtide ametisse nimetamist.

4. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt selliste aruandlusahelate loomist, millega antakse peaettevõtja juhtorganile aru kõigist olulistest riskidest, riskijuhtimispoliitikast ja nende muutustest, ning asjaomase poliitika nõuetekohaseks järgimise tagamiseks piisavate IKT-süsteemide ja kontrollimehhanismide olemasolu.

5. Liikmeriigid nõuavad, et kolmanda riigi ettevõtja filiaalid jälgiksid ja haldaksid oma tegevuste edasiandmist ning tagaksid, et nende pädevatele asutustele oleks kättesaadav kogu teave, mida need oma järelevalvefunktsiooni täitmiseks vajavad.

6. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, kes tegelevad vastastikuste või grupisiseste tehingutega, et neil oleks piisavad ressursid, mille abil tuvastada ja korralikult juhtida vastaspoole krediidiriske, kui kolmanda riigi ettevõtja filiaali raamatupidamises arvele võetud varadega seotud olulised riskid antakse edasi vastaspoolele.

7. Kui kriitilise tähtsusega või olulised funktsioonid antakse edasi peaettevõtjale, peab kolmanda riigi ettevõtja filiaalide järelevalve eest vastutavatele pädevatele asutustele olema kättesaadav kogu teave, mida neil on oma järelevalvefunktsiooni täitmiseks vaja.

8. Pädevad asutused peavad nõudma, et sõltumatu kolmas pool hindaks perioodiliselt käesolevas artiklis sätestatud nõuete täitmist ning esitaks pädevale asutusele tähelepanekuid ja järeldusi sisaldava hindamisaruande.

9. EBA annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised artikli 74 lõikes 1 mainitud korra, protsesside ja mehhanismide kohaldamise kohta kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele, võttes arvesse käesoleva artikli 74 lõiget 2, ning artikli 75 ja artikli 76 lõike 5 kohaldamise kohta kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele [Väljaannete

Talitus: palun lisada kuupäev = kuus kuud alates käesoleva muutmisdirektiivi jõustumisest].

Artikkel 48i

Raamatupidamises arvele võtmise nõuded

1. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt sellise registri pidamist, milles on täpselt ja kõikehõlmavalt kirjas kõik varad ja kohustused, mis **pärinevad filiaalilt ja** on seotud filiaali tegevusega liikmesriigis, ning selliste varade ja kohustuste autonoomset haldamist filiaalis. Registris peab olema **kogu vajalik ja piisav teave** kolmanda riigi ettevõtja filiaali tekitatud riskide ja nende juhtimise kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, et need töötaksid välja lõike 1 kohase registri täitmise ja haldamise poliitika. See peab olema dokumenteeritud ning kolmanda riigi ettevõtja filiaali peavõttevõtja asjaomase juhtorgani valideeritud. Käesolevas lõikes osutatud poliitikadokument peab sisaldama selgeid registri täitmise põhimõtteid ja selles tuleb välja tuua, kuidas need on kooskõlas kolmanda riigi ettevõtja filiaali äristrateegiaga.

3. Pädevad asutused peavad nõudma, et sõltumatu kolmas pool hindaks perioodiliselt käesolevas artiklis sätestatud nõuete täitmist ning esitaks selle kohta pädevale asutusele tähelepanekuid ja järeldusi sisaldava põhjendatud arvamuse.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, kus on kindlaks määratud registri täitmise kord, mida kolmanda riigi ettevõtja filiaalid peavad käesoleva artikli järgimiseks järgima, eelkõige seoses järgmisega:

- a) meetodid, mida kolmanda riigi ettevõtja filiaalid peavad järgima, kui nad teevad kindlaks ja dokumenteerivad täpselt ja kõikehõlmavalt kõik varad ja kohustused, mis on seotud filiaali tegevusega liikmesriigis, ning
- b) konkreetseid toiminguid, kuidas teha kindlaks ja dokumenteerida kolmanda riigi ettevõtja filiaalilt pärinevad varad ja kohustused, mis on asjaomase filiaali nimel raamatupidamises arvele võetud või hoiustatud teistes filiaalides või sama konsolideerimisgrupi tütarvõttevõtjates.

EBA esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 6 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

3. ALAJAGU

III JAOTISE KOHASE TEGEVUSLOA NÕUDMISE VOLITUSED JA NÕUDED SÜSTEEMSELT OLULISTELE FILIAALIDELE

Artikkel 48j

Tütarettevõtja asutamise nõudmise volitused

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel oleks volitused nõuda kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt III jaotise 1. peatüki kohaselt tegevusloa taotlemist vähemalt järgmistel juhtudel:

- a) kolmanda riigi ettevõtja filiaal kas on varem tegelenud või tegeleb *praegu artikli 47 lõikes 1 osutatud tegevusega klientide või vastaspooltega teistes liikmesriikides või* sama konsolideerimisgrupi *muude* kolmanda riigi ettevõtja filiaalide või tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonidega, *mis on artikli 48c lõike 2 punktiga d* vastuolus, või
- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaal vastab artikli 131 lõikes 3 osutatud süsteemse olulisuse kriteeriumidele *või kujutab endast märkimisväärset riski* finantsstabiilsusele, *või*
- ba) *samasse konsolideerimisgruppi kuuluva kolmanda riigi ettevõtja liidu filiaali või filiaalide raamatupidamises arvele võetud vara kogusumma on liidus 4. alajao kohaste aruannete alusel vähemalt 40 miljardit eurot.*

2. Pädevad asutused peavad enne lõikes 1 mainitud otsuse tegemist konsulteerima nende liikmesriikide pädevate asutustega, kus *on asutatud* asjaomase kolmanda riigi konsolideerimisgrupi teised filiaalid *või* tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonid.

Kui pädevad asutused kokkuleppele ei jõua, võivad kolmanda riigi konsolideerimisgrupi pädevad asutused teistes liikmesriikides pöörduda EBA poole, kes tegeleb määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 kohase lepitamisega. EBA teeb otsuse ühe kuu jooksul alates tema poole pöördumisest ning asjaomase kolmanda riigi ettevõtja filiaali pädev asutus ootab oma otsuse tegemisega EBA otsuse saamiseni.

Asjaomase kolmanda riigi filiaali pädev asutus teeb oma otsuse lõikes 1 mainitud EBA otsust järgides.

■

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, kus on kindlaks määratud artikli 131 lõikes 3 nimetatud süsteemse olulisuse kriteeriumid kolmanda riigi ettevõtja filiaalide puhul käesoleva artikli lõike 1 punkti b ja artikli 48k kohaldamiseks. EBA arvestab alljärgnevaga:

- a) *kolmanda riigi ettevõtja filiaali suurus;*

- a) kolmanda riigi ettevõtja filiaali osutatavate teenuste ja tehtavate tehingute laad (eriti see, kas filiaal osutab neid teenuseid väga kitsale klientide ringile või teeb neid tehinguid väga kitsa vastaspoolte ringiga);
- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaali struktuuri, korralduse ja ärimudeli keerukus;
- c) kolmanda riigi ettevõtja filiaali ning selle asutamisejärgse liikmesriigi ja liidu finantssüsteemi vastastikuse seotuse määr;
- d) kolmanda riigi ettevõtja filiaali osutatavate teenuste, tehtavate tehingute või pakutava finantstaristu asendatavus;
- e) kolmanda riigi ettevõtja filiaali turuosa asutamislükmesriigis ja liidus seoses filiaali kõigi pangandusvarade, osutatavate teenuste ja tehtavate tehingutega;
- f) kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevuse peatamise või lõpetamise tõenäoline mõju süsteemsele likviidsusele või makse-, kliiringu- ja arveldussüsteemidele filiaali asutamislükmesriigis ja liidus;
- g) kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevuse peatamise või lõpetamise tõenäoline mõju filiaali asutamislükmesriigis ja liidus kriitilisi funktsioone täitvatele grupisisestele teenustele või grupisisestele rahastamislepingutele;
- h) kolmanda riigi ettevõtja filiaali piiriülene tegevus oma peatsetvõtjaga ja teistes kolmandates riikides asuvate vastaspooltega;
- i) kolmanda riigi ettevõtja filiaali roll ja tähtsus teenuste ja tehingute seisukohast, mida osutab ja teeb filiaali asutamislükmesriigis ja liidus kolmanda riigi konsolideerimisgrupp;
- j) kolmanda riigi ettevõtja filiaali kaudu toimuva kolmanda riigi konsolideerimisgrupi äritegevuse maht võrrelduna äritegevusega, mida teevad filiaali asutamislükmesriigis ja liidus sama konsolideerimisgrupi tütarsetvõtjatest finantsinstitutsioonid;
- k) kas kolmanda riigi ettevõtja filiaal on artikli 48b kohaselt kvalifitseeruv.

EBA esitab selle regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 48k

■ Kolmanda riigi ettevõtja süsteemselt oluliste filiaalide ühishindamine

1. ***Käesolevas artiklis sätestatud ühishindamine viiakse läbi sama*** kolmanda riigi **■** konsolideerimisgrupi ***kolmanda riigi ettevõtja filiaalide suhtes, kui nad on asutatud kahes või enam liikmesriigis ja nende hoitud*** vara kogusumma on **■** 4. alajao kohaste aruannete alusel vähemalt **40** miljardit eurot kas:

- a) kolmel vahetult eelnenud aastasel aruandeperioodil keskmiselt või

b) viiest vahetult eelnenud aruandeperioodist vähemalt kolmel absoluutarvudes.

Esimeses lõigus osutatud varade künnis ei hõlma varasid, mida kolmanda riigi ettevõtja filiaal hoiab seoses EKPSi keskpankadega tehtud keskpangaturu tehingutega.

2. Pädevad asutused peavad hindama, kas [] kolmanda riigi ettevõtja filiaalid on [] süsteemselt olulised ja kas need kujutavad endast liidu või liikmesriikide finantsstabiilsusele märkimisväärset ohtu. Selleks pööravad pädevad asutused eelkõige tähelepanu artikli 48j lõikes 4 ja artikli 131 lõikes 3 sätestatud süsteemse olulisuse kriteeriumidele.

3. [] Lõikes 2 osutatud *hindamise teevad nende liikmesriikide pädevad asutused (edaspidi „asjaomased pädevad asutused“), kus asjaomane kolmanda riigi konsolideerimisgrupp on asutanud kolmanda riigi ettevõtja filiaalid ja tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonid. Hindamist juhib selle liikmesriigi pädev asutus (edaspidi „juhtiv pädev asutus“), kus on asutatud vara suuruse järgi suurim kolmanda riigi ettevõtja filiaal.*

[]
Juhtiv pädev asutus peab hindamisel tegema täielikku koostööd kõigi asjaomaste pädevate asutustega. Viimased abistavad juhtivat pädevat asutust [] ja annavad talle kõik vajalikud dokumendid. [] Juhtiv pädev asutus *peab* kolmanda riigi konsolideerimisgrupi ära kuulama ning määrama talle dokumentide ja kirjalike seisukohtade esitamiseks mõistliku aja.

4. Juhtiv pädev asutus peab *lõikes 2 osutatud asjus tehtud* hindamise *kavandi edastama asjaomastele pädevatele asutustele* hiljemalt kuus kuud pärast sellise aastase aruandeperioodi algust, mis järgneb vahetult viimasele aastasele aruandeperioodile, mis tekitas lõike 1 kohase hindamise kohustuse. *Seejärel tehakse hindamine iga kahe aasta järel.*

Kui *see on* hindamise *kavandis kindlaks tehtud riskide käsitlemiseks asjakohane, võib juhtiv pädev asutus soovitada, et kolmanda riigi ettevõtja filiaalide suhtes kohaldataks sihipäraseid nõudeid, mis võivad hõlmata järgmist:*

a) *kohustust korraldada liidus oma varad või tegevus ümber nii, et nad ei kvalifitseeruks käesoleva artikli lõike 2 kohaselt süsteemselt oluliseks filiaaliks või et nad ei kujutaks endast enam liidu finantsstabiilsusele tarbetut riski, või*

b) *artikli 48p kohaseid täiendavaid usaldatavusnõudeid.*

[]
5. Juhtiv pädev asutus ja asjaomased pädevad asutused annavad endast parima, et jõuda aruande *kavandi* ja (asjakohasel juhul) *lõikes 4 osutatud sihipäraste nõuete* suhtes ühisele otsusele konsensuslikult ja *hiljemalt juhtivalt pädevalt asutuselt asjaomastele pädevatele asutustele* aruande *kavandi* edastamisele järgneva kolme kuu jooksul.

Kui esimeses lõigus mainitud kolme kuu jooksul *ühisele otsusele* ei jõuta, võib mis tahes asjaomane pädev asutus suunata asja määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 alusel EBA-le vahendamiseks. EBA teeb oma otsuse ühe kuu jooksul alates asja saamisest ning asjaomased pädevad asutused teevad esimeses lõigus osutatud ühise otsuse kooskõlas EBA otsusega.

6. Kolmanda riigi ettevõtja filiaalidel on pärast otsuse käesoleva artikli lõike 5 või 6 kohast jõustumist aega selle täitmiseks kolm kuud.

Kui kolmanda riigi ettevõtja filiaalid peavad taotlema III jaotise 1. peatüki kohaselt finantsinstitutsiooni tegevusluba, kehtib nende tegevusluba ajutiselt kuni esimeses lõigus mainitud aja lõpuni või finantsinstitutsiooni tegevusloa andmise menetluse lõpuni. Kolmanda riigi ettevõtja filiaalid võivad paluda pädevalt asutuselt esimese lõigus mainitud kolmekuulise tähtaja pikendamist, kui nad suudavad nõude täitmise aja pikendamise vajadust põhjendada.

Kui lõikes 1 mainitud lävi saavutatakse eri filiaalide varade koondamisel, võivad pädevad asutused kehtestada käesolevas lõigus mainitud nõude, vähendades varade suurusjärku nii palju, et kolmanda riigi ettevõtja filiaalide raamatupidamisse liidus jäänud varade kogusumma on alla 30 miljardi euro.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, kus on kindlaks määratud käesoleva direktiivi artikli 111 tõlgendamise reeglid käesoleva artikli lõike 3 punktis b mainitud hüpoteetilise konsolideeritud järelevalve tegija väljaselgitamiseks.

EBA esitab selle regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

4. ALAJAGU ARUANDLUSNÕUDED

Artikkel 48l

Regulatiiv- ja finantsandmed ning peattevõtja andmed

1. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, et nad esitaksid oma pädevatele asutustele teabe alljärgneva kohta:

- a) artikli 48i kohaselt nende raamatupidamises kajastatud *või kolmanda riigi ettevõtja filiaalilt pärinevad* varad ja kohustused, mis on liigendatud järgmiselt:
 - i) suurimad bilansilised varad ja kohustused liigitatuna sektorite ja vastaspoole liikide kaupa (sh eelkõige finantssektoriga seotud riskipositsioonid);

- ii) märkimisväärsed riskipositsioonid ja kontsentreerunud rahastusallikad konkreetsete vastaspooleliikide kaupa;
- iii) märkimisväärsed sisetehingud peaettevõtja ja tema konsolideerimisgrupi liikmetega;
- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaali vastavus käesoleva direktiivi kohastele nõuetele;
- c) kolmanda riigi ettevõtja filiaali hoiustajate jaoks kehtiv hoiuste kindlustamise kord vastavalt direktiivi 2014/49 artikli 15 lõigetele 2 ja 3 (esitatakse üks kord);
- d) kolmanda riigi ettevõtja filiaalile liikmesriigis selle õiguse alusel kohaldatavad regulatiivsed lisanõuded.

Kolmanda riigi ettevõtja filiaalid järgivad punkti a kohases varade ja kohustuste aruandluses määruse (EÜ) nr 1606/2002*¹⁰ artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid või liikmesriigis üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtteid.

2. Liikmesriigid nõuavad kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, et nad esitaksid oma peaettevõtja kohta pädevatele asutustele järgmise teabe:

- a) koondteave varade ja kohustuste kohta, mis on liidus peaettevõtja konsolideerimisgrupi teiste filiaalide ja tütarettevõtjate raamatupidamises arvele võetud või nende käsutuses (perioodiliselt);
- b) peaettevõtja vastavus kohaldatavatele usaldatavusnõuetele individuaalselt ja konsolideeritud alusel (perioodiliselt);
- c) märkimisväärsed peaettevõtja järelevalve otstarbelised kontrollid ja hindamised ning neile järgnenud järelevalveotsused (sihtotstarbeliselt);
- d) peaettevõtja finantsseisundi taastamise kavad ja konkreetsed meetmed, mida võidakse kolmanda riigi ettevõtja filiaali puhul nende kavade kohaselt rakendada ning kavade ajakohastatud ja muudetud versioonid;
- e) peaettevõtja äristrateegia seoses kolmanda riigi ettevõtja filiaaliga ja selle muudetud versioonid;
- f) teenused, mida peaettevõtja osutab käesoleva direktiivi artikli 21c kohaselt pöördpakkumise tulemusena liidus asutatud või asuvatele võrdsetele vastaspooltele või kutselistele klientidele direktiivi 2014/65/EL II lisa 1. jao tähenduses;

fa) piiriülesed investeerimisteenused, mida peaettevõtja ja kolmandas riigis asuva peaettevõtja tütarettevõtjad osutavad liidus otse ning investeerimisteenused, mida liidus osutab pöördpakkumise tulemusena kolmandas riigis asuv peaettevõtja.

3. Käesolevas artiklis sätestatud aruandluskohustused ei takista pädevatel asutustel kehtestamast kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele täiendavaid sihtotstabelisi aruandluskohustusi, kui asutuse arvates on lisateavet vaja filiaali või selle peaettevõtja

tegevusest või finantsseisundist põhjaliku ülevaate saamiseks, filiaali või selle peategevõtja vastavuse kontrollimiseks ja kohaldatava õiguse järgimise tagamiseks.

3a. Kolmanda riigi ettevõtjate filiaalide pädevad asutused jagavad sama kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvate liidu tüürettevõtjate pädevate asutustega teavet, mis on saadud vastavalt artikli 48l lõigetele 1 ja 2.

*¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1606/2002 rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1).“

Artikkel 48m

Standardvormid ja -mallid ning aruandlussagedus

1. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata artikli 48l kohase teabe esitamiseks kindlaks ühtsed vormid, määratlused, IT-lahendused ja aruandlussagedus.

Esimeses lõigus osutatud aruandlusnõuded peavad olema kolmanda riigi ettevõtja filiaalide 1. või 2. klassi kuulumisele vastavad.

EBA esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 6 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

2. Käesolevas artiklis mainitud regulatiiv- ja finantsandmed peavad 1. klassi filiaalid esitama vähemalt korra poolaastas ja 2. klassi filiaalid vähemalt korra aastas.

3. Pädevad asutused võivad kolmanda riigi ettevõtja kvalifitseeruvate filiaalide puhul kas osaliselt või täielikult loobuda artikli 48l lõike 3 kohase teabe esitamisest peategevõtja kohta, kui pädev asutus saab sellise teabe otse asjaomase kolmanda riigi järelevalveasutustelt.

III JAGU

JÄRELEVALVE

Artikkel 48n

Kolmanda riigi ettevõtja filiaalide järelevalve ja järelevalvealane kontrolliprogramm

1. Liikmesriigid nõuavad, et pädevad asutused järgisid kolmanda riigi ettevõtja filiaalide järelevalves käesolevat jagu ja (*mutatis mutandis*) VII jaotist.

2. Pädevad asutused kohaldavad artiklis 99 mainitud järelevalvealast kontrolliprogrammi ka kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele.

Järelevalvealane läbivaatamine ja hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et pädevad asutused vaataksid läbi korra, strateegiad, protsessid ja mehhanismid, mida kolmanda riigi ettevõtja filiaalid rakendavad käesoleva direktiivi ja võimalike riiklike regulatiivsete lisanõuete järgimiseks.
2. Lõikes 1 osutatud läbivaatamisele tuginedes hindavad pädevad asutused, kas kord, strateegiad, protsessid ja mehhanismid, mida kolmanda riigi ettevõtja filiaalid rakendavad, ning nende tagatiskapital ja likviidsus tagavad nende oluliste riskide usaldusväärse juhtimise ja katmise ning filiaali elujõulisuse.
3. Pädevad asutused teevad lõigetes 1 ja 2 mainitud läbivaatamise ja hindamise proportsionaalsuse põhimõtet järgides, nagu artikli 143 lõike 1 punkti c kohaselt avaldatud. Täpsemalt kehtestavad pädevad asutused lõikes 1 mainitud läbivaatamise sageduse ja põhjalikkuse, mis on proportsionaalne kolmanda riigi ettevõtja filiaali kuulumisega kas 1. või 2. klassi ja milles on arvestatud teisi asjaomaseid kriteeriume, nagu filiaali tegevuse laad, ulatus ja keerukus.
4. Kui pädevatel asutustel on läbivaatamise, eelkõige kolmanda riigi ettevõtja filiaali juhtimiskorra, ärimudeli või tegevuse hindamise käigus mõistlikku alust kahtlustada, et kõnealune filiaal oli või on segatud rahapessu või terrorismi rahastamisega, on tehtud nende katse või on selleks olemas suurenenud risk, teavitab pädev asutus sellest viivitamata EBA-d ning filiaali üle kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 järelevalvet tegevat asutust. Rahapessu või terrorismi rahastamise riski suurenemise korral teevad pädev asutus ja filiaali üle kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 järelevalvet tegev asutus omavahel koostööd ning teavitavad oma ühisest hinnangust viivitamata EBA-d. Pädev asutus võtab vajaduse korral käesoleva direktiivi kohaseid meetmeid, mis võivad hõlmata kolmanda riigi ettevõtja filiaali tegevusloa kehtetuks tunnistamist artikli 48d lõike 2 punkti g kohaselt.
5. Pädevad asutused, rahapessu andmebürood ja kolmanda riigi ettevõtja filiaalide üle järelevalvet tegevad asutused teevad oma pädevuste piires tihedat koostööd ja jagavad omavahel käesoleva direktiivi seisukohalt olulist infot, kui selline koostöö ja teabevahetus ei kahjusta käimasolevat tõendite kogumist, uurimist või menetlust kooskõlas selle liikmesriigi kriminaal- või haldusõigusega, kus asub pädev asutus, rahapessu andmebüroo või kolmanda riigi ettevõtja filiaalide üle järelevalvet tegev asutus. EBA võib aidata lahendada käesoleva artikli kohase järelevalve koordineerimisega seotud erimeelsusi kolmanda riigi ettevõtja filiaale direktiivi (EL) 2015/849 kohast järelevalvet tegevate asutuste ja pädevate asutuste vahel omal algatusel. Sellisel juhul järgib EBA määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõiget 1.
6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata täiendavalt kindlaks ühtne kord ja meetodika käesolevas artiklis mainitud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise ning oluliste riskide hindamise jaoks.

■

Punktis a nimetatud kord ja metoodika peavad olema proportsionaalsed kolmanda riigi ettevõtja filiaali kuulumisega kas 1. või 2. klassi ja neis peab olema arvestatud teisi asjaomaseid kriteeriume, nagu filiaali tegevuse laad, ulatus ja keerukus.

EBA esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 48oa

Regulatiivsed tehnilised standardid koostöö kohta rahapesuvastase võitluse järelvalve eest vastutavate asutustega

EBA annab pärast Euroopa Andmekaitsekooguga konsulteerimist välja regulatiivsed tehnilised standardid pädevate asutuste ning järgmiste asutuste vahelise koostöö ja teabevahetuse mehhanismide kohta:

- a) ***asutused, kes vastutavad liikmesriigis rahapesuvastase võitluse järelvalve eest kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 artikli 27b lõike 2, artikli 48c lõike 4 ja artikli 48d lõike 4 kohaldamisel;***
- b) ***artikli 48o lõikes 5 osutatud asutused seoses rahapesuvastaste reeglite tõsiste rikkumiste avastamisega.***

EBA annab kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid välja hiljemalt ... [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat direktiivi, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 48p

Järelevõetavad meetmed ja -volitused

1. Pädevad asutused nõuavad, et kolmanda riigi ettevõtja filiaalid võtaksid varakult vajalikud meetmed, tagamaks, et:

- a) kolmanda riigi ettevõtja filiaalid täidavad nõudeid, mida nende suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi ja riigisisese õiguse alusel, või taastavad olukorra, kus need nõuded on täidetud; ning
- b) kolmanda riigi ettevõtja filiaalide olulised riskid on kaetud ja juhitud usaldusväärselt ja piisavalt ning need filiaalid on jätkuvalt elujõulised.

2. Lõike 1 kohaldamiseks peavad pädevatel asutustel olema vähemalt volitused nõuda kolmanda riigi ettevõtja filiaalidelt, et:

- a) neil oleks artiklis 48e sätestatud miinimumnõuetest suurem tagatiskapital või täiendavate kapitalinõuete täitmiseks vajalik tagatiskapital. Selline lisatagatiskapital, mis kolmanda riigi ettevõtja filiaalil peab käesoleva punkti kohaselt olema, peab vastama artiklis 48e sätestatud nõudele;
- b) nad vastaksid peale artiklis 48f sätestatud nõude ka teistele konkreetsetele likviidsusnõuetele. Täiendavad likviidsed varad, mis kolmanda riigi ettevõtja filiaalil peavad käesoleva punkti kohaselt olema, peavad vastama artiklis 48f sätestatud nõuetele;
- c) nad tugevdaksid oma juhtimise, riskiohje või raamatupidamise korda;
- d) nad piiraksid oma (äri)tegevust ja vastaspooli;
- e) nad vähendaksid oma tegevuse, toodete ja süsteemidega seonduvaid riske (sh edasi antud tegevused) ning lõpetaksid nende tegevuste tegemise või toodete pakkumise;
- f) nad täidaksid artikli 48l lõike 3 kohaseid täiendavaid aruandlusnõudeid või esitaks aruandeid sagedamini;
- g) nad avalikustaks teatavat infot;
- ga) nad peataksid artikli 48c kohaselt antud tegevusloa ja keelaksid uue äritegevusega tegelemise.**

Artikkel 48q

Pädevate asutuste ja järelevalvekolleegiumide koostöö

1. Ühe ja sama konsolideerimisgrupi filiaalide ja tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonide üle järelevalvet tegevad pädevad asutused peavad tegema tihedat koostööd ja jagama omavahel teavet. Pädevatel asutustel peab olema artikli 115 kohane kirjalik kooskõlastus- ja koostöökord.

2. Lõike 1 kohaldamiseks peab 1. klassi kuuluvate kolmanda riigi ettevõtja filiaalide üle tegema põhjalikku järelevalvet artikli 116 kohane järelevalvekolleegium, järgides järgmisi nõudeid:

- a) kui kolmanda riigi konsolideerimisgrupi tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonide jaoks on loodud järelevalvekolleegium, peab see tegelema ka sama konsolideerimisgrupi 1. klassi kuuluvate filiaalidega;
- b) kui kolmanda riigi konsolideerimisgrupil on 1. klassi filiaale mitmes liikmesriigis, aga sel ei ole liidus mitte ühtegi tütarettevõtjast finantsinstitutsiooni, millele kohaldub artikkel 116, luuakse järelevalvekolleegium selliste 1. klassi filiaalide jaoks;

c) kui kolmanda riigi konsolideerimisgrupil on 1. klassi filiaale mitmes liikmesriigis või vähemalt üks selline filiaal ja liidus ka üks või mitu tütarettevõtjast finantsinstitutsiooni, millele ei kohaldu artikkel 116, luuakse järelevalvekolleegium selliste filiaalide ja tütarettevõtjate jaoks.

3. Lõike 2 punktide b ja c kohaldamisel peab olema üks juhtiv pädev asutus, kes täidab artikli 116 kohase konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse rolli. Selliseks juhtivaks pädevaks asutuseks saab selle liikmesriigi pädev asutus, mille kolmanda riigi ettevõtja filiaali raamatupidamises arvele võetud varade väärtus on kõige suurem.

4. Peale artiklis 116 sätestatud ülesannete täitmise teevad järelevalvekolleegiumid järgmist:

- a) koostavad kolmanda riigi konsolideerimisgrupi liidusisese struktuuri ja tegevuse aruande ning ajakohastavad seda igal aastal;
- b) jagavad teavet artiklis 48o mainitud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise tulemuste kohta;
- c) püüavad kooskõlastada artiklis 48p osutatud järelevalvemeetmete ja -volituste kasutamist.

5. Järelevalvekolleegium tagab sobiva kooskõlastamise ja koostöö asjaomaste kolmanda riigi järelevalveasutustega (kui asjakohane).

6. EBA aitab edendada ja jälgida käesolevas artiklis osutatud järelevalvekolleegiumide tõhusat, tulemuslikku ja põhimõtteühtset toimimist kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 21.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks:

- a) käesoleva artikli lõike 1 kohaldamiseks vajalikud koostöömehhanismid ja pädevate asutuste vaheliste kokkulepete näidiste projektid ning
- b) järelevalvekolleegiumide toimimise tingimused käesoleva artikli lõigete 2–6 kohaldamiseks.

EBA esitab tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt ... [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 48r

Aruandlus EBA-le

Pädevad asutused teavitavad EBAd järgnevalt:

- a) kõik kolmanda riigi ettevõtja filiaalidele antud tegevusload ja nende hilisemad muudatused;
- b) tegevusloa saanud kolmanda riigi ettevõtja filiaali raamatupidamises arvele võetud varad ja kohustused kokku (nagu nende perioodilistes aruannetes kirjas);

- c) mis nime kannab kolmanda riigi konsolideerimisgrupp, kuhu filiaal kuulub.

EBA avaldab oma veebisaidil kõikide liidus käesoleva jaotise kohaselt tegevusloa saanud kolmanda riigi ettevõtja filiaalide loetelu, märkides ära ka liikmesriigid, kus neil on luba tegutseda.

2. PEATÜKK

Suhted kolmandate riikidega

Artikkel 48s

Konsolideeritud järelevalve alane koostöö kolmandate riikide järelevalveasutustega

1. Liit võib sõlmida ühe või mitme kolmanda riigiga kokkuleppeid järgmiste üksuste konsolideeritud järelevalve kohta:

- a) finantsinstitutsioonid, mille emaettevõtjate peakontorid on kolmandas riigis;
- b) kolmandas riigis asuvad finantsinstitutsioonid, mille emaettevõtjate (olgu need siis finantsinstitutsioonid, finantsvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad) peakontorid on liidus.

2. Lõikes 1 osutatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

- a) liikmesriikide pädevatele asutustele on kättesaadav vajalik teave, et teha konsolideeritud finantsseisundil põhinevat järelevalvet liidus asuvate finantsinstitutsioonide, finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate üle, mille tütarettevõtjad on kolmandas riigis asuvad finantsinstitutsioonid või finantseerimisasutused või millele kuulub osalus neis;
- b) kolmandate riikide järelevalveasutustele on kättesaadav vajalik teave, et teha järelevalvet emaettevõtjate üle, mille peakontorid on nende territooriumil ja mille tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonid on ühes või mitmes liikmesriigis asuvad finantsinstitutsioonid või finantseerimisasutused või millele kuulub osalus neis, ning
- c) EBA saab liikmesriikide pädevatelt asutustelt kolmandate riikide ametiasutustelt saadud teavet määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 35 kohaselt.

3. Ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 218 kohaldamist, kontrollib komisjon Euroopa panganduskomitee abiga lõikes 1 osutatud läbirääkimiste tulemusi ja nendest tulenevat olukorda.

4. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 alusel abistab EBA komisjoni käesoleva artikli kohaldamisel.“

8a) Artikli 53 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Konfidentsiaalset teavet, mida sellised isikud, audiitorid või eksperdid saavad oma ülesandeid täites, võidakse avaldada ainult kokkuvõttena või sellisel koondkujul, et

üksikuid krediidasutusi pole võimalik identifitseerida; eelöeldu ei puuduta kriminaal- ega maksuõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.“

8b) Artikli 53 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõige 1 ei takista pädevaid asutusi vahetamast omavahel teavet või edastamast seda Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, Euroopa Pangandusjärelevalvele või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010¹ asutatud Euroopa järelevalveasutusele (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve“) käesoleva direktiivi, määruse (EL) nr 575/2013, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033², määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 15, määruse (EL) nr 1093/2010 artiklite 31, 35 ja 36 ning määruse (EL) nr 1095/2010 artiklite 31 ja 36, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2034³ ning muude krediidasutuste suhtes kohaldatavate direktiivide alusel. Pädevaid asutusi ei takistata vahetamast teavet riiklike maksuhalduritega, sealhulgas juhul, kui kõnealune teave pärineb teisest liikmesriigist. Kõnealuse teabe suhtes kohaldatakse lõiget 1.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).“

8c) Artiklisse 56 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 53 lõige 1, artiklid 54 ja 55 ei takista teabevahetust sama liikmesriigi pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel.“

9) Artiklid 65 ja 66 asendatakse järgmisega:

Artikkel 65

Halduskaristused, perioodilised karistusmaksed ja muud haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks pädevate asutuste järelevalvevolitusi, millele on osutatud artiklis 64, ja liikmesriikide õigust näha ette ja määrata kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid käesoleva direktiivi üle võtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormide

ja määruse (EL) nr 575/2013 rikkumise eest kohaldatavad halduskaristused, perioodilised karistusmaksed ja muud haldusmeetmed ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Halduskaristused, perioodilised karistusmaksed ja muud haldusmeetmed peavad olema toimivad, proportsionaalsed ja heidutavad.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui finantsinstitutsioonide, finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes kohaldatakse lõikes 1 osutatud kohustusi, võib käesoleva direktiivi üle võtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormide või määruse (EL) nr 575/2013 rikkumise korral kohaldada riigisisese õiguses sätestatud tingimustel halduskaristusi, perioodilisi karistusmaksed ja muid haldusmeetmeid juhtorgani liikmete suhtes ning teiste füüsiliste isikute suhtes, kes on riigisisese õiguse kohaselt rikkumise eest vastutavad.

3. Perioodiliste karistusmaksete kohaldamine ei tohi takistada pädevatel asutustel määrata sama rikkumise eest halduskaristusi.

4. Pädevatele asutustele tuleb anda kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud teabe kogumise ja uurimisvolitused. Need peavad sisaldama järgmist:

- a) volitused nõuda, et järgmised füüsilised või juriidilised isikud esitaksid kogu teabe, mis on vajalik pädevate asutuste ülesannete täitmiseks (sh korrapärase ajavahemike tagant ja kindlaksmääratud kujul esitatav teave järelevalve või sellega seotud statistilistel eesmärkidel):
 - i) asjaomases liikmesriigis asutatud finantsinstitutsioonid;
 - ii) asjaomases liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtjad;
 - iii) asjaomases liikmesriigis asutatud segafinantsvaldusettevõtjad;
 - iv) asjaomases liikmesriigis asutatud segavaldusettevõtjad;
 - v) alapunktides i–iv osutatud üksustesse kuuluvad isikud;
 - vi) isikud, kellele alapunktides i–iv osutatud üksused on edasi andnud tegevusfunktsioonid või tegevused;
- b) volitused teha kõiki vajalikke uurimistoiminguid iga asjaomases liikmesriigis asutatud või asuva punkti a alapunktides i–vi osutatud isiku suhtes, kui on vaja täita pädevate asutuste ülesandeid, sealhulgas:
 - i) nõuda dokumentide esitamist;
 - ii) uurida punkti a alapunktides i–vi osutatud isikute raamatupidamis- ja muid dokumente ning teha neist koopiaid ja väljavõtteid;
 - iii) saada punkti a alapunktides i–vi osutatud isikutelt, nende esindajatelt või personalilt kirjalikke või suulisi selgitusi;
 - iv) intervjuuerida kõiki teisi isikuid, kes annavad selleks nõusoleku, et koguda teavet uuritava küsimuse kohta, ning

- v) volitused teha vastavalt liidu õiguses sätestatud muudele tingimustele punkti a alapunktides i–vi osutatud juriidiliste isikute tööruumides ja muude konsolideeritud järelevalvega hõlmatud ettevõtjate ruumides vajalikke inspekteerimisi, kui pädev asutus teeb konsolideeritud järelevalvet, tingimusel et asjaomaseid pädevaid asutusi teavitatakse sellest ette. Kui inspekteerimiseks on riikliku õiguse kohaselt vaja õigusasutuse luba, siis esitatakse taotlus sellise loa saamiseks.

5. Kui liikmesriigi õigussüsteemis ei ole haldustrahve ette nähtud, võib käesolevat artiklit kohaldada erandina lõikest 1 sellisel viisil, et trahvimise algatab pädev järelevalveasutus ning selle määravad õigusasutused, tagades seejuures, et need õiguskaitsevahendid on tulemuslikud ja pädevate asutuste määratud halduskaristustega samaväärse mõjuga. Igal juhul peavad määratavad karistused olema toimivad, proportsionaalsed ja heidutavad. Need liikmesriigid teavitavad komisjoni oma käesoleva lõike kohaselt vastuvõetavatest õigusnormidest [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev: käesoleva muutmisdirektiivi ülevõtmise kuupäevaks] ning viivitamata kõigist hilisematest nende muutmise seadustest või muudatustest.

Artikkel 66

Halduskaristused, perioodilised karistumaksud ja muud haldusmeetmed tegevusloa saamise, olulise osaluse omandamise või võõrandamise, oluliste varade ja kohustuste üleandmise, ühinemise või jagunemise nõuete rikkumise eest

1. Liikmesriigid tagavad, et nende õigus- ja haldusnormidega oleks ette nähtud halduskaristused, perioodilised karistumaksud ja muud haldusmeetmed vähemalt seoses järgnevaga:
- avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamine krediidasutuse tegevusloata, rikkudes nii artiklit 9;
 - krediidasutusena tegutsemise alustamine selleks tegevusloa saamata, rikkudes nii artiklit 9;
 - krediidasutuses olulise osaluse otsene või kaudne omandamine või suurendamine, mille tulemusena hääleõiguste või kapitali osakaal ulatub artikli 22 lõikes 1 osutatud künniseni või ületab neid, või nii, et krediidasutusest saab omandaja tütarettevõtja, jättes sellest kirjalikult teavitamata selle krediidasutuse pädevaid asutusi, milles kavatsetakse olulist osalust omandada või suurendada, ja tehes seda hindamisperioodi jooksul või hoolimata pädevate asutuste vastuseisust, rikkudes nii eelnimetatud artiklit;
 - krediidasutuses olulise osaluse otsene või kaudne võõrandamine või vähendamine, mille tulemusena hääleõiguste või kapitali osakaal väheneb alla artiklis 25 osutatud künniste, või nii, et krediidasutus ei ole enam omandaja tütarettevõtja, jättes pädevad asutused sellest kirjalikult teavitamata, rikkudes nii eelnimetatud artiklit;
 - artikli 21a lõikes 1 määratletud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja jätab heakskiidu taotlemata, rikkudes nii eelnimetatud artiklit, või rikub kõnealuse artikli muud nõuet;

- f) artikli 27a lõikes 1 määratletud omandaja omandab finantsinstitutsioonis otsese või kaudse olulise osaluse või suurendab seda, nii et selle tulemusena ületab **omandaja osalus** 15 % **omandaja** aktsepteeritud kapitalist, jättes sellest pädevaid asutusi kirjalikult teavitamata, rikkudes nii eelnimetatud artiklit;
- g) mõni käesoleva direktiivi artiklis 27d mainitud pool võõrandab otseselt või kaudselt sellise olulise osaluse, mis ületab **käesoleva** määruse artiklis **27d** sätestatud läve, jättes sellest pädevad asutused teavitamata ja rikkudes nii **eelnimetatud** artiklit;
- h) mõni artikli 27f lõikes 1 mainitud pool annab üle olulise osa varadest ja kohustustest, jättes sellest pädevad asutused teavitama ja rikkudes nii eelnimetatud artiklit;
- i) mõni artikli 27k lõikes 1 mainitud pool osaleb ühinemises või jagunemises, jättes sellest pädevad asutused teavitama ja rikkudes nii eelnimetatud artiklit.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad meetmed, mida kohaldada võib, järgnevat:

- a) halduskaristused:
 - i) (juriidilise isiku puhul) rahaline halduskaristus kuni 10 % ettevõtja aastasest netokäibest;
 - ii) (füüsilise isiku puhul) rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, samaväärne summa omavääringus 17. juuli 2013. aasta kursi alusel;
 - iii) rikkumisest saadud kasust või rikkumisega ärahoitud kahjust (kui neid on võimalik kindlaks teha) kuni kaks korda suurem rahaline halduskaristus;
- b) perioodilised karistusmaksed:
 - i) (juriidilise isiku puhul) keskmisest päevakäibest kuni 5 % moodustavad perioodilised karistusmaksed, mida tuleb kestva rikkumise korral tasuda iga rikkumispäeva eest, kuni kohustus on taas täidetud. **Perioodilise karistusmaks**e võib määrata kuni rikkumise kõrvaldamist nõudvas ja perioodilisi karistusmaksmeid määravas otsuses nimetatud tähtpäevale järgnevaks kuueks kuuks;
 - ii) (füüsilise isiku puhul) kuni 500 000 euro suurused perioodilised karistusmaksed, mida tuleb kestva rikkumise korral tasuda iga **rikkumisnädala** eest, kuni kohustus on taas täidetud, ja mida võib määrata kuni rikkumise kõrvaldamist nõudvas ja perioodilisi karistusmaksmeid määravas otsuses nimetatud tähtpäevale järgnevaks kuueks kuuks;
- c) muud haldusmeetmed:
 - i) avalik teadaanne, milles on rikkumise laad ja selle eest vastutav füüsiline isik, finantsinstitutsioon, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või vahe-emaettevõtja;

- ii) korraldus, millega nõutakse, et rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
- iii) lõikes 1 mainitud rikkumiste eest vastutava(te) aktsionäri(de) või osaniku (osanike) hääleõiguse peatamine;
- iv) artikli 65 lõike 2 kohane ajutine finantsinstitutsioonis funktsioonide täitmise keeld rikkumise eest vastutavale finantsinstitutsiooni juhtorgani liikmele või mõnele teisele rikkumise eest vastutavale füüsilisele isikule.

3. Käesoleva artikli lõike 2 punktide a ja b alapunktides i mainitud aastase netokäibena käsitatakse määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 314 sätestatud majandusnäitajat. Käesoleva artikli kohaldamisel arvutatakse see majandusnäitaja kõige värskema aastase finantsteabe alusel (v.a juhul kui tulem on null või miinusemärgiga). Kui tulem on null või miinusemärgiga, võetakse arvutamise aluseks selline kõige värskem aastane finantsteave, mille alusel saadakse positiivne tulemus. Kui asjaomane juriidiline isik kuulub konsolideerimisgruppi, on asjaomane aastane netokäive selline käive, mis tuleneb kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud finantsaruandest.

4. Lõike 2 punktide a ja b alapunktides i mainitud aastase keskmise netokäibena käsitatakse lõikes 3 mainitud aastast netokäivet, mis on jagatud 365ga.“

10) Artiklit 67 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punktid d ja e asendatakse järgmistega:

„d) finantsinstitutsioonil puudub pädevate asutuste nõutav artikli 74 kohane juhtimiskord ja sooneutraalne tasustamispoliitika;

e) finantsinstitutsioon ei esita pädevatele asutustele määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 92 sätestatud omavahendinõuete täitmise kohustuse kohta teavet kas üldse, täielikult või paikapidavana, rikkudes nii kõnealuse määruse artikli 430 lõiget 1;“;

ii) punkt j asendatakse järgmisega:

„j) finantsinstitutsioon ei järgi nõutud stabiilse netorahastamise kordaja nõuet, rikkudes sellega määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 413 või 428b, või ei ole tal kas korduvalt või alaliselt piisavalt palju likviidset vara, rikkudes nii mainitud määruse artiklit 412;“;

iii) lisatakse punktid r–ab järgmises sõnastuses:

„r) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud omavahendinõudeid;

s) finantsinstitutsioon või füüsiline isik ei täida kohustust, mis tuleneb pädeva asutuse välja antud otsusest, riiklikest direktiivi 2013/36/EL ülevõtmise sätetest või määrusest (EL) nr 575/2013;

- t) finantsinstitutsioon ei täida käesoleva direktiivi artiklite 92, 94 ja 95 kohaseid tasustamismõudeid;
 - u) finantsinstitutsioon tegutseb pädeva asutuse eelneva loata, kui riiklike direktiivi 2013/36/EL ülevõtmise sätete või määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt peaks ta sellise loa hankima, kui ta hankis loa valeütluste andmisega või ei vasta saadud loa tingimustele;
 - v) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 II osas sätestatud nõudeid omavahendite koostise, tingimuste, korrigeerimise ja mahaarvamiste jaoks;
 - w) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 IV osas sätestatud nõudeid, mis on seotud riskide kontsentreerumisega mõne kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes;
 - x) finantsinstitutsioon ei täida finantsvõimenduse määra arvutamise seotud nõudeid (sh määruse (EL) nr 575/2013 VII osa kohaste erandite kohaldamine);
 - y) finantsinstitutsioon ei esita pädevatele asutustele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 430 lõigetes 1, 2 ja 3 ning artiklites 430a ja 430b osutatud andmeid kas üldse, täielikult või paikapidavalt;
 - z) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 III osa III jaotise 2. peatükis sätestatud andmekogumis- ja juhtimismõudeid.
 - aa) finantsinstitutsioon ei täida riskiga kaalutud varade või omavahendimõuete arvutamise seotud nõudeid või ei ole tal määruse (EL) nr 575/2013 III osa II–VI jaotise kohast juhtimiskorda;
 - ab) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 VI osa I ja IV jaotise ning artikli 460 lõike 1 kohase delegeeritud õigusakti kohaseid likviidsuskattekohandaja või stabiilse netorahastamise kohandaja arvutamise seotud nõudeid.“;
- b) lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad meetmed, mida kohaldada võib, vähemalt järgnevat:
- a) halduskaristused:
 - i) (juriidilise isiku puhul) rahaline halduskaristus kuni 10 % ettevõtja aastasest netokäibest;
 - ii) (füüsilise isiku puhul) rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, samaväärne summa omavääringus 17. juuli 2013. aasta kursi alusel;

- iii) rikkumisest saadud kasust või rikkumisega ärahoitud kahjust (kui neid on võimalik kindlaks teha) kuni kaks korda suurem rahaline halduskaristus;
- b) perioodilised karistumaksud:
 - i) (juriidilise isiku puhul) keskmisest päevakäibest kuni 5 % moodustavad perioodilised karistumaksud, mida tuleb kestva rikkumise korral tasuda iga rikkumispäeva eest, kuni kohustus on taas täidetud. *Perioodilise karistusmaks* võib määrata kuni rikkumise kõrvaldamist nõudvas ja perioodilisi karistumakseid määravas otsuses nimetatud tähtpäevale järgneviks kuueks kuuks; Käesolevas lõikes mainitud aastase keskmise netokäibena käsitatakse aastast netokäivet, mis on jagatud 365ga.
 - ii) (füüsilise isiku puhul) kuni 500 000 euro suurused perioodilised karistumaksud, mida tuleb kestva rikkumise korral tasuda iga rikkumispäeva eest, kuni kohustus on taas täidetud, ja mida võib määrata kuni rikkumise kõrvaldamist nõudvas ja perioodilisi karistumakseid määravas otsuses nimetatud tähtpäevale järgneviks kuueks kuuks;
- c) muud haldusmeetmed:
 - i) avalik teadaanne, milles on rikkumise laad ja selle eest vastutav füüsiline isik, finantsinstitutsioon, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või vahe-emaettevõtja;
 - ii) korraldus, millega nõutakse, et rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
 - iii) (finantsinstitutsiooni puhul) tegevusloa kehtetuks tunnistamine vastavalt artiklile 18;
 - iv) artikli 65 lõike 2 kohane ajutine finantsinstitutsioonis funktsioonide täitmise keeld rikkumise eest vastutavale finantsinstitutsiooni juhtorgani liikmele või mõnele teisele rikkumise eest vastutavale füüsilisele isikule;
 - v) lõikes 1 mainitud rikkumiste eest vastutava(te) aktsionäri(de) või osaniku (osanike) hääleõiguse peatamine.“;
- c) lisatakse lõiked 3 ja 4 järgmises sõnastuses:

„3. Käesoleva artikli lõike 2 punktide a ja b alapunktides i mainitud aastase netokäibena käsitatakse määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 314 sätestatud majandusnäitajat. Käesoleva artikli kohaldamisel arvutatakse see majandusnäitaja kõige värskemal aastase finantsteabe alusel (v.a juhul kui tulem on null või miinusmärgiga). Kui tulem on null või miinusmärgiga, võetakse arvutamise aluseks selline kõige värskem aastane finantsteave, mille alusel saadakse positiivne tulemus. Kui asjaomane juriidiline isik kuulub

konsolideerimisgruppi, on asjaomane aastane netokäive selline käive, mis tuleneb kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud finantsaruandest.

4. Lõike 2 punktide a ja b alapunktides i mainitud aastase keskmise netokäibena käsitatakse lõikes 3 mainitud aastast netokäivet, mis on jagatud 365ga.“.

11) Artikkel 70 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 70

Pädevate asutuste halduskaristuste tulemuslik kohaldamine ja karistuste määramise volituste kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme liigi ja suuruse üle otsustamisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas (asjakohasel juhul) järgnevat:

- a) rikkumise raskusaste ja kestus;
- b) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- c) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku rahaline olukord, millele osutab näiteks juriidilise isiku kogukäive või füüsilise isiku aastane sissetulek;
- d) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku teenitud kasumi või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks teha;
- e) rikkumisega kolmandatele isikutele tekitatud kahju, kui seda on võimalik kindlaks teha;
- f) kuivõrd rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik teeb pädeva asutusega koostööd;
- g) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised;
- h) rikkumise võimalikud süsteemse tähtsusega tagajärjed;
- i) varasemad kriminaalkaristused samale füüsilisele või juriidilisele isikule sama rikkumise eest.

2. Pädevad asutused teevad karistuste määramise õigust kasutades tihedat koostööd selle nimel, et karistused annaksid käesoleva direktiiviga taotletud tulemusi. Samuti kooskõlastavad nad oma tegevust, et hoida piiriülestel juhtudel ära karistuste ja haldusmeetmete kattumine ja kuhjumine. Pädevad asutused teevad samade asjade puhul tihedat koostööd õigusasutustega.

3. Pädevad asutused võivad haldus- ja kriminaalmenetluste kuhjumise korral kohaldada karistusi sama füüsilise või juriidilise isiku suhtes, kes vastutab samade tegude või tegematajätmise eest, ning karistusi sama rikkumise eest. Selline menetluste ja karistuste kuhjumine peab olema siiski rangelt proportsionaalne sellega, mida on vaja erinevate üksteist täiendavate avalike huvide eesmärkide saavutamiseks. Haldus- ja kriminaalmenetluses määratud karistuste ja teiste haldusmeetmete rangusaste peab piirduma asjaomase rikkumise raskust arvestades vajalikuga. Liikmesriigid sätestavad selged ja täpsed reeglid asjaolude kohta, mille korral võib tegusid ja tegematajätmise haldus- ja kriminaalkorras menetleda ja karistada.

4. Liikmesriigid sätestavad reeglid, mis tagavad pädevate ja õigusasutuste täieliku koostöö, et haldus- ja kriminaalmenetlus oleks piisavalt tihedalt seotud nii sisuliselt kui ka ajaliselt.

5. EBA esitab komisjonile 2029. aasta 18. juuliks aruande pädevate ja õigusasutuste koostöö kohta halduskaristuste kohaldamisel. Peale selle hindab EBA selles aruandes pädevate asutuste karistuste kohaldamise lahknevusi. Eelkõige hindab EBA järgnevat:

- a) pädevate ja õigusasutuste koostöö tase halduskaristuste kohaldamisel;
- b) pädevate asutuste koostöö tase piiriüleste või haldus- ja kriminaalkaristuste kohaldamisel;
- c) topeltkaristamise keelu kohaldamine ja kaitsetase liikmesriikides haldus- ja kriminaalkaristuste puhul;
- d) proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamine haldus- ja kriminaalmenetluses määratud karistuste (st kuhjumise) korral;
- e) piiriülestel juhtudel teabe vahetamine pädevate asutuste vahel.“.

12) Artikli 73 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Finantsinstitutsioonid peavad kehtestama usaldusväärsed, tulemuslikud ja kõikehõlmavad strateegiad ja protsessid, et hinnata pidevalt sisemise kapitali summat, liike ja koosseisu ning säilitada neid määral, mida nad peavad piisavaks, et katta **selliste riskide** laadi ja taset, **mis neid ohustavad või võivad ohustada. Keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimiskeskuste puhul võtavad finantsinstitutsioonid kõnealuste riskide võimaliku realiseerumise hindamisel sõnaselgelt arvesse lühikest, keskmist ja pikaajalist perspektiivi.**“.

13) Artikli 74 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Finantsinstitutsioonil peab olema usaldusväärne juhtimiskord, mis sisaldab järgnevat:

- a) selge organisatsiooniline struktuur, milles on selgepiirilised, läbipaistvad ja põhimõtteühtsed vastutusalaad;
- b) tõhus kord riskide tuvastamiseks lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis (sh keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimiskeskused);
- c) piisavad sisekontrollimehhanismid (sh usaldusväärne juhtimis- ja raamatupidamiskord);
- d) tasustamispoliitika ja -tavad, mis on kooskõlas usaldusväärse ja tulemusliku riskijuhtimisega ja edendavad seda, **sealhulgas võttes arvesse finantsinstitutsiooni riskivalmidust keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimiskeskuste osas.**

Esimeses lõigus osutatud poliitika ja tavad peavad olema sooneutraalsed.“.

14) Artiklit 76 muudetakse järgmiselt:

- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan kinnitab ja vaatab vähemalt **kord aastas** läbi finantsinstitutsiooni riskide või võimalike riskide, sh makromajanduslikust tegevuskeskkonnast tulenevate majandustsükli faasiga seotud riskide ning keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite **mõjuga seotud** riskide võtmise, juhtimise, jälgimise ja maandamise strateegiad ja põhimõtted.

Erandina lõikest 1 vaadatakse väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide juhtorgan läbi iga kahe aasta järel.“;

b) lõikesse 2 lisatakse **järgmised lõigud:**

„Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan töötab välja konkreetsed kavad, kvantifitseeritavad eesmärgid ja protsessid selliste riskide jälgimiseks ja maandamiseks, mis tekivad **lühikese, keskmise ja pika perspektiiviga keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest, sealhulgas neist, mis tulenevad üleminekust kestlikule majandusele ja kohaldatavate regulatiivsete eesmärkide kohandamisest** seoses keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisteguritega, **eelkõige eesmärgiga saavutada 2050. aastaks kliimanetraalsus, nagu on sätestatud määruses (EL) 2021/1119.**

Esimeses lõigus osutatud kavades sisalduvate keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide vähendamise eesmärkide ja meetmete puhul võetakse arvesse kliimamuutusi käsitleva Euroopa teadusnõukogu viimaseid aruandeid ja meetmeid, eelkõige seoses liidu kliimaeesmärkide saavutamisega. Kavades kasutatakse terviklikku lähenemisviisi ning need hõlmavad kõiki pankade tegevusi ja kliente. Kui finantsinstitutsioon avalikustab kestlikkusküsimusi käsitleva teabe kooskõlas direktiiviga 2013/34/EL, peavad esimeses lõigus osutatud kavad olema kõnealuse direktiivi artiklis 19a või 29a osutatud kavadega kooskõlas. Eelkõige peavad esimeses lõigus osutatud kavad sisaldama finantsinstitutsiooni ärimudeli ja strateegiaga seotud meetmeid, mis on mõlema kava puhul järjepidevad.

Lükmesriigid tagavad esimese ja teise lõigu proportsionaalse kohaldamise väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide juhtorgani suhtes, märkides, millistes valdkondades võib kohaldada erandit või lihtsustatud menetlust.“;

ba) lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Järelevalveülesannet täitev juhtorgan, ja kui riskikomisjon on loodud, siis riskikomisjon, määrab kindlaks saadava teabe laadi, hulga, vormi ja selle esitamise sageduse. Selleks et aidata luua usaldusväärseid tasustamispõhimõtteid ja -tavasid, kontrollib riskikomisjon töötasukomisjoni ülesandeid mõjutamata, kas tasustamissüsteemiga pakutavates stiimulites võetakse arvesse riski, sealhulgas keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite mõjust tulenevat riski, kapitali, likviidsust ning tulude tõenäosust ja ajastust.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid tagavad kooskõlas komisjoni direktiivi 2006/73/EÜ*¹¹ artikli 7 lõikes 2 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega, et finantsinstitutsioonide

sisekontrollifunktsiooni täitja on sõltumatu operatiivfunktsioonidest ning et sellel on piisavalt võimu, kaalu ja vahendeid ning juurdepääs juhtorganile.

Liikmesriigid tagavad, et sisekontrollifunktsiooni täitja tagab kõigi oluliste riskide kindlakstegemise, mõõtmise ja nendest nõuetekohaselt teatamise. Nad tagavad, et sisekontrollifunktsiooni täitjad oleks aktiivselt kaasatud finantsinstitutsiooni riskistrateegia väljatöötamise ja riskijuhtimist käsitlevate oluliste otsuste tegemisse ning et nad on võimelised andma täieliku ülevaate finantsinstitutsiooni kõikidest riskidest.

Liikmesriigid tagavad, et sisekontrollifunktsiooni täitja saab anda juhtimisfunktsiooni täitvast juhtorganist või kõrgemast juhtkonnast olenemata aru otse järelevalvefunktsiooni täitvale juhtorganile ning anda talle teada probleemkohtadest ja hoiatama, kui ilmnevad konkreetset finantsinstitutsiooni seisukohast olulised riskisuundumused (ilma et see piiraks juhtorgani käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaseid kohustusi).

Sisekontrollifunktsioonide juhid peavad olema sõltumatud kõrgema astme juhid, kelle vastutusallas on sõnaselgelt riskijuhtimise, vastavuse ja siseauditi funktsioonid. Kui finantsinstitutsiooni tegevuse laad, ulatus ja keerukus ei õigusta iga sisekontrollifunktsiooni jaoks eraldi isiku määramist, võib üks kõrgema astme juht finantsinstitutsiooni sees täita neid funktsioone üksinda, eeldusel et puudub huvide konflikt.

Sisekontrollifunktsioonide juhte ei eemaldata ametist ilma järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani eelneva heakskiiduta.

*¹¹ Komisjoni 10. augusti 2006. aasta direktiiv 2006/73/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ seoses investeerimisühingute suhtes kohaldatavate organisatsiooniliste nõuete ja tegutsemistingimustega ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega (ELT L 241, 2.9.2006, lk 26).“.

14a) Artikli 77 lõike 4 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määratleda mõiste „absoluutarvestuses olulised spetsiifilise tururiski positsioonid“, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, ning määrata kindlaks suure hulga oluliste vastaspoolte künnis ja eri emitentide võlainstrumentides võetud suure hulga positsioonide künnis.“

15) Artiklit 78 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Omavahendite nõuete arvutamiseks mõeldud meetodite järelevalvealane võrdlemine“;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad asutused tagavad, et:

- a) finantsinstitutsioonid, kellel on lubatud kasutada riskiga kaalutud varade või omavahendinõuete arvutamiseks sisemeetodeid, annavad aru nende arvutuste tulemustest võrdlusportfellides sisalduvate riskipositsioonide või positsioonide puhul;
- b) finantsinstitutsioonid, kes kasutavad määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivset standardmeetodit, annavad aru nende **võrdlusportfellides** sisalduvate riskipositsioonide või positsioonidega seotud arvutuste tulemustest;
- c) finantsinstitutsioonid, kellel on lubatud kasutada määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 3. peatüki kohaseid sisemeetodeid, ja **asjaomased** finantsinstitutsioonid, kes kasutavad eelnimetatud määruse III osa II jaotise 2. peatüki kohast standardmeetodit, annavad aru nende meetodite kohaste arvutuste tulemustest eeldatava krediidikahju summa väljaselgitamisel või **võrdlusportfellides** sisalduvate riskipositsioonide või positsioonide puhul, kui on täidetud mõni järgmistest tingimustest:
 - i) finantsinstitutsioonid koostavad oma aruandeid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega;
 - ii) finantsinstitutsioonid hindavad oma vara ja bilansiväliseid kirjeid ning määravad omavahendeid kindlaks kooskõlas määruse (EÜ) nr 575/2013 artikli 24 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega;
 - iii) finantsinstitutsioonid hindavad oma vara ja bilansiväliseid kirjeid kooskõlas direktiivi 86/635/EMÜ*¹² kohaste raamatupidamisstandarditega ning kasutavad määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohast eeldatava krediidikahjumi mudelit.

Vähemalt korra aastas esitavad finantsinstitutsioonid pädevatele asutustele esimese lõigu kohaste arvutuste tulemused koos kasutatud meetodite selgituse ja EBA nõutava kvalitatiivse infoga, mis selgitab arvutuste mõju omavahendinõuetele, **välja arvatud juhul, kui EBA teeb järelevalvet** kord kahe aasta tagant, **kuid tulemuste esitamise sagedus võib seoses esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud eri meetoditega erineda.**“;

c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Pädevad asutused jälgivad finantsinstitutsioonilt lõike 1 kohaselt saadud teabe alusel riskiga kaalutud varade või omavahendinõuete suurusvahemikke selliste võrdlusportfelli riskipositsioonide või tehingute puhul, mis tulenevad nende finantsinstitutsioonide kasutatud meetoditest.

Pädevad asutused hindavad nende meetodite kvaliteeti vähemalt samasuguse sagedusega nagu lõike 1 teises lõigus osutatud EBA järelevalve sagedus, pöörates erilist tähelepanu järgnevale:“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„EBA koostab aruande, et abistada pädevaid asutusi meetodite kvaliteedi hindamisel lõikes 2 osutatud teabe põhjal.“;

d) lõike 5 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Pädevad asutused tagavad, et nende otsused lõikes 4 osutatud parandusmeetmete sobivuse kohta vastavad põhimõttele, et selliste meetmete puhul tuleb säilitada käesoleva artikli kohaldamisalas olevate meetodite eesmärgid, ja seega:“;

e) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. EBA võib vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 avaldada suuniseid ja soovitusi, kui ta peab neid käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud teabe ja hinnangute alusel vajalikuks, et parandada järelevalvetavasid või järelevalvealase võrdlemise kohaldamisalas olevate meetoditega seotud tavasid finantsinstitutsioonides.“;

f) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

i) esimesse lõiku lisatakse punkt c järgmises sõnastuses:

„(c) lõike 1 punktis c osutatud *asjaomaste* finantsinstitutsioonide loetelu;“;

ii) lisatakse teine lõik järgmises sõnastuses:

„Punkti c jaoks arvestab EBA *asjaomaste* finantsinstitutsioonide loetelu koostamisel proportsionaalsuse kaalutlustega.“;

*¹²Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).

16) Artikli 85 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

„1. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonid rakendavad põhimõtteid ja protsesse, millega hinnata ja juhtida operatsiooniriskiga seotud positsioone (sh edasiantud tegevusest tulenevad riskid) ning hõlmata harvaesinevaid olulise mõjuga kahjujuhtumeid. Finantsinstitutsioonid selgitavad, mis on eelnimetatud põhimõtete ja protsesside seisukohast operatsioonirisk.“.

17) Lisatakse uus artikkel 87a:

Keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid

1. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonidel on usaldusväärsetes juhtimiskorras (sh artikli 74 lõike 1 kohases riskijuhtimisraamistikus) sobivateks ajavahemikeks ettenähtud keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide väljaselgitamise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise jaoks usaldusväärsed strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid.

2. Lõikes 1 osutatud strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid peavad vastama finantsinstitutsiooni ärimudeli keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide ulatusele, laadile ja keerukusele, finantsinstitutsiooni tegevuse ulatusele ning hõlmama lühikest, keskmist ja vähemalt 10aastast pikka perspektiivi.

3. Pädevad asutused peavad tagama, et finantsinstitutsioonid testiksid oma vastupanuvõimet keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisriskidest tingitud pikaajalistele kahjulikele mõjudele konkreetsetes ajavahemikus nii lähtestsenaariumi kui ka negatiivsete stsenaariumide alusel, alustades kliimaga seotud teguritega. Testimise puhul peavad pädevad asutused tagama selle, et finantsinstitutsioonid kasutaksid mitut keskkonna-, sotsiaalset ja juhtimisstsenaariumit, kus on keskkonna ja sotsiaalsete muutuste ning asjaomase avaliku poliitika võimalikud mõjud pikaajalisele ärikeskkonnale. ***Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonid kasutavad testimiseks usaldusväärseid stsenaariume, mis põhinevad rahvusvaheliste organisatsioonide koostatud stsenaariumidel.***

4. Pädevad asutused hindavad ja jälgivad finantsinstitutsioonide tavade muutumist keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisstrateegia ning riskijuhtimise valdkonnas (sh artikli 76 kohased kavad), edusamme ja riske seoses ärimudelite ***asjaomaste kohaldatavate seadusandlike*** eesmärkidega kestlikule majandusele ***üleminekuga*** kooskõlla viimisega, võttes arvesse asjaomaseid laenude väljastamise põhimõtteid ning keskkonna, sotsiaalsete küsimuste ja juhtimisega seotud eesmärgid ja piiranguid. ***Pädevad asutused kontrollivad kõnealuste kavade usaldusväärset järelvalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi osana.***

Kui see on esimeses lõigus osutatud hindamise puhul asjakohane, võivad pädevad asutused teha koostööd kliimamuutuste ja keskkonnajärelevalve eest vastutavate ametiasutuste või avalik-õiguslike asutustega.

5. EBA annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, kus on:

- a) keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide väljaselgitamise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise miinimumnõuded ja meetodika;
- b) artikli 76 ***lõike 2*** kohaste kavade sisu, sh konkreetsete ajakavad, kvantifitseeritavad eesmärgid ja vahe-eesmärgid selliste ***finantsriskide jälgimiseks ja nendega*** tegelemiseks, mis ***tulenevad keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest, sealhulgas sellistest, mis*** tekivad ***üleminekust*** kestlikule

majandusele *ja kohaldatavate regulatiivsete eesmärkide kohandamisest, eelkõige eesmärgist saavutada 2050. aastaks kliimanetraalsus, nagu on sätestatud määruses (EL) 2021/1119;*

- c) kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed kriteeriumid, mille abil hinnata keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide mõju finantsinstitutsioonide finantsstabiilsusele lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis;
- d) lõikes 3 osutatud stsenaariumide ja meetodite kriteeriumid (sh igas stsenaariumis kasutatavad parameetrid ja eeldused ning spetsiifilised riskid).

Kui see on asjakohane, peavad direktiivis 2013/34/EL osutatud eesmärgid, meetodikad ja kavade sisu, sealhulgas kavades sisalduvad eesmärkide kriteeriumid ja kohustused olema kooskõlas käesoleva lõike punktides a, b, c ja d nimetatud kriteeriumide, meetodite ja eesmärkidega ning kavades sisalduvate eelduste ja kohustustega.

EBA annab *esimese lõigu punktis b osutatud* suunised välja hiljemalt ... [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist]; *esimese lõigu punktis d osutatud suunised hiljemalt ... [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva]; ning esimese lõigu punktides a ja c osutatud suunised hiljemalt... [Väljaannete Talitus: palun lisada kuupäev: 24 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].* EBA ajakohastab neid suuniseid regulaarselt, et neis kajastuksid keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide mõõtmises ja juhtimises toimunud areng ning liidu kestlikkuspoliitika eesmärkide muutumine.“.

18) Artiklit 88 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) finantsinstitutsiooni järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani eesistuja ei tohi täita samas finantsinstitutsioonis ühtlasi ka tegevjuhi funktsiooni.“;

b) artiklisse 88 lisatakse lõige 3 järgmises sõnastuses:

„3. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioonid koostavad individuaalsed avaldused (ning säilitavad ja ajakohastavad neid), kus on kirjas juhtorgani ja kõrgema juhtkonna iga liikme ning iga võtmeisiku rollid ja töökohustused ning esitatud juhtorgani heakskiidetud töökohustuste kaart, kus on aruandlus- ja vastutusahelate andmed, ning isikud, keda hõlmab artikli 74 lõikes 1 mainitud juhtimiskord, koos nende töökohustustega.

Liikmesriigid tagavad, et töökohustuste avaldused ja kaart tehakse pädevatele asutustele kättesaadavaks ja edastatakse neile küsimise peale õigel ajal.

■

19) Artikkel 91 asendatakse järgmisega:

Üksuste juhtorgani liikmete sobivuse kriteeriumid

1. Finantsinstitutsioonidel, finantsvaldusettevõtjatel ja segafinantsvaldusettevõtjatel, kes on saanud artikli 21a lõike 1 kohase heakskiidu (edaspidi „üksused“) lasub esmane vastutus selle eest, et nende juhtorgani **liikmed tegutseksid alati ausalt, usaldusväärselt ja sõltumatult ning neil** oleks alati hea maine ning oma töökohustuste ja käesoleva artikli lõigete 2–8 kohaste nõuete täitmiseks piisavad teadmised, oskused ja kogemused. **Hea maine ning ausa ja usaldusväärse tegutsemise nõude täitmiseks ei piisa ainult sellest, et juhtorgani liikmete kohta ei ole tehtud süüdimõistvat kohtuotsust ega esitatud kriminaalsüüdistust.**

Eelkõige kontrollivad pädevad asutused, kas käesoleva artikli esimeses lõigus sätestatud nõuded ja kriteeriumid on endiselt täidetud, kui neil on mõistlikku alust kahtlustada, et finantsinstitutsioonis toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine (direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 mõistes) või nende katse või on selle risk suurenenud.

2. Kõik juhtorgani liikmed pühendavad neile üksuses antud funktsioonide täitmisele piisavalt aega.

3. Kõik juhtorgani liikmed peavad tegutsema ausalt, usaldusväärselt ja sõltumatult, et kõrgema juhtkonna otsuseid realselt hinnata ja vajaduse korral vaidlustada ning teha juhtkonna otsustusprotsessi üle tulemuslikku järelevalvet. Keskasutusega alaliselt seotud krediidasutuse juhtorgani liikmeks olemine kui selline ei takista sõltumatut tegutsemist.

4. Juhtorganil peavad olema kollektiivselt piisavad teadmised, oskused ja kogemus, et suuta finantsinstitutsiooni tegevusest (sh sellega seotud riskidest lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis ning keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimisriske arvestades) piisavalt aru saada. Juhtorgani koosseis **peab olema piisavalt mitmekesine**, et võtta arvesse vajalikul määral kogemusi.

5. See, kui paljudel kohtadel juhtorgani liige juhtkonnas korraga olla võib, tuleb otsustada konkreetse juhu asjaolusid ning finantsinstitutsiooni tegevuse laadi, ulatust ja keerukust arvesse võttes. Kui juhtorgani liikmed ei esinda liikmesriigi huve, ei tohi oma suuruse, sisemise korralduse ning tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse poolest olulise finantsinstitutsiooni juhtorgani liikmel alates 1. juulist 2014 olla samal ajal üle ühe järgmistest ametikohtade kombinatsioonidest:

- a) üks koht tegevjuhtkonnas koos kahe kohaga mitte-tegevjuhtkonnas;
- b) neli kohta mitte-tegevjuhtkonnas.

6. Lõike 5 kohaldamisel lähevad järgmised kombinatsioonid arvesse ainult ühe juhtkonnakohana:

- a) tegevjuhtkonna või mitte-tegevjuhtkonna kohad samas konsolideerimisgrupis;
- b) tegevjuhtkonna või mitte-tegevjuhtkonna kohad:

- i) kas finantsinstitutsioonides, mis on sama kaitseskeemi liikmed, kui on täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 sätestatud tingimused, või
- ii) ettevõtjates (sh finantssektorivälistes üksustes), milles finantsinstitutsioonil on oluline osalus.

Käesoleva lõike punkti a mõistes on konsolideerimisgrupp rühm ettevõtjaid, kes on omavahel seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL*13 artiklis 22 sätestatud viisil.

7. Juhtkonnakohti organisatsioonides, mis ei taotle valdavalt ärilisi eesmärke, ei võeta lõike 5 kohaldamisel arvesse.

8. Pädevad asutused võivad lubada, et juhtorgani liikmel on lõike 5 punktides a ja b mainitule lisaks veel üks mitte-tegevjuhtkonna koht.

9. Üksused peavad eraldama juhtorgani liikmete esmaseks instrueerimiseks ja koolitamiseks, *sealhulgas keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide ning IKTga seotud riskide valdkonnas*, piisavalt personali ja rahalisi vahendeid.

10. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad, et üksused ning nende ametisse nimetamise komisjonid (kui olemas) pööraksid ■ liikmete valikul tähelepanu suurele hulgale omadustele ja pädevustele ning *edendaksid* juhtorganis mitmekesisust *ja soolist tasakaalu. Selleks kehtestavad finantsinstitutsioonid poliitika, millega edendatakse juhtorganis mitmekesisust, sealhulgas kehtestavad alaesindatud soo minimaalse esindatuse eesmärgi ja osalemise soolise tasakaalustamise meetmed.*

11. Pädevad asutused koguvad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 435 lõike 2 punkti c kohaselt avaldatavat teave ja kasutavad seda mitmekesistamistavade võrdlemiseks. Pädevad asutused edastavad kõnealuse teabe Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve kasutab seda teavet mitmekesistamistavade võrdlemiseks liidu tasandil.

12. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised alljärgneva kohta:

- a) mis on juhtorgani liikme funktsioonide täitmiseks piisav aeg, võttes arvesse konkreetseid asjaolusid ning finantsinstitutsiooni tegevuse laadi, ulatust ja keerukust;
- b) mida tähendab juhtorgani liikme puhul ausus, usaldusväärsus ja sõltumatus, millele on osutatud lõikes 3;
- c) mis on juhtorgani jaoks piisavad kollektiivsed teadmised, oskused ja kogemused, millele on osutatud lõikes 4;
- d) mis on juhtorgani liikmete esmaseks instrueerimiseks ja koolitamiseks piisavad personal ja rahalised vahendid, millele on osutatud lõikes 9;
- e) mida tähendab mitmekesisus, mida tuleb juhtorgani liikmete valikul arvesse võtta ning millele on osutatud lõikes 10.

ea) *kriteeriumid, mille alusel teha kindlaks, kas on mõistlikku alust kahtlustada, et finantsinstitutsioonis toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või nende katse või on nende risk suurenenud.*

Punktis ea sätestatud suuniste väljatöötamiseks teeb Euroopa Pangandusjärelevalve tihedat koostööd Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Ameti ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega.

Euroopa Pangandusjärelevalve annab kõnealused suunised välja hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

13. Käesoleva artikli ja artiklite 91a ja 91d kohaldamine ei piira selliste riiklike sätete kohaldamist, milles käsitletakse töötajate esindatust ettevõtte juhtorganis.

13a. Artiklid 91a ega 91b ei piira liikmesriikide selliste sätete kohaldamist, mis käsitlevad järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani liikmete nimetamist piirkondlike või kohalike valitud organite poolt või ametissenimetamist, kui juhtorganil oma liikmete valimisel ja ametissenimetamisel pädevust ei ole.

*¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ (ELT L 182, 29.6.2013).

20) Lisatakse artiklid 91a–91d:

„Artikkel 91a

Juhtorgani liikmete sobivuse hindamine üksuste poolt

1. Artikli 91 lõikes 1 nimetatud üksused peavad tagama, et nende juhtorgani liikmed vastavad alati sama artikli lõigetes 1–8 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele.

2. Üksused peavad hindama oma juhtorgani liikmete sobivust enne nende ametisse asumist. ■

Ent kui juhtorgani liige on tingimata vaja välja vahetada kohe, võib üksus *teha* uue liikme *sobivuse kohta enne* ametisse asumist *vähempõhjaliku hindamise. Täielik hindamine tehakse võimalikult kiiresti pärast seda, kui uus liige on oma ametikohale asunud. Euroopa Pangandusjärelevalve annab välja suunised, milles sätestatakse vähempõhjaliku hindamise tingimused, sealhulgas suunised juhtumite kohta, mida võib pidada kiireloomuliseks.* Üksused peavad suutma sellist kohest väljavahetamist igakülgset põhjendada.

Väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide puhul määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 145 tähenduses, ning kui eelhindamist ei ole võimalik teha, hindab üksus juhtorgani liikmete sobivust pärast liikmete ametisse asumist.

Kui üksus jõuab sobivushindamise tulemusel järeldusele, et asjaomane liige lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ega nõuetele ei vasta, peab üksus:

- a) ***tagama, et asjaomane liige ei asuks kõnealusele ametikohale, kui sobivuse hindamine viiakse lõpule enne liikme ametisse asumist;***
- b) ***asjaomase liikme juhtorganist kõrvaldama või võtma vajalikud meetmed tagamaks, et liige asjaomasele ametikohale sobiks, juhul kui liige asub ametisse enne hindamise lõpetamist.***

3. Üksused peavad hoidma juhtorgani liikmete sobivuse kohta käiva teabe ajakohasena. Üksused peavad taotluse korral esitama selle teabe pädevatele asutustele.

3a. Kui üksus saab teadlikuks uutest asjaoludest või muudest juhtorgani liikme sobivust mõjutada võivatest asjaoludest, teavitab ta sellest viivitamata asjaomast pädevat asutust.

4. Kui üksus juhtorgani liikme mandaati pikendab, teavitab ta sellest pädevat asutust kirjalikult ***viivitamata, ent hiljemalt*** 15 tööpäeva jooksul alates mandaadi pikendamise kuupäevast.

Artikkel 91b

Üksuse juhtorgani liikmete sobivuse hindamine pädeva asutuse poolt

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused hindavad, kas artikli 91 lõikes 1 nimetatud üksuste juhtorgani liikmed vastavad alati sama artikli lõigetes 1–8 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele.

2. Lõikes 1 nimetatud hindamiseks esitavad üksused pädevatele asutustele asjaomase juhtorganiliikme esialgse taotluse kohe pärast organisatsioonisisest sobivushindamist.

Kui üksusel ei ole võimalik enne, kui juhtorgani liikmed asuvad ametisse, kooskõlas artikli 91a lõikega 2 üksusesisest sobivushindamist teha, esitatakse taotlus võimalikult kiiresti pärast liikme valimist ja igal juhul põhjendamatu viivitusega pärast liikme ametisse asumist.

Taotlusega peab kaasas olema kogu teave ja dokumentatsioon, mida pädevatel asutustel on tulemuslikuks sobivushindamiseks vaja.

3. Pädevad asutused ***viivad sobivushindamise lõpule 80 tööpäeva jooksul (edaspidi „hindamisaeg“)*** alates täieliku taotluse ja selle aluseks olevate dokumentide kättesaamise kirjaliku kinnituse kuupäevast.

Pädevad asutused võivad nõuda, et pädev asutus, kes vastutab kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 rahapesuvastase järelevalve eest, tutvuks kontrolli tegemisel ja riskide alusel juhtorgani liikmeid käsitleva asjakohase teabega. Samuti võivad pädevad asutused taotleda määruse [palun lisada viide – rahapesu tõkestamise ameti asutamise ettepanek – COM/2021/421 final] artiklis 11 osutatud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise keskandmebaasile juurdepääsu. Pädev asutus, kes vastutab kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 rahapesuvastase järelevalve eest, otsustab, kas taotlus rahuldada või mitte.

4. Pädevad asutused, kes nõuavad ***lõikes 1 osutatud üksustelt või muudelt asutustelt*** lisateavet või -dokumente ***või korraldavad vestlusi või kuulamisi***, võivad hindamisaega pikendada kuni **20** tööpäeva võrra. Hindamisaeg ei tohi kesta üle **90** tööpäeva. Lisateabe või -dokumentatsiooni esitamise nõue esitatakse kirjalikult ja selles täpsustatakse, mida on vaja. Üksused annavad lisateabe või -dokumentatsiooni esitamise nõude kättesaamisest teada kahe tööpäeva jooksul ning esitavad küsitud kättesaamistele järgneva 10 päeva jooksul. ***Kui üksused nõutud teavet nimetatud tähtaja jooksul ei esita, lõpetatakse menetlus ilma pädeva asutuse tehtava täiendava hindamiseta. Menetluse lõpetamisega ei piirata üksuse õigust esitada uus taotlus.***

5. Kui üksus või asjaomane juhtorgani liige saab teadlikuks uutest asjaoludest või muudest liikme sobivust mõjutada võivatest asjaoludest, teavitab üksus sellest viivitamata asjaomast pädevat asutust.

Kui pädev asutus saab teada, et asjakohane teave juhtorgani liikme sobivuse kohta on muutunud ja muutus võib asjaomase liikme sobivust mõjutada, hindab pädev asutus juhtkonna liikme sobivust uuesti.

6. Pädevad asutused ***võivad otsustada, et nad*** ei hinda juhtorgani liikmete sobivust uuesti, kui nende mandaati pikendatakse (v.a juhul, kui pädevale asutusele teada olev teave on muutunud ja see võib mõjutada asjaomase liikme sobivust).

7. Liikmesriigid peavad tagama, et kui juhtorgani liikmed ei vasta pidevalt artikli 91 lõigetes 1–8 sätestatud nõuetele või üksus ei täida käesoleva artikli lõikes 2 või 4 sätestatud kohustusi või tähtaegu, oleks pädevatel asutustel vajalikud volitused, et:

- a) takistada selliste isikute saamist juhtorganisse;
- b) ***sellise isiku volitused peatada või*** ta juhtorganist kõrvaldada;
- c) nõuda asjaomastelt üksustelt selliste meetmete võtmist, mis tagaksid liikme sobivuse kõnealusesse ametisse.

8. Pädevad asutused peavad lõigete 1–7 kohaselt hindama juhtorgani liikmete sobivust enne nende ametisse asumist järgmiste üksuste puhul:

- a) ELis emettevõtjana tegutsev finantsinstitutsioon, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks;
- b) liikmesriigis emettevõtjana tegutsev finantsinstitutsioon, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks, ***välja arvatud juhul, kui ta on seotud keskasutusega, ning sellisel juhul tuleb eelhindamine teha ainult keskasutuse juhtorgani liikmete sobivuse kohta;***
- c) keskasutus, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks või teeb järelevalvet oma sidusettevõtjate üle, kes on suured finantsinstitutsioonid;
- d) ELis eraldiseisev finantsinstitutsioon, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks;
- e) asjaomane tütarettevõtja;

- f) liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, kelle konsolideerimisgruppi kuulub suur finantsinstitutsioon või tähtis tütarettevõtja.

Ent kui juhtorgani liige on vaja välja vahetada kindlasti kohe, võib pädev asutus hinnata uue liikme sobivust pärast liikme ametisse asumist. Üksused peavad **sellise kohese väljavahetamise vajadust** igakülgselt põhjendama.

9. Lõike 2 kohaldamise jaoks töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse, millist teavet või dokumente tuleb pädevatele asutustele sobivushindamise jaoks esitada.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

10. Euroopa Pangandusjärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks lõikes 2 osutatud teabe esitamise standardvormid, -mallid ja -kord. **Rakenduslike tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse olemasolevaid tavasid ja vahendeid.**

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 91c

Võtmeisikute sobivuskriteeriumid ja sobivushindamine üksuste poolt

1. Artikli 91 lõikes 1 nimetatud üksustel lasub peamine vastutus selle eest, et nende võtmeisikute maine oleks igal ajal piisavalt hea, nad oleks ausad ja usaldusväärsed ning neil oleksid oma töökohustuste täitmiseks piisavad teadmised, oskused ja kogemused.

2. Kui üksus jõuab lõike 1 kohase sobivushindamise tulemusena järeldusele, et asjaomane isik ei vasta nimetatud lõikes mainitud kriteeriumidele, ei määrata teda võtmeisikuks. Üksused teevad kõik selleks, et võtmeisiku funktsioon toimiks nagu vaja, **sealhulgas vahetavad võtmeisiku välja, kui asjaomane isik sobivuskriteeriumidele enam ei vasta.**

3. Üksused peavad hoidma võtmeisikute sobivuse kohta käiva teabe ajakohasena. Üksused peavad taotluse korral esitama selle teabe pädevatele asutustele.

Üksuste sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhi sobivuse hindamine pädevate asutuste poolt

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused hindavad sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhi vastavust artikli 91c lõikes 1 sätestatud sobivuskriteeriumidele enne nende ametisse asumist, kui tegu on järgmiste üksustega:

- a) ELis emaettevõtjana tegutsev finantsinstitutsioon, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks;
- b) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsinstitutsioon, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks, **välja arvatud juhul, kui ta on seotud keskasutusega, ning sellisel juhul tuleb hindamine teha ainult keskasutuse üksuste sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhi sobivuse kohta;**
- c) keskasutus, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks või teeb järelevalvet oma sidusettevõtjate üle, kes on suured finantsinstitutsioonid;
- d) ELis eraldiseisev finantsinstitutsioon, mis liigitub suureks finantsinstitutsiooniks;
- e) asjaomane tütarettevõtja, **kui ta on liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsinstitutsioon.**

2. Lõike 1 kohaseks sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhi sobivuse hindamiseks esitavad lõikes 1 osutatud üksused pädevatele asutustele asjaomase isiku esialgse taotluse kohe pärast üksusesisest sobivushindamist. Taotlusega peab kaasas olema kogu teave ja dokumentatsioon, mida pädevatel asutustel on tulemuslikuks sobivushindamiseks vaja.

3. Pädevad asutused annavad taotluse ja lõikes 2 nõutud dokumentatsiooni kättesaamisest teada kahe tööpäeva jooksul.

Pädevad asutused võivad nõuda, et pädev asutus, kes vastutab kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 rahapesuvastase järelevalve eest, tutvuks kontrolli tegemisel ja riskide alusel üksuste sisekontrollifunktsioonide juhte ja finantsjuhti käsitleva asjakohase teabega. Samuti võivad pädevad asutused taotleda määruse [palun lisada viide – rahapesu tõkestamise ameti asutamise ettepanek – COM/2021/421 final] artiklis 11 osutatud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise keskandmebaasile juurdepääsu. Pädev asutus, kes vastutab kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 rahapesuvastase järelevalve eest, otsustab, kas taotlus rahuldada või mitte.

Pädevad asutused hindavad sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhi sobivust esimeses lõigus osutatud kirjaliku teate kuupäevale järgneva **60** tööpäeva jooksul (hindamisaeg).

4. Pädevad asutused, kes nõuavad lõikes 1 osutatud üksustelt **või muudelt asutustelt** lisateavet või -dokumente **või korraldavad vestlusi või kuulamisi**, võivad hindamisaega pikendada kuni **20** tööpäeva võrra. Hindamisaeg ei tohi kesta üle **90** tööpäeva. Lisateabe või -dokumentatsiooni esitamise nõue esitatakse kirjalikult ja

selles täpsustatakse, mida on vaja. Lõikes 1 mainitud üksused annavad lisateabe või -dokumentatsiooni esitamise nõude kättesaamisest teada kahe tööpäeva jooksul ning esitavad pädevate asutuste küsitud kättesaamiseteatele järgneva 10 päeva jooksul. **Kui üksused nõutud teavet nimetatud tähtaja jooksul ei esita, lõpetatakse menetlus ilma pädeva asutuse tehtava täiendava hindamiseta. Menetluse lõpetamisega ei piirata üksuse õigust esitada uus taotlus.**

5. Kui lõikes 1 nimetatud üksused või **üksuste sisekontrollifunktsioonide juhid ja finantsjuht saavad** teadlikuks uutest asjaoludest või muudest **sisekontrollifunktsioonide juhtide või finantsjuhi** sobivust mõjutada võivatest asjaoludest, teavitab nimetatud lõikes nimetatud üksus sellest viivitamata asjaomast pädevat asutust.

Kui pädev asutus saab teada, et asjakohane teave sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhi sobivuse kohta on muutunud ja muutus võib asjaomaste sisekontrollifunktsioonide juhtide või finantsjuhi sobivust mõjutada, hindab pädev asutus nende sobivust uuesti.

6. Liikmesriigid peavad tagama, et kui sisekontrollifunktsioonide juhid ja finantsjuht ei vasta artikli 91c lõikes 1 sätestatud nõuetele või käesoleva artikli lõikes 1 osutatud üksus ei täida lõikes 2 või 4 sätestatud kohustusi või tähtaegu, oleks pädevatel asutustel vajalikud volitused, et:

- a) takistada sellise juhi ametisse asumist;
- b) **sellise juhi volitused peatada või** kõrvaldada **ta** ametist;
- c) nõuda lõikes 1 osutatud üksuselt selliste meetmete võtmist, mis tagaksid juhi sobivuse asjaomasesse ametisse.

7. Käesoleva artikli kohaldamise jaoks töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse, millist teavet või dokumente tuleb pädevatele asutustele sobivushindamise jaoks esitada.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, millega määratakse kindlaks lõikes 2 osutatud teabe esitamise standardvormid, -mallid ja -kord. **Rakenduslike tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse olemasolevaid tavasid ja vahendeid.**

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

9. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised *selle kohta, kuidas artikli 91c nõudeid täita ja lihtsustada* käesoleva direktiivi artiklites 91a–91d sätestatud menetlusnõuete rakendamist ja põhimõtteühtset kohaldamist ning pädevatel asutustel käesoleva direktiivi artikli 91b lõikes 7 ja artikli 91d lõikes 6 mainitud volituste ja toimingute tegemist. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kõnealused suunised välja hiljemalt [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].“

22) Artiklit 92 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punktid e ja f asendatakse järgmistega:

„e) sisekontrollifunktsiooni täitev personal on tema järelevalve all olevatest äriüksustest sõltumatu ja sobivate volitustega ning saab tasu vastavalt sellele, kuidas saavutab oma funktsiooniga seotud eesmärged, mitte kontrollitavate tegevusvaldkondade tulemuslikkusest olenevalt;

f) sisekontrollifunktsiooni täitvate kõrgema taseme töötajate töötasu on artiklis 95 osutatud töötasukomisjoni otsese järelevalve all või kui sellist komisjoni ei ole loodud, järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani otsese järelevalve all;“;

b) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) personal, kellel on finantsinstitutsiooni sisekontrollifunktsioonide või oluliste äriüksustega seotud juhtimisvastutus;“.

23) Artiklit 94 muudetakse järgmiselt:

-a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui tasustamine on seotud töötulemustega, põhineb kogusumma üksikisiku ja asjaomase äriüksuse ning kogu finantsinstitutsiooni töötulemuste hindamisel, kusjuures üksikisiku töötulemuste hindamisel võetakse arvesse finants- ja muid kriteeriume, sealhulgas artikli 76 lõikes 2 osutatud riskide käsitlemist;“;

a) lõike 1 punkti g alapunkti ii viies taane asendatakse järgmisega:

„– finantsinstitutsioon teavitab pädevat asutust viivitamata oma aktsionäride, osanike või muude omanike otsustest (sh kõigist käesoleva punkti esimese lõigu kohaselt heakskiidetud suurematest maksimaalsetest suhtarvudest) ning pädevad asutused kasutavad saadud teavet selleks, et võrrelda finantsinstitutsioonide asjaomaseid tavaid. Pädevad asutused edastavad selle teabe Euroopa Pangandusjärelevalvele, kes avalikustab selle kokkuvõtlikult tegevusloaliikmesriikide kaupa ühtses aruandevormis. Euroopa Pangandusjärelevalve võib koostada suunised, et lihtsustada käesoleva taande rakendamist ning tagada kogutud teabe põhimõtteühtsus;“;

b) lõike 2 kolmanda lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

- „a) juhtimisvastutus ja sisekontrollifunktsioonid;“;
- c) lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:
- „a) finantsinstitutsioon, mis ei ole suur finantsinstitutsioon ning mille varade väärtus on keskmisel ja individuaalsel alusel kooskõlas käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013 jooksvale majandusaastale eelnenud nelja aasta jooksul 5 miljardit eurot või vähem;“.

23a) Artikli 97 lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamise ja hindamise tegemisel kohaldavad pädevad asutused proportsionaalsuse põhimõtet kooskõlas artikli 143 lõike 1 punkti c kohaselt avaldatud kriteeriumidega. Eelkõige võtavad pädevad asutused arvesse järgmisi elemente:

- a) *kas üksus ei ole globaalne süsteemselt oluline ettevõtja kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga 133;*
- b) *kas üksus ja selle tütarettevõtjad on kooskõlas direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikega 7 seotud ja kohaldatavate riigisiseste õigusaktide kohaselt peavad seotud ettevõtjad jaotama kasumit peamiselt liikmete ühishuvides;*
- c) *kas tütarettevõtjad on väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga 145 või vähem olulised finantsinstitutsioonid kooskõlas määruse (EL) 1024/2013 artikli 6 lõikega 4.“*

(23b) Artikli 98 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„ia) mil määral on finantsinstitutsioonid kehtestanud asjakohased põhimõtted ja tegevusmeetmed, mis on seotud artikli 76 lõikes 2 osutatud kavades kindlaks määratud sihtide ja vahe-eesmärkidega.“

24) Artiklisse 98 lisatakse lõige 9 järgmises sõnastuses:

„9. Pädevate asutuste korraldatav läbivaatamine ja hindamine peab hõlmama finantsinstitutsioonide keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud juhtimist, riskijuhtimist ja riskipositsioone. Finantsinstitutsiooni protsesside ja riskipositsioonide piisavuse hindamisel võtavad pädevad asutused arvesse asjaomase finantsinstitutsiooni ärimudeleid.

Finantsinstitutsiooni keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud riskipositsioone hinnatakse ka artikli 76 lõikes 2 määratletud finantsinstitutsioonide kavade alusel. Finantsinstitutsioonide keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud juhtimis- ja riskijuhtimisprotsessid viiakse kõnealustes kavades sätestatud eesmärkidega kooskõlla.

Pädevate asutuste tehtaval läbivaatamisel ja hindamisel antakse muu hulgas hinnang artikli 76 lõikes 2 osutatud finantsinstitutsioonide kavadele ja eesmärkidele ning edusammudele, mida on tehtud selliste keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide käsitlemisel, mis tulenevad kohandustest, mida tuleb teha määruses (EL) 2021/1119 sätestatud 2050. aasta kliimanetraalsuse eesmärgi täitmiseks, ja mida on tehtud keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimistegureid käsitlevate muude asjaomaste liidu poliitikaeesmärkide saavutamisel.“

25) Artiklisse 100 lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Finantsinstitutsioonid ja neid konsulteerivad kolmandad isikud peavad hoiduma tegevustest, mis võivad kahjustada stressitesti (nt võrdlusaluste kasutamine, omavaheline teabevahetus, ühise käitumise kokkulepped või stressitestide sisendite optimeerimine). Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 muude asjakohaste sätete kohaldamist, on pädevatel asutustel kõik selliste tegevuse avastamiseks vajalikud teabekogumis- ja uurimisvolitused.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötavad määruste (EL) nr 1093/2010, 1094/2010 ja 1095/2010 artiklis 54 osutatud ühiskomitee kaudu välja suunised, millega tagada keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud stressitestimise hindamismetoodika põhimõtteühtsus, pikaajalised kaalutlused ja ühised normid. ***Ühiskomitee avaldab kõnealused suunised hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].*** Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve uurivad määruste (EL) nr 1093/2010, 1094/2010 ja 1095/2010 artiklis 54 osutatud ühiskomitee kaudu, kuidas on sotsiaalseid ja juhtimisriske võimalik stressitestimisse kaasata.“

26) Artiklit 104 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Käesoleva direktiivi artikli 97, artikli 98 lõigete 4, 5 ja 9, artikli 101 lõike 4 ja artikli 102 ning määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisel peavad pädevatel asutustel olema vähemalt järgmised volitused:“;

ii) lisatakse punkt m:

„m) nõuda finantsinstitutsioonidelt liidu keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisteguritega seotud poliitikaeesmärkide ning laiemate üleminekusuundumustega vastuolus tegutsemisest tingitud riskide vähendamist lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis (sh oma ärimudeli, juhtimisstrateegia ja riskijuhtimise kohandamist).“;

iiia) lisatakse punkt ma:

„ma) nõuda artikli 76 lõike 2 kohaselt koostatavates kavades sisalduvate eesmärkide, meetmete ja tegevuste tugevdamist, kui leitakse, et olemasolevate eesmärkide, meetmete ja tegevuste säilitamise korral oleks finantsinstitutsiooni poolt usaldatavusnõuete täitmine lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis suures ohus.“;

b) lisatakse lõige 3:

„3. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, kus on täpsustatud, kuidas pädevad asutused võivad kindlaks teha, et määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 381 mainitud krediitväärtuse korrigeerimise riskid on finantsinstitutsioonil tema usaldusväärsuse seisukohalt liiga suured.“

27) Artiklit 104a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimenduse riski katteks on vaja täiendavaid omavahendeid, määravad pädevad asutused kindlaks käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaselt vajalike täiendavate omavahendite taseme, milleks on käesoleva artikli lõike 2 (v.a selle viies lõik) kohaselt piisavaks loetava kapitali ning määruse (EL) nr 575/2013 III ja VII osas sätestatud asjaomaste omavahendite nõuete vahe.“;

b) lisatakse lõiked 6 ja 7:

„6. Kui finantsinstitutsioon peab hakkama järgima minimaalset väljundmäära, kohaldatakse **II sambas riskide topeltarvestuse vältimiseks** järgmist:

a) selle tulemusena ei tohiks suurenda finantsinstitutsiooni täiendavate omavahendite nõude nominaalsumma, mille pädev asutus on määranud artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt, et käsitleda muid riske kui ülemäärase finantsvõimenduse risk;

b) finantsinstitutsiooni pädev asutus peab viivitamata, ent hiljemalt **6 kuud enne** järgmise läbivaatamise ja hindamise lõppkuupäeva, vaatama läbi täiendavate omavahendite nõude, mille ta kehtestas finantsinstitutsioonile artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt, ning kõrvaldama sellest osa, mis on tingitud selliste riskide kahekordsest arvesse võtmisest, mida minimaalse väljundmäära rakendumine juba täielikult hõlmab.

Niipea, kui pädev asutus on punkti b kohase läbivaatamise lõpetanud, punkti a enam ei kohaldata.

Järgnevatel aastatel võtavad pädevad asutused eespool nimetatut korrapärase järelevalvelase läbivaatamise ja hindamise protsessis arvesse.

Käesoleva artikli ning artiklite 131 ja 133 kohaldamiseks käsitatakse finantsinstitutsiooni minimaalse väljundmäära kohaldamisalas olevaks siis, kui institutsiooni koguriskipositsioon, mis on arvatud vastavalt määruse (EL)

nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 punktile a, ületab alampiirita koguriskipositsiooni, mis on arvatud vastavalt nimetatud määruse artikli 92 lõikele 4.

6a. Euroopa Pangandusjärelevalve annab 30. juuniks 2023 välja suunised, mis täiendavad tema 19. detsembri 2014. aasta suuniseid järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi ühiste menetluste ja meetodika kohta ning milles täpsustatakse, kuidas rakendada lõikes 6 sätestatud nõudeid, eelkõige:

- a) **kuidas võtavad pädevad asutused järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis arvesse, et finantsinstitutsiooni suhtes on hakatud kohaldama minimaalset väljundmäära;**
- b) **kuidas pädevad asutused ja finantsinstitutsioonid teavitavad mõjust, mis avaldub sellise finantsinstitutsiooni järelevalvenõuetele, mille suhtes hakatakse kohaldama minimaalset väljundmäära, ja kuidas nad selle mõju avalikustavad.**

7. Lõike 2 kohaldamiseks (kui finantsinstitutsioonile kohaldatakse minimaalset väljundmäära) ei tohi finantsinstitutsiooni pädev asutus kehtestada täiendavat omavahendite nõuet, mis tuleneb selliste riskide kahekordsest arvesse võtmisest, mida minimaalse väljundmäära rakendumine juba täielikult hõlmab.“

27a) Artiklisse 104b lisatakse järgmine lõige:

„4a. Kui finantsinstitutsiooni suhtes hakatakse kohaldama minimaalset väljundmäära, võib tema pädev asutus vaadata läbi asjaomasele finantsinstitutsioonile edastatud suunised täiendavate vahendite kohta, veendumaks, et selle kalibreering on endiselt asjakohane.“

28) Artikli 106 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid annavad pädevatele asutustele volitused nõuda finantsinstitutsioonidelt järgmist:

- a) määruse (EL) nr 575/2013 VIII osas osutatud teabe avaldamist rohkem kui korra aastas ■ ;
- aa) **selliste tähtaegade kehtestamist, mille jooksul peavad muud finantsinstitutsioonid kui väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid Euroopa Pangandusjärelevalvele esitama tema keskel veebisaidil avaldamiseks teabe;**
- b) teabe avaldamist konkreetsel meedial ja kohtades (peale EBA veebisaidi või finantsaruannete).

Euroopa Pangandusjärelevalve annab määruse (EL) nr 575/2013 VIII osa sätteid arvesse võttes kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõudeid. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kõnealused suunised hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].“

29) Artikkel 121 asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks artikli 21a lõike 1 kohaselt heakskiidetud finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate kohta käivate sätete kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, et finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhtorgani liikmetel oleks nende ülesannete täitmiseks finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale eriomast rolli arvestades piisavalt hea maine ning piisavad teadmised, oskused ja kogemused, nagu on osutatud artikli 91 lõikes 1.“

30) VII jaotise 3. peatükki lisatakse 0. jagu:

„0. JAGU

KÄESOLEVA PEATÜKI KOHALDAMINE INVESTEERIMISÜHINGUTE KONSOLIDEERIMISGRUPPIDE SUHTES

Artikkel 110a

Investeeringisühingute konsolideerimisgrupiga seotud kohaldamisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2019/2033*¹⁴ artikli 4 lõike 1 punktis 25 määratletud investeeringisühingute konsolideerimisgruppidele, mille vähemalt ühele investeeringisühingule kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõike 2 alusel määrust (EL) nr 575/2013.

Käesolevat peatükki ei kohaldata investeeringisühingute konsolideerimisgruppidele, mille ühelegi investeeringisühingule ei kohaldata määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõike 2 kohaselt määrust (EL) nr 575/2013.“

*¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeeringisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).“

31) Artiklit 131 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 5 lisatakse järgmine lõik:

„Kui muule süsteemselt olulisele ettevõtjale hakatakse kohaldama minimaalset väljundmäära, **võib** tema pädev või (asjakohasel juhul) määratud asutus **vaadata** läbi selle finantsinstitutsiooni muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri nõude, et selle kalibreering oleks jätkuvalt sobiv.“;

b) lõike 5a teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kuue nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 7 osutatud teate saamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas muu süsteemselt olulise ettevõtja puhver on sobiv. Euroopa Pangandusjärelevalve võib samuti esitada komisjonile arvamuse puhvri kohta kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16a lõikega 1.“

32) Artiklit 133 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga liikmesriik peab tagama, et finantssektori või selle ühe või mitme osa käesoleva artikli lõikes 5 nimetatud kõikidele riskipositsioonidele või riskipositsioonide alamrühmale oleks võimalik kehtestada esimese taseme põhiomavahendite süsteemse riski puhver, et ennetada ja maandada makrotasandi usaldatavusriske või süsteemseid riske, mis on määrusega (EL) nr 575/2013 ja käesoleva direktiivi artiklitega 130 ja 131 hõlmamata (st finantssüsteemi häire riski, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile ja konkreetse liikmesriigi reaalmajandusele), **sealhulgas kliimamuutustega seotud riske**.“;

b) lisatakse lõige 2a:

„2a. Kui finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse minimaalset väljundmäära, kohaldatakse mõlemat alljärgnevat:

a) esimese lõigu kohasele esimese taseme põhiomavahendite nõudele kohaldatakse järgmist ülemmäära:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

kus:

E_T = finantsinstitutsiooni alammäärata koguriskipositsioon, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 4;

E_i = finantsinstitutsiooni alammäärata riskipositsiooni summa riskipositsioonide alamrühma i puhul, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 4;

$r_T, r_i = r_T$ ja r_i (määratlused esimeses lõigus).

b) pädev või (asjakohasel juhul) määratud asutus **võib vaadata** läbi süsteemse riski puhvri määra(de) kalibreeringu ning tagama nende jätkuva sobivuse, et need ei võtaks teist korda arvesse riske, mida hõlmab juba minimaalse väljundmäära rakendumine finantsinstitutsioonile.

Punkti a kohast arutamist kohaldatakse seni, kuni määratud asutus on punktis b sätestatud hindamisega valmis saanud ning avaldanud süsteemse riski puhvri määra(de) kalibreeringu kohta käesoleva artikli kohase korra alusel uue otsuse. Sellest hetkest alates ei kohaldata enam punkti a kohast ülemmäära.“;

c) lõike 8 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) süsteemse riski puhvrit ei kasutata alljärgneva katteks:

i) artiklitega 130 ja 131 hõlmatud riskid;

- ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 3 sätestatud arvutusega täielikult kaetud riskid.“;

e) lõiked 11 ja 12 asendatakse järgmistega:

„11. Kui lõikes 5 osutatud riskipositsioonide (alam)rühmale, mille suhtes kohaldatakse ühte või mitut süsteemse riski puhvrit, süsteemse riski puhvri määra(de) (uuesti)kehtestamise tulemuseks on süsteemse riski puhvri koondmäär mõne riskipositsiooniga võrreldes üle 3 % ja kuni 5 %, taotleb kõnealuse puhvri kehtestanud liikmesriigi pädev või määratud asutus lõike 9 kohaselt esitatud teatega komisjoni ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu arvamust.

Ühe kuu jooksul pärast lõikes 9 osutatud teate kättesaamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas süsteemse riski puhver või puhvrid on sobivad. Kahe kuu jooksul pärast teate saamist esitab komisjon Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hinnangut arvestades oma arvamuse selle kohta, kas süsteemse riski puhvril ei ole tema arvates ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantsüsteemidele ei tervikuna ega osaliselt ega liidu finantsüsteemile kui tervikule ja see ei kujuta endast ega tekita takistust liidu siseturu korrektsele toimimisele.

Kui komisjoni arvamus on negatiivne, järgib kõnealuse süsteemse riski puhvri kehtestanud liikmesriigi vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus nimetatud arvamust või põhjendab selle eiramist.

Kui finantsinstitutsioon, millele kohaldatakse üht või mitut süsteemse riski puhvri määra, on tütarettevõtja, kelle emaettevõtja on asutatud teises liikmesriigis, käsitlevad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja komisjon oma arvamustes ka seda, kas süsteemse riski puhvri määra(de) kohaldamine neile finantsinstitutsioonidele on sobiv.

Kui tütarettevõtja ja emaettevõtja asutused ei jõua asjaomase finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatava süsteemse riski puhvri määra(de) suhtes kokkuleppele ning kui nii komisjon kui ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on esitanud negatiivse arvamuse, võib vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus küsida määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 kohaselt abi Euroopa Pangandusjärelevalvel. Otsus asjaomaste riskipositsioonide suhtes süsteemse riski puhvri määra(de) kehtestamise kohta peatatakse, kuni Euroopa Pangandusjärelevalve on otsuse teinud.

Käesoleva lõike esimeses lõigus mainitud lävede kohaldamiseks ei võeta arvesse artikli 134 kohaselt tunnustatud süsteemse riski puhvri määra teises liikmesriigis.

12. Kui lõikes 5 osutatud riskipositsioonide (alam)rühmale, mille suhtes kohaldatakse ühte või mitut süsteemse riski puhvrit, süsteemse riski puhvri määra(de) (uuesti)kehtestamise tulemuseks on süsteemse riski puhvri

koondmäär mõne riskipositsiooniga võrreldes üle 5 %, küsib vastavalt kas pädev või määratud asutus enne süsteemse riski puhvri rakendamist komisjonilt luba.

Kuue nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 9 osutatud teate saamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas asjaomane süsteemse riski puhver on sobiv. Ka Euroopa Pangandusjärelvalve võib kuue kuu jooksul pärast teate saamist esitada komisjonile süsteemse riski puhvri kohta määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16a lõike 1 kohase arvamuse.

Kui komisjon leiab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja (asjakohasel juhul) Euroopa Pangandusjärelvalve hinnangut arvestades, et süsteemse riski puhvri määra(de)l ei ole ebalproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantsüsteemidele ei tervikuna ega osaliselt ega liidu finantsüsteemile kui tervikule ning see/need ei kujuta endast ega tekita takistust liidu siseturu nõuetekohasele toimimisele, võtab ta kolme kuu jooksul pärast lõikes 9 osutatud teate saamist vastu õigusakti, millega antakse vastavalt kas pädevale või määratud asutusele luba kavandatud meede vastu võtta.

Käesoleva lõike esimeses lõigus mainitud läve kohaldamiseks ei võeta arvesse artikli 134 kohaselt tunnustatud süsteemse riski puhvri määra teises liikmesriigis.“

33) Artiklit 142 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kava ja ajakava omavahendite suurendamiseks, et täita kombineeritud puhvri või (asjakohasel juhul) finantsvõimenduse määra puhvri nõue täiel määral;“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädev asutus hindab kapitali säilitamise kava ja kinnitab selle üksnes siis, kui ta leiab, et kava aitaks rakendamise korral mõistliku tõenäosusega säilitada või saada piisav kapital, mis võimaldaks asjaomasel finantsinstitutsioonil täita kombineeritud puhvri või (asjakohasel juhul) finantsvõimenduse määra puhvri nõue pädeva asutuse arvates sobiva ajavahemiku jooksul.“;

c) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kasutab oma volitusi artikli 102 kohaselt, et kehtestada väljamaksetele vastavalt kas artikli 141 või artikli 141b kohastest piirangutest rangemad piirangud.“

33a) Artiklisse 145 lisatakse järgmine punkt:

„ia) artiklis 76 osutatud üleminekukavade sisu ja vorm, et tagada käesoleva direktiivi järjepidev kohaldamine.“

34) Artikli 161 lõige 3 jäetakse välja.

Artikkel 2

Direktiivi 2014/59/EL muutmine

Direktiivi 2014/59/EL^{*15} muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 27 lisatakse lõiked 6, 7 ja 8:

„6. Liikmesriigid tagavad, et kui käesoleva artikli ja artikli 28 kohaselt määratakse ametisse uued juhtorgani või kõrgema juhtkonna liikmed, hindavad pädevad asutused juhtorgani liikmeid direktiivi 2013/36/EL artikli 91b lõike 1 kohaselt ja võtmeisikuid nimetatud direktiivi artikli 91d lõike 1 kohaselt alles pärast nende ametisse asumist.

Direktiivi 2013/36/EL artiklite 91a ja 91c lõiget 2 esimese lõigu kohasele uute juhtorgani ega kõrgema juhtkonna liikmete ametisse nimetamisele ei kohaldata.

7. Pädevad asutused kannavad hoolt selle eest, et nad teeksid lõikes 6 osutatud hindamise viivitamata. Hindamine peab olema tehtud ametisse nimetamise teate saamisest hiljemalt 20 tööpäeva möödumisel.

8. Pädevad asutused annavad lõikes 6 osutatud hindamise tulemustest viivitamata teada kriisilahendusasutusele.“

2) Artiklile 34 lisatakse lõiked 7, 8 ja 9:

„7. Liikmesriigid tagavad, et kui käesoleva artikli ja artikli 63 kohaselt määratakse ametisse uued juhtorgani või kõrgema juhtkonna liikmed, hindavad pädevad asutused juhtorgani liikmeid direktiivi 2013/36/EL artikli 91b lõike 1 kohaselt ja võtmeisikuid nimetatud direktiivi artikli 91d lõike 1 kohaselt alles pärast nende ametisse asumist.

Direktiivi 2013/36/EL artiklite 91a ja 91c lõiget 2 esimese lõigu kohasele uute juhtorgani ega kõrgema juhtkonna liikmete ametisse nimetamisele ei kohaldata.

Esimest ja teist lõiku kohaldatakse ka selliste sildasutuse juhtorgani liikmete hindamisele, kes määratakse ametisse artikli 41 alusel kohe pärast kriisilahenduse meedet.

8. Pädevad asutused kannavad hoolt selle eest, et nad teeksid lõikes 7 osutatud hindamise viivitamata. Hindamine peab olema tehtud ametisse nimetamise teate saamisest hiljemalt 20 tööpäeva möödumisel.

9. Pädevad asutused annavad lõikes 7 osutatud hindamise tulemustest viivitamata teada kriisilahendusasutusele.“

^{*15} Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt [Väljaannete Talitusele: lisada kuupäev: 18 kuud käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist]. Liikmesriigid edastavad selliste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid hakkavad neid norme kohaldama [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 1 päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi ülevõtmist].

Ent artikli 1 lõikes 8 sätestatud muudatuste järgimiseks vajalikke norme (kolmanda riigi ettevõtja filiaalide usaldatavusjärelvalve) hakatakse kohaldama [Väljaannete Talitusele: palun lisada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise algust].

Erandina eelmisest lõigust hakkavad liikmesriigid käesoleva direktiiviga direktiivi 2013/36/EL VI jaotise 1. peatüki II jao 4. alajakku lisatud sätteid kolmanda riigi ettevõtja filiaalide aruandluse kohta kohaldama käesoleva artikli teises lõigus sätestatud kohaldamispäeval.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad ametliku avaldamise korral neisse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi üle otsustavad liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste riigisiseste õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja